

ORISSA LEGISLATIVE ASSEMBLY
PROCEEDINGS
FIRST ASSEMBLY—THIRD SESSION

MONDAY, THE 2ND MARCH 1953
Vol. III—No. 3

OFFICIAL REPORT

सत्यमेव जयते

CONTENTS

Questions and Answers
Obituary references on the death of Shri M. Gopal Swami
Iyengar and Kanta Kavi Laxmikanta Mahapatra
Adjournment Motion (disallowed)
Presentation of the Budget, 1953-54.

**ORIYA TRANSLATION OF THE SPEECH
OF SHRI RADHANATH RATH, FINANCE MINISTER,
IN PRESENTING THE BUDGET 1953-54**

ଶ୍ରୀ ରାଧାନାଥ ରଥ (ମନ୍ତ୍ରୀ) : ବାବୁଜୀ ମହାଶୟ, ୧୯୫୩-୫୪ର ବଜେଟ୍ ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱ ପରିଷଦ ଆଗରେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଗତ କରୁଛି । ୧୯୫୨-୫୩ ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଆଗତକରି ମୋର ବଳବ୍ୟ ବାଞ୍ଛାକ୍ରମେ ମୁଁ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲି ତଦନୁକ୍ରମେ ଏ ପରିଷଦ ମୋତେ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଅତି କଳ୍ପନାତ୍ମକ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି । ବୟୋଧି ସେ ବର୍ଷର ବଜେଟ୍ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନର ଘନସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବର ସରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ପରେ ଯେଉଁ ସରକାର ଗାଦିକୁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ସେ ବର୍ଷ ବଜେଟ୍ରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇ ପାରି ନ ଥିଲା । କେବଳ ଆମର ନୂତନ ମାତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତିକୁ ମୁଁ ଟିକିଏ ମାତ୍ର ସ୍ୱରୂପ ଦେଇଥିଲି ଓ କହିଥିଲି, ପ୍ରଧାନତଃ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ନାନାବ୍ୟ ଲୋକମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଷଭିତରେ କରାଯିବାକୁ ଚେତନାଶୁଦ୍ଧି ଯୋଜନା ବିରୁଦ୍ଧୀନ ଥିଲା । ଏହି ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅତିରିକ୍ତ ବଜେଟ୍ ଆକାରରେ ଗତ ଅକ୍ଟୋବର ଅଧିବେଶନରେ ଏହି ପରିଷଦରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ପରିଷଦଠାରେ ମୁଁ ଆନ୍ତରିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଅଛି । ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ଓ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଯେଉଁ ଭଲକାମ ପାଇବେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କରାଯାଇଛି ।

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବଜେଟ୍ ଆଗତ ହେଉଛି ତହିଁରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାରର ମାତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ଅଧିକତମ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ମୁଁ ଏହାରେ ପରିଷ୍କାର ଜଣାଇଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ମାତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତିର ସୂଚନା ମୁଁ ଦେଉଛି ତହିଁରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ମୋର ଅନ୍ୟ ସହକର୍ମୀମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏକମତ । ସେମାନଙ୍କଠାରେ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ । ମୁଁ ମୋର ମନର କଥା ପ୍ରକାଶକରି କହୁଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନାନା ଅବସ୍ଥାଦ୍ୱାରା ଆୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଇ ଗତ କରିବାକୁ ହେଉଛି ସେଥିରେ ବହଳ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ କରିବାକୁ କଥା ତାହା କରିବାପାଇଁ ଆୟମାନଙ୍କର ଯଥାସାଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁଁ ।

ଆୟମାନଙ୍କର ଯାହା ସବୁ କରିବାକୁ ବୋଲି ବୁଝାଉଥିଲୁ ତାହା ହୋଇପାରିଛି, ଆମର ଯାହା ଆକାଂକ୍ଷା ଥିଲା ତାହା ପୂରଣ ହୋଇଛି ବା ଯାହା ଲାଭୁଥିଲା ତାହା ମିଳିଯାଇଛି ବୋଲି ମୁଁ କହୁନାହିଁ । ଆରବର୍ଷର ବିକୃତିରେ ଜାତିପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ କଥା ଉଦ୍ଧାର କରି ମୁଁ କହୁଥିଲି, ଆମେ ଯେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଲଢୁଥିଲୁ ତାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଏପରି ଗୋଟିଏ ଯଥାର୍ଥ ଗଣତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଯେଉଁଥିରେ ଜନତାର ଭଲମନ୍ଦର ବିଚାର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଦାନ ପାଇବ । ତେଣୁ ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଥିଲି ଯେ ଆୟମାନଙ୍କ ଆମର ଅର୍ଥନୀତି ଏପରି ଭାବରେ ଚଳାଇବା ଯେପରି ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ବଡ଼ଭାଗ, ଦରିଦ୍ର ଓ ଅସିଷ୍ଟିତ ଜନତାର ସେବା ଭଲଭାବରେ ହୋଇପାରିବ । ଦରିଦ୍ର ଓ ନିରାଶର ହେଉପଡ଼େ ଯେ ଟିକସ ଦେଉଛି ସେ ବୁଝିପାରୁନା ଯେ, ସେ ହିଁ ଦେଶର ପ୍ରକୃତ ମାଲିକ । ପୁଣି ଦୂରତାର ସହିତ ଶାସନସମ୍ପର୍କରେ ଅନାଗୁରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ହେବ । ସଂଗ ସଂଗେ ସରକାରୀ ଲେକେ, ବରଜ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏପରି ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେବେ ଯେପରି କି ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବଡ଼ସମ୍ପଦ, ବଳ ଓ ସମ୍ମାନ ଜାତିର ସେବାରେ ଯଥାଯଥ-ଭାବେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇପାରିବ । ଲମ୍ବର୍ଗ କହୁଥିଲେ “ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରିତି ଓ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଭିତରେ, ଆତ୍ମିକ ଓ ଅନ୍ତରାତ୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଯେପରି, ସେହିପରି ବ୍ୟବସାୟ ହେଉ ବା ଗୃହ୍ୟଭୂମିରେ ହେଉ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ସବୁଠାରେ ସମାନ ଭାବରେ ଚଳୁଛି—କୌଣସି ଜନସଂପ୍ରଦାୟକୁ ହେଲେ ତା’ର ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଦେବା ନେବା ଭିତରେ ସବୁବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନସଂସ୍ଥା ମୂଲ୍ୟ ଅଛି ସେ ମୂଲ୍ୟଟି ନ ଦେଲେ, ଅନ୍ୟ ଜନସଂସ୍ଥା ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ସେ ଜନସଂସ୍ଥା ମିଳିବ ନାହିଁ । ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ ସବୁବିଧୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଦରକାର । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଦାବି ଭିତରେ ସବୁବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ନ ରହିଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଓ ସଦାଗୁରୁ ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟର ନିୟାମକ ହେବା ଉଚିତ । ଧନ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ ଏହାରହିଁ ବହିରଙ୍ଗ । ସବୁଦେଶ୍ୟର ପ୍ରେରଣାରେ ମନକୁ ସବୁବିଧୀରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ କଲେ ପରିଶ୍ରମର ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ନାହିଁ । ବୈଷୟିକ ବା ନୈତିକ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ହେଲେ ସାଧୁଶୁଦ୍ଧରେ ଯତ୍ନ ଓ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ଠକ, ଦଗ ବାଜୁ ବା ଜୁଆରୁର କପାଳରେ ଲକ୍ଷ୍ୟସିଦ୍ଧିର ମହତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ହେଉଛି, କାର୍ଯ୍ୟକର, ସମତା ତା’ମନକୁ ମନ ଆସିଯିବ । ଯେଉଁମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପରାହ୍ନମୁଖ, କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସମତା ସେ କାହୁଁ ପାଇବେ ?” ଲମ୍ବର୍ଗଙ୍କର ଏହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉକ୍ତି ଆଜିକାଲିର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅତି ଯଥାର୍ଥ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ଚରସ୍ତର ଅବକାରର

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ସକେତ ଥିଲେ, ସେ ଅନ୍ଧସ୍ତରେ ପଡ଼େ । ଅପରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବା ଚିନ୍ତାଧାରରେ ଅଗ୍ରବ ଥିଲେ ସେହି ଅଗ୍ରବ ବେଳେବେଳେ ଉପକାରରେ ବି ଆସେ । ଏହା ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ୟ । ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି, ସମୁଦ୍ର ଭାବରେ ଏ ଦେଶ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଯଥାଯଥ ଭାବରେ କରୁ ପାରିନାହିଁ । ଦୈନିକ ଓ ନୈତିକ ଚରଣରେ ଯଥୋଚିତ କ୍ଷମତା ଓ ଉନ୍ନତ ହାସଲ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇନାହିଁ । ଫଳରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଅଦ୍ୟାପି ଲାଗି ରହିଛି । ଶାସନ କଳରେ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ଅଦ୍ୟାପି ଅଛି । ଏହାଠାରେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା ମନେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ମୁଁ ସାହସୀ ହେଉଛି—“ଦୁର୍ବଳତାରୁଁ ବଳର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୁଏ । ମନକୁ ବା ଦେହକୁ ବାଧୁଲେ, ନିଜକୁ ସମ୍ବଳିବାକୁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଆସେ ଓ ନିଜର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତି ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ; ପୁଣି ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଦୁଃଖ ଦୁର୍ବିପାକ ଓ ଶତ୍ରୁତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଳ ଦିଏ, ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ସର୍ବଜନରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ନିଜର ସ୍ୱରକ୍ଷା ସମ୍ଭବ ।”

ବାଚସ୍ପତି ମହାଶୟ ! ଅନ୍ୟ ବିଷୟର ଅବତାରଣା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏଇ ଅନୁଚିନ୍ତ ପୂର୍ବେ ଘଟିଥିବା ଗୋଟିଏ ବିଷୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାର ମୁଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବି । ସେ ଘଟଣାଟି ହେଉଛି, ଆମର ଦେଶରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳସ୍ୱାମୀ ଆୟୁକାରଙ୍କର ବିୟୋଗ । ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ଭାରତର ଗୋଟିଏ ଅପରାଣୀୟ ଖତି ଘଟିଛି । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାରେ ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବିଚରଣତା ଆମ ଦେଶକୁ ବାସ୍ତବିକ ବିଶେଷ ସହାୟ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ ।

ଆର୍ଥନୀତିକ ପରିସ୍ଥିତି :—ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅବକାର ବେଳକୁ ବେଳ ଅଧିକ ଗୋଟି ଆସୁଛି । ଆମେରିକାରେ ନୂଆ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ନିର୍ବାଚିତ ହେବା ପରେ ବି ଓ ଭାରତର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସମାଧାନର ଯେଉଁ ଚେଷ୍ଟା ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପ୍ରାୟ ସବୁ ଦେଶ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ଯୁଦ୍ଧା ଅତେଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ କୋରିଆରେ ଯେଉଁ ଅଶାନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ତାହା ଅଦ୍ୟାପି ଲୁଲୁଛି । ଫରେ ଅଶାନ୍ତର ପରିସର ବଢ଼ିବାକୁ ବସିଛି । ଭାରତର ଗୁରୁପଟେ ବିପ୍ଳବର ସୂଚନା ହେଉଛି । ଅବଶ୍ୟ ଆମର ଗର୍ବ କରିବାର କଥା ଭାରତରେ ଖାଲି ଯେ ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳା ରହିଛି ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଶେଣୀ ଭିତରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସହୃଦୟତା ଦେଖାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଦେଶ ଦେଶ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସଂଘର୍ଷ ଲାଗିଛି, ତାହାର ପ୍ରତିବିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ଆର୍ଥନୀତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏବଂ ଆମ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତିର ବିପଦ ଆମଦେଶର ରାଜନୀତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଆଶଙ୍କାଜନକ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା, ଦରଦାମ୍ ଦୃଢ଼ ହେଇ ଉପଭୋକ୍ତ ଚିନ୍ତିତ । ଦେଶ ସରକାରକୁ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ଆନନ୍ଦର କଥା, ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭାରତ ସରକାର ଯେଉଁ ମଜ୍ଜ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ ତାହାର ସୁଫଳ ଫଳୁଛି । ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତିର ଗତି ସ୍ୱେଚ୍ଛା ହୋଇଛି । ଧୀର ଅଧିକ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନେକ ଜନସ୍ତର ଦାମ୍ କମୁଛି । ଏଣେ ଉତ୍ପାଦନ ବି ବଢ଼ୁଛି । ଘୋଟ ଓ ଗୁଡ଼ ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ଜନସ୍ତର ବାମ ଶୀଘ୍ର ଅଧିକ ଭାବରେ ଖସି ଯାଇଛି । ଏହା ଫଳରେ କଶିଖିଆର ଅବଶ୍ୟ କିଛି ଲାଭ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ବଜାର ମାନ୍ଦା ହୋଇ ଆର୍ଥନୀତିକ ଅଧୋଗତି ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଅଛି । ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା କରୁ କରୁ ଦୈନିକ ଅଧୋଗତି ଯେପରି ନ ହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ସରକାରକୁ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No. 3]

ସମାନ ଭାବରେ ଯତ୍ନବାନ ହେବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ସତ ଯେ, ଆର୍ଥିକତ୍ତର ଅଧୋଗତି ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ସବୁ ପ୍ରଥମେ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଆର୍ଥିକତ୍ତର ବର୍ଦ୍ଧନ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଆଶିକାକୁ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କଲାରରେ ଯେପରି ମାତା ଅବସ୍ଥା ନ ଆସେ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଳ୍ପକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ; ନଚେତ୍ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର କଣିକାର ସମତା କମ୍ ହୋଇଗଲେ ସାଧାରଣ ଆୟ ମନକୁମନ କମିଯିବ ଏବଂ ଏପରି ଆର୍ଥିକତ୍ତର ଅସାମର୍ଥ୍ୟ ଘଟିବ ଯହିଁରେ ବସର୍ଯ୍ୟୟ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଉଠିବ । ସୁଗଣ ଭାବରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ୱଳ୍ପମତ୍ତ କୌଟିଲ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ କହୁଛନ୍ତି—“କୋଷପତ୍ତଃ ସମାରମ୍ଭଃ ।” କୋଷମୂଳେ ଦଣ୍ଡଃ । ଚସ୍ତାର ପତ୍ତଂ କୋଷମବେଷେତ । ଅଳ୍ପକୋଷୋ ହି ସଜା ପୋରଜାନପଦାନୁ ଏବ ଗ୍ରସତେ ।” କୌଟିଲ୍ୟଙ୍କ ମତାନୁସାରେ ସାଧାରଣ ସମ୍ବଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତି, ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଶାସନର ବର୍ଦ୍ଧନ ଅଙ୍ଗକୁ ସୁସମର୍ଥ୍ୟ ଓ ସୁକ୍ଳସୁକ୍ତ ଭାବେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସାଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଲୋକଙ୍କର ଉନ୍ନତରେ ସାଧାରଣ ଉନ୍ନତି । ପୁଣି ସାଧାରଣ ଅଧୋଗତିରେ ଲୋକଙ୍କର ଅଧୋଗତି । ସେ ଯଥାର୍ଥ କହୁଛନ୍ତି, ସୁଶସିତ ସାଧାରଣ ଉନ୍ନତିର ପ୍ରଧାନ ଉପାଦାନ ‘ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଳ୍ପକୋଷ’ (କୋଷପତ୍ତଃ ସମାରମ୍ଭଃ), କାରଣ ଏଥିରେ ହିଁ ସାଧାରଣ ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ନିବସଣ ଓ ଉନ୍ନତି ନିର୍ଭର କରେ । କୌଟିଲ୍ୟଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ସାଧାରଣ ବା ଶାସନର ଦଣ୍ଡକୁ ସାଧାରଣ ଆର୍ଥିକତ୍ତର ବସର୍ଯ୍ୟୟର କାରଣ, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରୁଥିବ— (ସୁକ୍ଳକୋଷୋ ହି ସଜା ପୋରଜାନପଦାନୁ ଏବ ଗ୍ରସତେ) । ତେଣୁ ସୁଖ ନ ଲାଗିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ସ୍ୱଳ୍ପ, ବିଶେଷତଃ ଜନମଙ୍ଗଳ ସ୍ୱଳ୍ପର ଆର୍ଥିକ ସୁକ୍ଳଳତା କୌଣସି ମତେ ବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ହେବନାହିଁ, କାରଣ, ସେପରି ହେଲେ ସାଧାରଣ ଓ ସମାଜ ଉଭୟର ଅନିଷ୍ଟ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବ ।

କରଭାରର ପ୍ରକୃତି ଓ ପରିସର :—କରଦାତାର ଦେବା ସମତାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ସବୁଦାବିସମ୍ଭବ । ସାଧାରଣ କର ଆଦାୟ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଆଧୁନିକ ଶକ୍ତିରେ ସହଜ ଭାବେ କପରି ତଳେ ତାହା ଭାବରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ ଗଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କମିଟି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଛି । ଆମ ସାଧାରଣକାରୀର ପରିସରରେ ଆର୍ଥିକତ୍ତର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି କରଭାର ସାଧାରଣ ବର୍ଦ୍ଧନ ଶ୍ରେଣୀ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ କପରି ଭାବରେ ପଡ଼ୁଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ନିକଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି । ମୋର ଗତ ବଜେଟ୍ ବିବୃତ୍ତିରେ ମୁଁ କହୁଥିଲି ଯେ ଗୋଟିଏ କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କମିଟି ନିକଟରେ ବସିବ ଓ ଶୀଘ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଦୁଃଖର କଥା ଏପରି ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚନା କଲୁ ସେପରି କେତେଜଣ ନାମା ଆର୍ଥିକତ୍ତର ପାଇବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେବାରୁ ଆମେ ଏ କମିଟି ଗଠନ କରି ପାରିନାହିଁ । ଆନନ୍ଦର କଥା, ମୋ ବିବୃତ୍ତିରେ ଭାବରେ ଆର୍ଥିକତ୍ତର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କମିଟି ଗଠିବା କଥା ଘୋଷଣା କଲେ । ଆର୍ଥିକତ୍ତର ମାନଙ୍କର ବିଗତ ସମ୍ମିଳନରେ ଏହି ଅନୁସନ୍ଧାନର ପରିସର ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଜଣାଯାଇଛି, ଭାରତସରକାରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବର କମିଟି କେନ୍ଦ୍ର, ସାଧାରଣ ଓ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାୟତ୍ତଶାସନ ଅନୁସନ୍ଧାନ-ମାନଙ୍କର କରଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀର ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରିବେ । ସମସ୍ତ ଭାବରେ ଏପରି ଗୋଟିଏ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେବାକୁ ଥିବା ଶୁଳେ ଆମ ଗଜ୍ୟ ପାଇଁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କମିଟି କଳ୍ପନା କରିଥିଲି ତହିଁରେ ଟିକିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସୁନାର ‘ଗୋଖଲେ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟିଅଫ୍ ଇକନମିକ୍ସ ଆଣ୍ଡ ପବ୍ଲିକ୍‌ସ୍’ର ଡାଇରେକ୍ଟର, ପ୍ରଫେସର ଡି. ଆର୍. ଗାଡ୍‌ଗିଲ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ଏ ବିଷୟରେ ମୋର ବହୁତ ଚିଠିପତ୍ର ହିଆ ନିଆ ହୋଇଛି । ସେ ମହାଶୟ ଗୁରୁତ ସରକାରଙ୍କ ନିୟୁତ ‘ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଇନ୍‌କମ୍ କମିସନ୍’ର ଜଣେ ମେମ୍ବର । ଗୁରୁତ ସରକାରଙ୍କ ‘ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ପାଠ୍ୟ୍ୟା ଥାଣ୍ଡି ଇଣ୍‌ସେସନ୍ କମିସନ୍’ ତାହାଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଉଥିବା ଯୋଜନାର ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ତଥ୍ୟସଂଗ୍ରହ କରିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାଗିଥିଲେ । ଆମ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଆଉ କେତେଜଣ ବିଶାସୀବଦ୍ଧ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ଓ ପତ୍ର ବିନିମୟ କରିଛି ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଛି ଯେ, ଆମେ ଆମ ନିଜଗଜ୍ୟ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନିରନ୍ତର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା । ତାହାରି ଉତ୍ତରେ କରାଗଲା ବିଷୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏଥିରେ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ମୁଁ ପ୍ରଫେସର ଗାଡ୍‌ଗିଲ୍ ଓ ଆମ ରେଭେନ୍‌ସା କଲେଜର ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ, ଡକ୍ଟର ସଦାଶିବ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି । ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଏପରି ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ ହୋଇନାହିଁ । ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଉଥିବା ଯୋଜନାର ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ପ୍ରଫେସର ଗାଡ୍‌ଗିଲ୍ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ—“ଏପରି ଅନୁସନ୍ଧାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଲମ୍ବିଆ ଅବହାସିକାର ମିଳିତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପ୍ରଣାଳୀ । ଏହାର ଗୁରୁତ୍ବ ଏହି ଯେ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଯୋଜନା ନ ଥିଲେ ଯୋଜନାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ଉପଯୋଗ ଏବଂ ଅଞ୍ଚଳର ଉନ୍ନତିର ବିଗ୍ ଦର୍ଶନ ଓ ହିମରେ ଗୋଲମାଲ ହେବ । ଯୋଜନା କଲେ ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପର ସମନ୍ବୟ ହୋଇ ପାରିବ । ନ ହେଲେ ପସ୍ତକ୍ଷାପ ଲାଭୁଥିବ । ଥରେ ଗୋଟିଏ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରି ସେଥିରେ ଭୁଲ ହେଲେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଧରଣକୁ ପଡ଼ିବ । ଫଳରେ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭିଲ୍ ହେବ ଏବଂ ଦୁର୍ଘଟ ଭୁଲବାଟରେ ମାଡ଼ି ଯିବାକୁ ହେବ ।” ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି—“ଯୋଜନା ନ କଲେ ବେଶୀ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଅଳ୍ପ ଲାଭ ହେବ । କାର୍ଯ୍ୟ ଆବାଟ ଓ ଶକ୍ତି କରିବା ବାଟରେ ଭୁଲିବ । ତେଣୁ ମୂଲ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଉଥିବା ଯୋଜନାର ଆରମ୍ଭ ବେଳର ବୈଷୟିକ ପରିସ୍ଥିତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ତାହା ସଙ୍ଗେ ଯୋଜନା ଶେଷ ହେବା ପରେ କି ପରିସ୍ଥିତି ହେବ ତାହାର ଭୁଲନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଯୋଜନାଦ୍ବାରା ଲାଭବାନ ହେବାକୁ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟ ସରିଲେ ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ହେବ ତାହା ଏ ସଂପର୍କରେ ମିଳୁଥିବା ତଥ୍ୟ, ରବିବିଷୟ ପାଇଁ କଳ୍ପନା କରାଯାଉ ଥିବା ମାତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ପନ୍ଥାକୁ ଧରି ଅଟକଳ କରିବାକୁ ହେବ । ପୂର୍ବରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତିର ବିଷୟ ଆଗରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଗୋଟିକରେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପରର ଅବସ୍ଥା ଓ ଅନ୍ୟଟିରେ ୨୫ ବର୍ଷ ପରର ଅବସ୍ଥା ସୂଚିତ ହେବ । ତେବେ ଯାଇଁ ଅଳ୍ପ ଦିନ ପରେ ଓ ବହୁ ଦିନରେ ଏହି ଯୋଜନା ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ତାହା ଅଟକଳ କରିହେବ ଏହି ଗତିର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଚିନ୍ତାଟି ସୋପାନରେ କରାଯାଇପାରେ ।” ଏପରି ବହୁମୁଖୀ ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ଅନୁସନ୍ଧାନର କଳ୍ପନା କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ବରୁଣୁଛି, ଏହା ସଙ୍ଗରେ ଆମ ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହକୁ ମିଶାଇ କରାଗଲା ପରିମ ପକରିବା । ମୁଁ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଜଣାଉଛି ଯେ ପ୍ରଫେସର ଗାଡ୍‌ଗିଲ୍

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ମୋ ପାଖକୁ ଲେଖିଛନ୍ତି, ଆମେ ଆମ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ଆରମ୍ଭ କଲୁବେଳେ ସେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ତାଙ୍କ ଅନୁସ୍ଥାନର ସାହାଯ୍ୟ ଦେବେ । ସେ ନିଜେ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ସମୟ ଦେବେ । ତାଙ୍କ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହକାରୀମାନେ ଆମ ତଥ୍ୟସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ସହଯୋଗରେ କାମ କରିବେ । ଏପରି ହେଲେ ବିଭିନ୍ନ ଆର୍ଥିକ ଶ୍ରେଣୀ ଅନୁସାରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଚଳର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗୁଡ଼ିରେ ସର୍ବୋତ୍କର୍ଷ ପାଇବ ଓ କରଗ୍ରହର ପ୍ରକୃତି ଓ ପରିସର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗୁଡ଼ିରେ ଦେଖାଯାଇ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହୀତ ହେବ ଓ ତାହା ଆନୁମାନିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ । ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଏ ବିଷୟରେ ଶୀଘ୍ର ଶେଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ ସରକାରୀ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ମୁଁ ଜାଣି, କରଗ୍ରହର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା କାଳକ୍ଷେପ ହେବ ବୋଲି ମୋର କେତେକ ବନ୍ଧୁ ମନେ କରନ୍ତି । ଏପରି ମନେ କରିବା ଦ୍ଵାରା ତଥ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମୃଦ୍ଧି ସହଜ କରିବା ପାଇଁ, ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ତାହାକୁ ମାର୍ଜିତ ଓ ବଜୁଆ କରିବାକୁ, ଆନୁମାନେ ଯେପରି ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବ୍ୟାକୁଳ । ମୁଁ ଏଠାରେ କହି ରଖି ଖର୍ଚ୍ଚକାଟ କରି ଯଥାସାଧ୍ୟ ଅପବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ଆନୁମାନେ ଆନ୍ତରିକ ଲଜ୍ଜା କରୁଁ ଓ ସେ ଦିଗରେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ବିଷୟରେ ସବୁବେଳେ ଜାଗ୍ରତ ଅଛି । ସେ ଦିଗରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସାରିଲାଣି । ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ କହୁନାହିଁ ଯେ ଆନୁମାନେ ଏଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳକାମ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚକାଟ କରି ଅପବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ଆମେ ଦୃଢ଼ସଂକଳ୍ପ ଓ କେତେକ ଦିଗରେ ତାହା କରିପାରିଛୁ । ଲୋକଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଧନର ଯଥାଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନ କରାଯାଉଛି । ମୁଁ ବିମତ ଭାବେ ଏତିକି ଦାବି କରିପାରେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଯେଉଁ ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଛି ସେଥିରେ ଆନୁମାନଙ୍କର ଏ ଦିଗରେ ଯତ୍ନ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ହୋଇଛି । ଏହି ପରିସରର ବିଭିନ୍ନ ଦଳର ମେମ୍ବରମାନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ଜଣାଆରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଛି, ଏପରି କିଛି କରା ନ ଯାଉ ଯାହା ଫଳରେ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ଗୁଡ଼ି ବ୍ୟାହତ ହେବ ।

ସେଲଟିକସରୁ ଛାଡ଼ :—ପ୍ରସାଦିତ ଆର୍ଥିକ ଓ କରଗ୍ରହ ସଫଳତା ଅନୁସନ୍ଧାନ ତ ଉଚ୍ଚତର କଥା, ଏବେ ମୁଁ ଏଠାରେ ସ୍ଵରୂପଦେଉଛି ଯେ ସେଲଟିକସ ବିଷୟରେ ଆନୁମାନେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛୁ । ସେ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟର ମତ ନେଇ ସେଲଟିକସ ବସାଇବା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ସବୁ ରାଜ୍ୟରେ ସମାନ ମନ୍ତିରେ କରାଇବେ । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପାଲିଆମେଣ୍ଟରେ ଘୋଷଣା କରି ସାରିଲେଣି ଯେ ଶାସନ ବ୍ୟାପନର ଗଠନ ଧାରା ଏକ ଓ ଦୁଇ ଉପଧାରର ଅର୍ଥ ଉପରେ ସର୍ତ୍ତାମ୍ କୋର୍ଟ ଚରମ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକରି ଦେବା ପରେ ଏ ବିଷୟରେ ଭାରତ ସରକାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ । ଲୋକସାଧାରଣଙ୍କର ଚିନ୍ତାପାଇଁ ଅତି ଆବଶ୍ୟକ କେତେକ ଜନସବୁ ସେଲଟିକସ ଗୁଡ଼ି କରିବା ବିଷୟରେ ଏକଥା ମନେ ରଖିବାର ଅଛି ଯେ ଅମ ଓଡ଼ିଶାରେ ସେଲଟିକସ ଗୁଡ଼ି ବା ବସାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଚାଲିବା ହୋଇଛି ତାହା କେନ୍ଦ୍ର ଆଇନର ଖିଲାଫ୍ କରୁନାହିଁ । ତଥାପି ଓଡ଼ିଶା ସରକାର, କେତେକ ଜନସବୁ ଉପରେ ବସିଥିବା ଟିକସ ଉପରେ, ରାଜ୍ୟର ଭିତରେ ଓ ବାହାରେ ଆର୍ଥିକ ଶେଷର ଯେଉଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦେଖା ଯାଉଛି, ତାହା ବିଚାର କରି ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ଯେ ନବୁଆ,

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ, ମାଂସ ଓ ଅଣ୍ଡାକୁ ଆସନ୍ତା ଏପ୍ରିଲରୁ ସେଲୁଟିକସରୁ ଛାଡ଼ି କରିବେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେଲୁଟିକସ ସ୍ତମ୍ଭରେ ହେଉଥିବା ଦରଖାସ୍ତ ବଦଳ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଟି.ବୁନାଲ୍ ଗଠିତ ହେବ । ଏ ସ୍ତମ୍ଭରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟର ବଦଳ ଘଟିଛି, ଏବଂ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବର ଆର୍ଥିକ ଓ କରଦ୍ୱାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କମିଟିର ସୁପାରିସକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହୋଇପାରେ ।

ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ତତ୍ ସଂପର୍କୀୟ ସମସ୍ୟା:—କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅଗ୍ରଗତିର ଗଠନମୂଳକ ଯୋଜନା କରି ସ୍ୱରାଜ ଚାହାନ୍ତି ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବାପାଇଁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚକାର୍ଯ୍ୟିକା ଯୋଜନା, ପଞ୍ଚାୟମାଜ ଯୋଜନା, ଏପରିକି ଆର୍ଥିକ କନୋବା କାରେଙ୍କର ଭୂତାନ ଯଜ୍ଞ ଆୟୋଜନ, ଏହି ଉଦ୍ୟମର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ । ଗଣ୍ଡଗୋଳ ନ କରି ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆର୍ଥିକତାକୁ ବଢ଼ାଇ ସମ୍ଭବ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଯୋଜନା ଗୁଡ଼ିକ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଲୋକ-ଉପକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ନିୟୋଜିତ କରିବା ଉଚିତ । ମୁଁ ଏ କଥା କହୁନାହିଁ ଯେ, ଏହି ଯୋଜନା ଓ ପରିଚାଳନାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମରେ ଉନ୍ନତି କରିବାର ପରିସର ନାହିଁ ବା ଏହି ଯୋଜନା ଏକାକେଳିକେ ଦୋଷମୁକ୍ତ ବା ଯଥେଷ୍ଟ । ଯେ ଦିଗରେ ଗଠନମୂଳକ ପରାମର୍ଶ ଓ ସମାଲୋଚନା ଆଦରରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ମୋର ଏହି କହିବାର କଥା ଯେ, ଏ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକତନ୍ତ୍ରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାକୁ ବା ଏଥିରେ ବାଧା ଦେବାକୁ ଗୁଜମାତ୍ତକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କର ନ ଯାଉ ।

ଆମ ନିଜ ଗଣ୍ୟ ବିଷୟରେ ସେ ଦିନ ଆମେ ଗଣ୍ୟପାଳ ମହାଶୟଙ୍କର ଶ୍ରବଣ ଶୁଣିଥାଉଁ । ତାଙ୍କର ବିଚାରବଳ ପରାମର୍ଶ ଓ ଉପଦେଶ ଆମେ ବହୁମୁଖ ମନେ କରୁଁ । ଗଣ୍ୟର ଅଗ୍ରଗତି ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଗଠନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ଘଟିଛି, ଏବଂ ଅଳ୍ପ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳକର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି, ତାହାର ସୂଚନାରେ ତାଙ୍କର ଅଭିଶ୍ରବଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମୋର ଭାବ, ଗୁଡ଼ିଏ ତତ୍ତ୍ୱ ଆଲୋଚନା କରି, ଆପଣମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗୁଡ଼ିଏ ସମସ୍ୟା ବାଡ଼ି, ମୁଁ ଉପରେ ଯାହା ସବୁ କହି ଯାଇଛି, ସେଥିରେ ଆପଣମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟବୃତ୍ତି ହେଉଥିବ । ଏଥିର ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାହାର ବିଷୟମୂଳକ ଆଲୋଚନା କରିବ । କୁହାଯାଏ—ସୋମବାରଟି ତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ତର କର ଛୁଟିର ଦିନ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ ବଜେଟ୍‌ର କଟମଟିଆ ଅଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଷଦରେ ଯେଉଁ ଚଉଳ ବାସୁମଣ୍ଡଳ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ୍ତ୍ୱ ତହିଁରେ ବାଧା ଆସିବ । ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ହିସାବରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ବାସୁବତାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ମହାଶୟ, ମୁଁ ଆଜି ଯେଉଁ ବଜେଟ୍ ପେଶ୍ କରିଛି, ତାହା ଓଡ଼ିଶାର ବଜେଟ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟପରେ ଅଭିନବ । କାରଣ ଏଥିରେ ଯେତେ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦିଆଯାଇଛି ସେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ବର୍ଷ ଏ ଗଣ୍ୟ ବଜେଟ୍‌ରେ ଦିଆ ଯାଇ ନ ଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ୧୯୩୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଏପ୍ରିଲ ପହିଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଯେତେବେଳେ ନୂଆ ହୋଇ ଗଢ଼ା ହେଲା ସେତେବେଳେ ୧୯୩୭ ବଜେଟ୍‌ର ଗଣ୍ୟ ଥିଲା ୧ କୋଟି ୫ ଲକ୍ଷ ୬୮ ହଜାର, ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ଥିଲା ୧ କୋଟି

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

୨୧ ଲକ୍ଷ ୭୩ ହଜାର । ଡିମେ ଯୁକ୍ତ ପରେ ୧୯୪୭-୪୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ମୋଟ ଗୁଜୁ ୪ କୋଟି ୪୩ ଲକ୍ଷକୁ ଉଠିଲା ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ ୬ କୋଟି ୯ ଲକ୍ଷ ହେଲା । ୧୯୪୮-୪୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆୟ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଲା । ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟମାନେ ମିଶିବା ଫଳରେ ୪୯-୫୦ରେ ମୋଟ ଗୁଜୁ ହେଲା ୮ କୋଟି ୯୦ ଲକ୍ଷ । ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲା ୮ କୋଟି ୭୭ ଲକ୍ଷ । ୧୯୫୧-୫୨ରେ ଆୟ ବ୍ୟୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ବଜେଟ୍ ଅଟକଳ ଅନୁସାରେ ଆୟ ହେଲା ୧୦ କୋଟି ୫୭ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ବ୍ୟୟ ୧୧ କୋଟି ୩୧ ଲକ୍ଷ । ପୁଣି ୧୯୫୨-୫୩ ବଜେଟ୍ରେ ମୂଳ ବଜେଟ୍ ଗୁଜୁ ୧୧ କୋଟି ୭୮ ଲକ୍ଷ, ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ ୧୨ କୋଟି ୮ ଲକ୍ଷ ଅଟକଳ କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ଷ ଶେଷରେ ୨ କୋଟି ୩୦ ଲକ୍ଷ ନଅଶହ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ଦେଖା ଯାଇଥିଲା । ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ରେ ଏବର୍ଷ ଆୟ ୧୩ କୋଟି ୬୦ ଲକ୍ଷ ଓ ବ୍ୟୟ ୧୨ କୋଟି ୪୦ ଲକ୍ଷକୁ ଉଠୁଥିବାର ଆଜି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ବଜେଟ୍‌ରୁ ଆପଣମାନେ ଦେଖିବେ । ପୁଣି ଦେଖିବେ, ୧୯୫୩-୫୪ରେ ଆମର ମୋଟ ଗୁଜୁ ଆୟ ୧୩ କୋଟି ୫୭ ଲକ୍ଷ ହେବ ବୋଲି ଅଟକଳ କରା ହୋଇଛି । ଏହାର ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ୧୪ କୋଟି ୪୫ ଲକ୍ଷ ଓ ଆଉ ସାମାନ୍ୟ କିଛି । ଓଡ଼ିଶା ଲକ୍ଷହାସରେ ବଜେଟ୍‌ର ଆୟ ବ୍ୟୟ ଏହି ସ୍ତରରୁ ବେଶୀ । ନଅଶହକୁ କମାଇ ମୋଟେ ୭୨ ଲକ୍ଷରେ ରଖାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଅର୍ଥକମିସନଙ୍କ ସୁପାରିସ ଫଳରେ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଯେଉଁ ଧନ ଅସ୍ପଷ୍ଟାଶିତ ଭାବରେ ମିଳିଗଲା, ତାହା ଓ ଆମ ନିଜ ରାଜ୍ୟର ଟିକସ ଆଦାୟରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିବାରୁ ଏପରି ହୋଇ ପାରିଛି । ଅବଶ୍ୟ ଧରି ନିଆ ଯାଇପାରେ ଯେ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଧୀର ଅପର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଗ୍ରଗତି କରୁଛି ଓ ପୁଣି ଆମେ ଆଗକୁ ଯିବା, ଯଦି ଆମେ ବେବେଚନାତ ସଜ୍ଜିତ ଆମ ଧନର ସଂରକ୍ଷଣ କରିପାରିବା ଓ ସରକାରୀ କଲର ଦକ୍ଷତା ଜଣିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଉପରେ ସବୁବେଳେ ନଜର ରଖିବା । ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ, ଆମ ରାଜ୍ୟର ନିଜ ଆୟ ବଢ଼ିବା ଫଳରେ ବଜେଟ୍‌ର ଉନ୍ନତି ହୋଇନାହିଁ । ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କର ଗୁରୁତର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରି କହୁଛି ଯେ ଅବକାଶ ଆୟ ଅବଶ୍ୟାତ୍ ଖସୁଥିବାରୁ ଓ ଜମିଦାରୀ ଉଠିବା ଫଳରେ କୃଷି ଆୟକର କମିବାରୁ ଆମର ନିଜ ଆୟ କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ନିଶା ନିବାରଣ ନୀତି ଆମ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିଛି । ତେଣୁ ଅବକାଶ ଆୟ ନିଶ୍ଚୟ କମିବ । ଏହି ବାବଦରୁ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଆୟର ଦୁଇ କୋଟି ବା ଏକ ତୃତୀୟାଂଶରୁ ଅଧିକ ଆମେ ପାଇଥିଲେ । ଏ ଅଭାବ କପରି ପୂରଣ କରାଯିବ, ତାହା ବିଶ୍ୱାସୀୟ କଥା । ଓଡ଼ିଶା ପରି ଗୋଟିଏ ଅନୁନ୍ନତ ରାଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି ମୂଳକ ଯୋଜନାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କମ କରି କ'ଣ ଏ ଅଭାବ-ପୂରଣ କରିବା ? ଏପରି କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କି ସ୍ୱାଭାବିକ ନୁହେଁ । ଏପରି କଲେ ରାଜ୍ୟ ଥାଇ କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ଶାସନ ଖର୍ଚ୍ଚ କମାଇ କିଛି ନିଅଣ୍ଟ ପୂରଣ କରିହେବ, କିନ୍ତୁ ତାହା ବା କେତେ ? ଏ ଦିଗ ପ୍ରତି ଆମର ଘାଣ୍ଟଣ ଦୃଷ୍ଟି ରହିଛି । ପ୍ରତି ଯୋଜନାର ତନଖି କରା ହେଉଛି, ଯେପରି ଖର୍ଚ୍ଚ କମ୍ ହେବ, ବେବେଚକାଶ ଖର୍ଚ୍ଚ ବା ଅପବ୍ୟୟ ନ ହେବ । ଡେପୁଟି ଓ ସବ୍‌ଡେପୁଟି ପାହ୍ୟାକୁ ଲୋକ ନେବା ଏ ବର୍ଷ କମାଇ ଦିଆ ହୋଇଛି । ନିଜ ଓ ପାଦେଶିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପାହ୍ୟାର ଫଣ୍ୟା କମାଇବା ବିଷୟରେ ବିଚାର ଚାଲିଛି । ଏକ୍ସିମେନ୍ କମିଟିର ସୁପାରିସ ବିଶ୍ୱାସୀନ ଅଛି । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରୀ ସଜ୍ଜିତ ମୟା ହୋଇଛି ଓ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରୁ ଖବର ଅଣା ଯାଉଛି । ଭାବେ ସରକାରୀ ସଙ୍ଗେ ପରାମର୍ଶ କରି ଅତିରିକ୍ତ

Vol. III—No. 3 1

[2nd March 1953]

ଦରମା ଉଠାଇ ଦେବାର ବିଚାର କର ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏଣେ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରମା ପାଉଥିବା ଅଳ୍ପବେତନଭୋଗୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ମାସିକ ଟ ୫୯ ଲେଖାଏଁ ଅଧିକା ମହଙ୍ଗା ଉଠୁ ବ୍ୟାପିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କର ହୋଇଛି ।

କୃଷିଆଦି ବିଭାଗର ଟ୍ରାକ୍ଟର ଯୋଜନା ପରି କେତେକ ବ୍ୟବସାୟମୂଳକ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟ କମ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଦେଖାଗଲା ଯେ ସେଥିରେ ଷଡ଼ ହେଉଛି । ଏ ସବୁ ବନ୍ଦ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଖର୍ଚ୍ଚ କହୁ ପରିମାଣରେ କମିଛି । ସେହିପରି ଯୋଗାଣ ବିଭାଗରେ ବଡ଼ ଧରଣର ଖର୍ଚ୍ଚ କାଟ ହୋଇଛି । ଫଳରେ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରହିଛି । ନୂଆ ପ୍ରଶାଳୀରେ, ଶସ୍ତ୍ରୀରେ ସଡ଼କ ଓ କୋଠାବାଡ଼ି ତିଆରି କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ କରାଯାଉଛି ଅବରକାଶ କର୍ମଚାରୀ ଛଟେଇ କରି ମଧ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଦରମା ଓ ଉଚ୍ଚ ବାବଦରେ ଆମକୁ ବାର୍ଷିକ ୫ କୋଟି ୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେଉଛି । ଆମ ରାଜସ୍ଵର ଏହା ହେଉଛି ମୌଳିକ ଖର୍ଚ୍ଚ । ପ୍ରଦେଶର ନିଜ ରାଜସ୍ଵ ସଙ୍ଗମୋଟ ସାତେ ୭ କୋଟି ବା ୭ କୋଟି । ଏଥିରୁ ଏହି ଦରମାବାବଦ ଟଙ୍କା କାଟିଦେଲେ ଲୋକସଭାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବା ରାଜ୍ୟର ସମୂହ ଉନ୍ନତ ପାଇଁ ମୋଟେ ଏକକୋଟି ବା ଦେଢ଼କୋଟି ଟଙ୍କା ବାକି । ବଡ଼ ଦୁଃଖର କଥା; ଆମର ଅସରନ୍ତ ଖଣିଜ ଓ ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ ଥିଲେହେଁ, ୫୦ ଲକ୍ଷ ଏକର ଗୁଣ୍ଠପ୍ରାୟୋଗୀ ପଡ଼ିଆ ଓ ଏତେ ଜନ ଶକ୍ତି ଥାଇ ସୁଦ୍ଧା ଆମେ ଏତେ ଦରିଦ୍ର, ପଡ଼ିତ ଓ ଅନୁନତ—ଖାଇବାକୁ ଓ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଉ ନ ଥାଉଁ । ଗାଁ ଓ ସହର ଉଭୟସ୍ଥ ଆମର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରଶେଷିଏ ରହିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ନିଜର ଉତ୍ପାଦିତ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ନିଅନ୍ତି ଆ ରାଜ୍ୟକୁ ଖୁଆଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ ଲୋକେ ନିଜେ ପେଟପୁର ଦୁଇ ଓଲ ଖାଇବାକୁ ପାଉ ନାହାନ୍ତି । ପରସାପାଇବାର ଏକମାତ୍ର ପଦାର୍ଥ ବୋଲି ସେମାନେ ଧାନ ଗୁଡ଼ିକ ବକି ଦେଉଛନ୍ତି ତାହାସୁଖି, ବିଦେଶରୁ ଯେଉଁ ଦରରେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଆସୁଛି, ତହିଁର ଅଧା ଦାମରେ । ଆମ ରାଜ୍ୟରୁ ଧାନଗୁଡ଼ିକ ଯାଇ ଦେହାନ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ବିକ୍ରି ହେଉଛି । ଆମ ଦେଶରେ ବୈଷୟିକ ଉନ୍ନତିର ଯେଉଁ ସମ୍ଭବ ସବୁ ଅଛି, ତାହାର ସହ ଉନ୍ନତି ନ ହୁଏ, ଯାତାୟତର ସୁବିଧା ନ ବଢ଼େ, ଆମ ଜନସର ଆମେ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ ନ ପାଉଁ, ଅଧା ପେଟେ ଖାଉଥିବା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ କାମ ଯୋଗାଇ ନ ଦିଆଯାଏ, ପୁଣି ଲୋକେ ଯଦି ଅଣିଷା ଓ ଅଜ୍ଞାନରେ ଚିପିହୋଇ ରହନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ତାହା ରହିବା କିପରି ? ଉନ୍ନତି ବା କାହୁଁ କରିବା ? ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ରାଜ୍ୟର ଆୟ କିପରି ବା ବଢ଼ିବ ? ବାଣିଜ୍ୟ ଆମର ପ୍ରଧାନ ଶତ୍ରୁ । କିନ୍ତୁ ଆର୍ଥିକ ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲେ ଏ ଶତ୍ରୁ ବରୁଦରେ ଲଢ଼ିବା ବା କିପରି ? ଓଡ଼ିଶା ଯଦି ଦରିଦ୍ର ରହେ, ତେବେ ଭାରତ ଆହୁରି ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯିବ । କାରଣ, ଭାରତର ସାମାଜିକ ଶରୀରରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନଟି ଦୁବଳ ହୋଇ ରହିବ, ସେହଠାରେ ଆମ ଦୁବଳତାରୁ ଫାଇଦା ଉଠାଇବାକୁ ଶୁଣି ବସିଥିବା ଶକ୍ତିମାନ ପୋକପରି ମାଡ଼ି ବସିବେ । ଶାନ୍ତି ଓ ଶୁଖିଲା ଦୂର ହେବ ; ରାଜ୍ୟର ଆଇନ ଦୁବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ଓ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଘଟିବ । ଏଇରାଜ୍ୟରେ ଧ୍ୟାନର ସୁଯୋଗ ହେଲେ ବିମେ ସମଗ୍ର ଦେଶକୁ ତାହା ମାଡ଼ିଯିବ । ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ୟା ଗୋଟିଏ ଅତି ବିକ୍ରାନ୍ତକର ସମସ୍ୟା । ଉପରେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ସୂଚନା ଦେଲି ସେଥିରେ ଏ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ସମସ୍ୟା ସମ୍ଭାଳିବା ସହଜ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଭୂମିନାରେ, କୃଷିଆୟ କର, ବିକ୍ରିକର ଓ ପେଟ୍ରୋଲ ଟିକସ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ସମେତ ଆଉ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଟିକସ ଶେଷ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚି ଗଲେଣି । ମଦ ଓ ଅପ୍ରିମ ବସ୍ତୁରଗ୍ଗବରେ ଶିଆ ହେଉଛି । ତଥାପି ଗନ୍ଧାର ଆୟ ତାହାର ସବନ୍ୟନ ଶାସନ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହା ଗଭୀର ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ । ଏପରି କାର୍ତ୍ତିକ ହେଉଛି, ତାହା ଭବିଷ୍ୟ ମୁଁ ବସ୍ତିତ ହୁଏ । ଆମ ମେଜାନ୍ତିନ, ବଜାରରେ ଚନ୍ଦ୍ରିତ୍ର ଟ ୧୨୦୯କୁ ବନ୍ଦୀ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ତ ରୟାଲ୍‌ଟି ଶ୍ରବରେ ଗନ୍ଧସରକାର ଟଙ୍କାଏ ବା ଦୁଇଟଙ୍କା ପାଉଛି । ମଝିରେ ବେପାରୀ ଚନ୍ଦ୍ରିତ୍ର ଅଣାରୁ ନବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟଙ୍କା ଲାଭ ଉଠଉଛନ୍ତି । ଏହି ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣରୁ ଦେଖାଯିବ, ବଜାରରେ ଆମ ଖଣିଜ ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ କେତେ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାହା ଉପରେ ବନ୍ଦୀକର ବସାଇବାକୁ ଅନୁମତି ପାଉନାହୁଁ । ରୟାଲ୍‌ଟିର ଦଲ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ାଇ ପାରୁ ନାହୁଁ, କାରଣ, ତାହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର, ତଥାକଥିତ ନିଶିଳ ଭରଣସ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତି । ଏହା ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଉଦାହରଣ । ମୁଁ ଆଉ ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ପାରୁ । ଆମ ନିଜର ପ୍ରିତିକୁ ବସନ୍ତ କରି, ଶେଷରେ ଶାନ୍ତି, ଶୃଙ୍ଖଳା ଓ ଗନ୍ଧାର ସମୃଦ୍ଧିକୁ ବଳ ଦେଇ, ଆମେ କେତେକାଳ ଏହିପରି ଅର୍ଗଳ ଭିତରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିବା ? ଆୟର ଏହି ବାଟ ସବୁ ଯଦି ବନ୍ଦ ରହେ, ତାହାହେଲେ କହନ୍ତୁ, ମୁଁ କି ଉପାୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ଗନ୍ଧାର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ବାହାର କରିବ ? ଗୁରୁକୁଦ ବିଶାରଦ କମିଟି ସୁପାରିସ୍ କରୁଛନ୍ତି ଓ ପ୍ଲାନର୍ କମିଶନ ଚର୍ଚ୍ଚିକୁ ସମର୍ଥନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ଆମ ଗନ୍ଧାରେ ଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ବଳଷ୍ଟ ଶ୍ରବେ ଆଗ୍ରସାର କରିବାକୁ ହେଲେ ମୂଲ୍ୟନ କାହୁଁ ପାଇବା ? ତେଣୁ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ଆମେ ଯେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେଉଥାଉଁ, ନ୍ୟାୟ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ମୁଦାବର୍କ ଆମକୁ ଆବଶ୍ୟକ ମତେ ଆର୍ଥିକ ସହାୟାୟ କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରୁଥାଉଁ, ତହିଁରେ ଆଉ ବିଚିତ୍ର କଣ ? ଆମର ଆଶା, ଯେ ଏହି ସାହାଯ୍ୟରେ କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନତି କରି ଆମେମାନେ ଥିଲଥାନ ହୋଇପାରିବା । ଆମ ନିଜର ସମ୍ବଳ ବଡ଼ାଇବାକୁ ଭାରତ ସରକାରର ଚିନ୍ତା ଆଶାରେ, ଗୋଟିଏ ହେଲେ ବାଟ ନାହିଁ । ଆମେ ଯଦି ରୁଣ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ବଜାରକୁ ବାହାରିବା, ତେବେ ଆଗରୁ ଭାରତ ସରକାର ଓ ଶିକର୍ ବ୍ୟାଙ୍କର ସମର୍ଥନ ଦରକାର । ଗୁରୁକୁଦ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଟଙ୍କା ରୁଣ ଦେଇଥିବାରୁ, ତା ବାଦ୍ ଉତ୍ତମା ଯୋଜନା ପରି କେତେକ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଆମକୁ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ରୁଣ ଦେଇଥିବାରୁ ଆମେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କଠାରେ କୃତଜ୍ଞ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ଜଳ ଭଣ୍ଡାରରେ ଯେଉଁ ଜଳ ରହିବ ଓ ବନ୍ଦୀରୁ ଗୁଡ଼ି ବିଆଦିବ, ତାହାର ବ୍ୟବହାର ହେବ କିପରି, ଯଦି ଆମେ ଆମର ଖନିଜ ଓ ଲୁନନ ସମ୍ପଦ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ ଶିଳ୍ପ ବସାଇ, ରେଲ ଓ ଗସ୍ତା ଖୋଲି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥନ ଦେଉଁ ? ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ଜିଅଲଜିକାଲ ସର୍ଭେର ଡାଇରେକ୍ଟର ଜେନେରାଲ, ମିଃ ପଦ୍ମସ ଓ ଡିଶାର ଶନିଜ ସମ୍ପଦ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି —“କେନ୍ଦ୍ରରେ, ବଣାଇ ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ସ୍ପେଟ୍‌ମାନଙ୍କରେ ପୃଥିବୀର ଏକ ବୃହତ୍ ଲୌହ ସମ୍ପଦ ରହିଛି । ସେଠାରୁ ସହଜରେ, ବହୁଶକ୍ତ ଲୁହାୟବା ଲୁହାମାଟି, ଅତି ବେଶୀ ପରିମାଣରେ ମିଳି ପାରିବ ।” ସିଂହଭୂମ, ବଣାଇ, କେନ୍ଦ୍ରରେ ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ଏଇ ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶତକଡ଼ା ୭୦ରୁ ଅଧିକ ଲୁହାୟବା ଯେଉଁ ବିସ୍ତର ଲୁହାମାଟି ଅଛି, ତାକୁ ଜଣେ ଅତି ସାବଧାନ

Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୩ ଶହ କୋଟି ଟନରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ହସାବ କରିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଜଣେ ପାରଦର୍ଶୀ ଅମେରିକାନ୍ ଲୌଡ଼ି ବ୍ୟବସାୟୀ ସେଇ ସମୟ ପ୍ରାୟ ୨ ହଜାର କୋଟି ଟନ୍ ଉଚ୍ଚ ଧରଣର ଲୁହାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ଅଟକଳ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳଟି ଗ୍ରୀଷ୍ମକୃତର ଖୁବ୍ ନିକଟ । ଅତି ଦୁର୍ଗନ୍ଧର କଥା ଏ ସମୟର ବ୍ୟବହାର କରିବାପାଇଁ ନିକଟରେ କୌଣସି ଶିଳ୍ପଅନୁଷ୍ଠାନ ନାହିଁ । ସେହିପରି ସଡ଼କ ଓ ରେଲବାଇ ବାବଦରେ ଓଡ଼ିଶା ସରୁଠାରୁ ବେଶୀ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଛି । ବହାରରେ ପ୍ରତି ଅଡ଼େଇ ବର୍ଗମାଇଲକୁ ଏକ ମାଇଲ ସଡ଼କ ଅଛି । ଆସାମରେ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଗ ମାଇଲରେ ଏକ ମାଇଲ ଓ ମାୟାଜରେ ପ୍ରତି ୩ ବର୍ଗ ମାଇଲରେ ଏକ ମାଇଲ ସଡ଼କ । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରତି ୧୦ ବର୍ଗମାଇଲକୁ ୧ ମାଇଲ ସଡ଼କ ଅଛି । ଆମ ‘ପୂର୍ବ ରେଲବାଇ’ର ୨ ହଜାର ମାଇଲ ରେଲ ଲାଇନ୍, ୨ ଲକ୍ଷ ୧୦ ହଜାର ବର୍ଗ ମାଇଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ପଡ଼ିଛି । ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ, ବିହାର, ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗଳା ଓ ଓଡ଼ିଶା ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଓ ଏଥିର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟା ୬ କୋଟି ୨୦ ଲକ୍ଷ । ଏକା ଓଡ଼ିଶାର ଜନସଂଖ୍ୟା ଏହି ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୪ ଭାଗରୁ ଗୁଣେ । ଓଡ଼ିଶାର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ସମଗ୍ର କ୍ଷେତ୍ରଫଳର ୩ ଭାଗରୁ ଗୁଣେ । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ପୂର୍ବ ରେଲବାଇର ମୋଟେ ୬୭୫ ମାଇଲ ଲାଇନ୍ ଅଛି । ସମଗ୍ର ଲାଇନ୍‌ର ଏହା ମୋଟେ ଦଶମାଂଶ । ପୂର୍ବ ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳ, କୋରାପୁଟ ଓ ଗଞ୍ଜାମ ଏଜେନ୍‌ସି ଦୁର୍ଗମ ହୋଇ ରହିଛି କହିଲେ ଚଳେ । ଆଂଶିକ ପରିଚାଳିତ ଅଞ୍ଚଳ କମିଟି ଯାତାୟାତ ଗସ୍ତା ପିଟାଇବା ଉପରେ ବିଶେଷ ଜୋର ଦେଇଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କର ରେଲବାଇ ମନ୍ତ୍ରୀ ଦପ୍ତର ଓ ଯୋଜନା କମିସନ୍ ଏ ବିଷୟରେ ଆମ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବାକୁ କଥା । ତାହା ନ ହେଲେ, ଗ୍ରୀଷ୍ମକୃତ ପ୍ରଭୃତି ଯୋଜନା ଶେଷରେ ରାଜ୍ୟର ଗଲଗଣ୍ଡ ପରି ହେବ । ବଙ୍ଗଳାରେ କହନ୍ତି— “ସାବରେ ଉତ୍ତର ଛୁଲ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯଶନ ।” ଗ୍ରୀଷ୍ମକୃତ ପରି ଯୋଜନା ଗଢ଼ିଲବେଳେ ତାହାର ଆର୍ଥିକାତ୍ମକ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଶ୍ଚୟ କଳନା କରାଯାଇଥିବ ଓ କିପରି ଭାବରେ ଏହି ଯୋଜନାର ଫଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ, ତାହାର ପତ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବ । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି-ସମ୍ପନ୍ନ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟରାଜନୀତି ଓ ଅର୍ଥିକାତ୍ମକ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଗଭୀର ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଏହି ଯୋଜନାମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆଖି ଆଗରେ ରଖିଥିବେ । ଆମେ ଅତି ବିନୟର ସହିତ ଯଦି ତାଙ୍କଠାରୁ ଦାବି କରୁଁ ସେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ତେବେ କ’ଣ ଆମେ ଅପଥୀ ଦାବି କଲୁଁ ବୋଲି କୁହାଯିବ ? ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ଏହି ନ ହୋଇ ନ କଲେ ଶେଷରେ ଯୋଜନା ଫଳବତୀ ହେବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାରତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଚାରୀରେ ରୁଣୀ । ସେ ଆମର ସହାୟକ । କିନ୍ତୁ ସେ ସାହାଯ୍ୟର ଫଳ କ’ଣ ? ଲିଲ୍ ନାହିଁ । ଏ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ତାହାର ମର୍ମାନ୍ୱୟ ତଳେ ଦିଆଗଲା :—

“ମାନବରେ ଦୟା ବହୁ ଦେଲେ ପ୍ରଭୁ ପଶୁର ଆଳୟ,
ପ୍ରକୃତ ସେ ଦେବେ, ‘ହେଲି କହେ ରୁଣୀ ତବ ପାଶେ ଏହି ଗୁଡ଼ା ମିଳିବ । ଅବଶ୍ୟ,
କହନ୍ତି ଦେବତା, ‘ପୈର୍ଯ୍ୟ ହସ ନୁହେଁ ତୁରେ ବାଲି,
ଏ ଗୁଡ଼ର କର ଯନ୍ତ୍ର, ସଜାଡ଼ ଏହାରେ,
ତେବେ ଯାଇ ଏଥିଁ ବଳି ଆଳୟ ମୁଁ ଦେବର ରେ ତୋତେ ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗଳାର ଅର୍ଥ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ଏହା ଆବେଶ ହେଉ ବା ଆଶ୍ୱାସନା ହେଉ ଭଗବାନ ଜାଣନ୍ତି, ଆମେ କି ଉପାୟରେ ନିଜକୁ ନିଜେ ସହାୟ ହୋଇ ପାରୁଁ । ଶିଳ୍ପ-ଅର୍ଥ-ସହ (Industrial Financial Corporation) ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଢ଼ିବାକୁ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ ଗୋଟିଏ ଯୋଜନା ଥିଲା । ମୋଟ ମୂଲ୍ୟନ ୨୦ କୋଟିରୁ ୫ କୋଟି ଏଥିରେ ଖଟାଇବାକୁ ଆମ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ମୋଟେ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଜନା କମିସନ୍ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ସମୁଦ୍ରକୁ ଶଙ୍ଖେ ପଶାପରି । ଯଦି ଆମ ସରକାରର ସୁପାରିସ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ୫ କୋଟିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆଶଙ୍କା ହୁଏ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସଫଟି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଆଶା ଅନଳକାଳକୁ ଗଡ଼ିଯିବ ।

କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଅତି ଗୁରୁତର ଓ ବିକ୍ରମକର ସମସ୍ୟାରେ ଜୋର ଦେଇ ଏବେ ମୁଁ ଅର୍ଥ କମିସନ୍‌ର ସୁପାରିସ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବି ।

ଅର୍ଥକମିସନ୍ :—ମହାଶୟ, ମୋର ଗତ ବଜେଟ୍ ବିବୃତ୍ତିରେ ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ, ଶସ୍ତ୍ରର ଆର୍ଥିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରର ଅଧିକାରୀ । ଫେଡେରାଲ ଶାସନ ସମ୍ମାନରେ ଅନୁସୂଚିତ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରର ଗୁଡ଼ିରେ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଭାବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି କେନ୍ଦ୍ର ଓ ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥ ବଣ୍ଟନ ଓ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରାପ୍ତିର ଦ୍ୱାର ନିର୍ଣ୍ଣୟକର ସୁପାରିସ କରିବା ପାଇଁ, ଶସ୍ତ୍ରପତି ଏ କମିସନ୍ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ପୁଣି କହିଥିଲି—
“ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ, ଶସ୍ତ୍ରର ଅର୍ଥକ୍ଷେତ୍ରର ଏହି ନ୍ୟାୟାଧୀନମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବେ ।” ମୋର ବିବୃତ୍ତିର ଶେଷରେ ମୁଁ ନିମ୍ନୋକ୍ତରେ ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲି—“ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହି ରଖୁଛି ଯେ ଏ ରାଜ୍ୟର ଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଥ କମିସନ୍‌ଙ୍କ ସୁପାରିସ୍ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଛି ।” ମୋର ମନେ ଅଛି କେତେକ ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟ ମୋତେ ଏକ ରକମ ଉପହାସ କରି କହିଲେ—“ମାଗିଆଣିଲୁ ତିଅଣ ସୁଡୁକାଏ” ଆର୍ଥାତ୍ “ଦରିଦ୍ରର ଭିକା ପାତ୍ରରେ ପଇସାଟାଏ ଦେଲେ ହେଲା ।” ମୁଁ କିନ୍ତୁ ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଗୁଡ଼ିକ ନ ଥିଲା । ଏବେ ଅର୍ଥ କମିସନ୍ ତାଙ୍କର ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ପରେ ରିପୋର୍ଟ ପେସ୍ କରି ସାରିଲେଣି । ତାହା ପାଲିଆମେଣ୍ଟ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଓ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଧାରଣ ସଂପ୍ରତି । ଅବଶ୍ୟ, ପାଲିଆମେଣ୍ଟ ଏହାକୁ ଆଲୋଚନା କରି ଗ୍ରହଣ କରିବାର ବାକି ଅଛି । ଶସ୍ତ୍ରପତି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥକମିସନ୍‌ର ସୁପାରିସ୍ ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିଲେଣି । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶସ୍ତ୍ରର ସ୍ପଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ତଦନୁସାରେ ଆମ ବଜେଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛୁ । ଯେଉଁ ନିଜ ଓ ଦଳ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କମିସନ୍‌ର ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ ଯାହା ମତ ଦିଅନ୍ତି ପରେ, ଆମେ ଆମର ଭାବରେ କହି ରଖୁଛି ଯେ, କମିସନ୍ ଅନୁଭବ ପରେ ଏପରି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଖୋଲି ବ୍ୟବହାର ଯାହାକୁ ଭିତ୍ତି କରି ସେମାନେ ନିଜର ସୁପାରିସ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଡାଇରେକ୍ଟର ଜେ ଅର୍ଥକମିସନ୍‌ଙ୍କର ନିୟାମକ ହେବ । ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ଅର୍ଥର ବିଭାଗ ଓ —“କେନ୍ଦ୍ରରେ, ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏପରି ମାତ୍ର କେବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟିତ ବା ଅନୁସୂଚିତ ହୋଇ ନଥିଲା । ରହିଛି । ସେଠାରୁ ସହାୟତା ଦେଇଥିଲା ତା କେନ୍ଦ୍ରସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଥିଲା, ସେସବୁ ପାରିବ ।” ସିଂହଭୂମ, ରାଜମାତା ବା ସମୟର ସୁବିଧା ବଦଳିବାରେ ତାହା ଏପାଖ ସେପାଖ ଶତକଡ଼ା ୨୦ରୁ ଅଧିକ ଲୁଏଥିବ କିନ୍ତୁ ଶାସନ ବିଧାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଶସ୍ତ୍ରପତି ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିବା

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

କମିସନ୍, ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ବ ଭରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସ୍ୱଳ୍ପ ଓ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ
ସଜସ୍ୱ କମିସନ୍ ଭାବରେ ବହୁତ ଦେବ ସେ ସକାଶ କମିସନ୍ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ମାତ୍ର ଗ୍ରହଣ
କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି—“ସ୍ୱଳ୍ପପତ୍ର ଆୟମାନଙ୍କ ଉପରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ସ୍ୱଳ୍ପମାନଙ୍କର କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ଲେଖା, ତାହା
ଆୟମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ ତେଣୁ ଆୟମାନେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ବ୍ୟୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ
ନ କରି ରହି ପାରିଲୁ ନାହିଁ ।” ସେ ପୁଣି କହିଛନ୍ତି—“ସ୍ୱଳ୍ପମାନଙ୍କର ଫଳେ ଫଳେ
ବଢ଼ିଯାଉଥିବା ପ୍ରୟୋଜନ ଦେଖାଇ, ମନକୁ ଘେନିଲେ ପୁଣି ଦେଇ, କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ
ବଢ଼ାଇବା ଲାଗି ସ୍ୱଳ୍ପମାନେ ଆମ ଆଗରେ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ । ସ୍ୱଳ୍ପ ସରକାର-
ମାନେ ଆମ ସଙ୍ଗେ ଆଲୋଚନା କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ମିଳୁଛି, ତାହାକୁ
ବିଶେଷ ଭାବରେ ବଢ଼ାଇଦେବା କମିସନ୍ ଅତି ଆବଶ୍ୟକ, ସେ ବ୍ୟୟରେ ସେମାନେ
ଯାହା ଯୁକ୍ତି ଦେଲେ, ସେଥିରେ ଆମର ଆଉ ସନ୍ଦେହ ରହିଲା ନାହିଁ ।” ବଞ୍ଚିବାର
ସ୍ୱଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି—“ସ୍ୱଳ୍ପକୁ ଟଙ୍କା ମିଳିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରର
ସଜସ୍ୱ ବ୍ୟୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରରୁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଉତ୍ତର ଉପାୟ ଆୟମାନେ ଅବଲମ୍ବନ
କରିଛନ୍ତି । ସଜସ୍ୱବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ୱଳ୍ପମାନେ ଦରକାର ଅନୁସାରେ ପାଣି ନ ପାଇ
ପାରିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକତ୍ତ୍ୱ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ଆମେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛୁ ।”
ପୁଣି କହିଛନ୍ତି—“ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କେତେକ ଅଳ୍ପ ଉନ୍ନତ ସ୍ୱଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସାହାଯ୍ୟ
ପାଇଲେ, ଜାତିର ସମୁଦ୍ର ଉନ୍ନତ କଲେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଜନମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ଆଗେଇ
ପାରିବେ, ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସାହାଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛୁ ।” ଏହି ପ୍ରାପ୍ତିପ୍ରାପ୍ତିକୁ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାଧନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ଏହା
ସବୁସଜ୍ଜାକୁ ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ । ଏହି ସାଧନ ଅନୁସାରେ ଲବ୍ଧକମ୍ପ ଟିକସ ଓ କେନ୍ଦ୍ର
ଅବକାଶ ଶୁଳ୍କ ଭାବରେ ଦେବ । ପୂର୍ବରୁ କହିଛୁ, ଏପରି ବ୍ୟୟ ପୂର୍ବର ବ୍ୟୟରେ ହୋଇ
ନ ଥିଲା । ଅଟୋନମିଅର ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ—“ଓଡ଼ିଶାରେ ଶାସନ ଶକ୍ତିର ମାନ ଖୁବ୍
ନ୍ୟୁନ । ପ୍ରଦେଶର ନିଜ ଆୟ ନିକଟରେ ବଢ଼ିବାର ଆଶା ଅତି ଶୀଘ୍ର । ଏହି ସଜ୍ଜାକୁ
ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ ।” ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଓଡ଼ିଶା ଅତି ଅଳ୍ପ
ପାଇଲା । ସେଥିରେ ଓଡ଼ିଶା ଲବ୍ଧକମ୍ପାକ୍ଷରୁ ଶତକଡ଼ା ଦୁଇଭାଗ ପାଇଲା ଓ ବର୍ଷକୁ ୪୦ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଲା । ଭାରତ ବ୍ୟୟ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ, ଆସାମ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇ
ଓଡ଼ିଶାର ଲବ୍ଧକମ୍ପ ଟିକସ ଭାଗ ଶତକଡ଼ା ୩୦ ଉଠିଲା । ଦେଶମୁଖ ମଧ୍ୟ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର
ପୁନରୁଦ୍ଧାର କଲେ । ଗଡ଼ଜାତ ସ୍ୱଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକ ମିଶିବା ଯୋଗୁଁ କିଛି ଅଧିକ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଏ
ଅର୍ଥ କମିସନ୍ ଯେତେବେଳେ ନିୟୁତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ କେତେକ ସମର୍ଥ ସ୍ୱଳ୍ପ ଟାଣୁଆ
ପ୍ରଶ୍ନର ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ ଯେ, ସ୍ୱଳ୍ପରେ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ
ଲବ୍ଧକମ୍ପ ଟିକସ ଆଦାୟ ହେଉଛି, ତାହାର ଅନୁସମେ ସ୍ୱଳ୍ପକୁ ଭାଗ ମିଳିବ । ଅବଶ୍ୟ,
ଆଉ କେତେକ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୁଣ୍ଡଗଣତରେ ଭାଗ ବ୍ୟାୟ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରାପ୍ତି କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼
ଓ ବଳୁଆ ସ୍ୱଳ୍ପମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ୱର ଉଠାଇଲେ ସେଥିରେ ଆମ ଭଲ ଗ୍ରହଣ ଗ୍ରହଣ ସ୍ୱଳ୍ପ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଗଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶ୍ରୀ ନଳିନୀ ରଞ୍ଜନ ସରକାର, ଯେ ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗଳାର ଅର୍ଥ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ଓ ଯାହାଙ୍କର ମୁଖରେ ଆମେ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଏକ ବିରାଟ ସତ୍ତା ହେଲା ବୋଲି ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ, ତାକୁ ସମ୍ମାନ କରି ଶାସନ ବିଧାୟକ ସଭା ଯେଉଁ ବିଶାଳତା କମିଟି ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥଳରେ ଇନକମ୍ ଟିକସର ୭୦ ଭାଗ ସ୍ୱାଧୀନତା ଭିତରେ ବଣ୍ଟନ ହେବ ବୋଲି ସୁପାରିସ କରିଥିଲେ । ଏ ସ୍ଥଳକୁ ମଧ୍ୟ ପଛକୁ ପକାଇ ଦେଇ କେବଳ ଆଦାୟ ଅନୁସାରେ ବଣ୍ଟନ ହେବାପାଇଁ କୋରରେ ଦାବି କରାଗଲା । ଫେରି ସରକାର କିନ୍ତୁ ଅତି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ମତ ଦେଲେ ଯେ, “ସ୍ୱଳ୍ପ ଓ ସାଧ୍ୟ ଭିତରେ ଓ ସାଧ୍ୟ ସାଧ୍ୟ ଭିତରେ ଇନକମ୍ ଟିକସ ଆଦାୟ ଟିକସ ବାଣିଜ୍ୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ପ୍ରୟୋଜନକୁ ଏକମାତ୍ର ମାନଦଣ୍ଡ କରି ଧରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଯାହା ସମସ୍ତ ଜାତିରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଜନମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ।” ଶୁଦ୍ଧ ମହତାବଙ୍କ ପ୍ରାରବ୍ଧତା ଏବଂ ମୋର ଓ ଆମ ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରାରବ୍ଧତା ପ୍ରସମାନଙ୍କରେ, କେତେଗୁଡ଼ିଏ ମୌଳିକ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ୍ଭେମାନେ ନେହେରୁ-ଆଦରକର ରିପୋର୍ଟକୁ ନଜର ଦେଇଥିଲୁ । ଅର୍ଥକମିସନ୍ ଏବେ ଯେଉଁ ସୁପାରିସ କରିଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ସରକାରଙ୍କର ଖାସ୍ ଚିନ୍ତାବଧାନରେ ଥିବା ‘ଗ’ ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଇନକମ୍ ଟିକସର ନିମ୍ନ ଆୟରୁ ଶରକଡ଼ା ୨୭୫ ଭାଗ ରଖାଯିବ । ବାକି ୪୫ ଭାଗ କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥକୋଷକୁ ଯିବ ଓ ୫୫ ଭାଗ ଗୋଦଳଟିଯାକ ‘କ’ ଓ ‘ଖ’ ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ୱାଧୀନତା ଭିତରେ ବଣ୍ଟାଯିବ । ବଣ୍ଟନ ସ୍ୱଳ୍ପ ରିପୋର୍ଟର ୭୭ ଓ ୭୭ ପୃଷ୍ଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ଏହି ଯେଉଁ ଧନ, ‘କ’ ଓ ‘ଖ’ ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ୱାଧୀନତା ଭିତରେ ବଣ୍ଟାଯିବ, ତହିଁରୁ ୮୦ ଭାଗ ପ୍ରୟୋଜନର ପରିମାପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଅନୁପାତରେ ବିତାଯିବ ଓ ବାକି ୨୦ ଭାଗ ଆଦାୟର ମାନଦଣ୍ଡରେ ବଣ୍ଟାଯିବ । ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଆଦାୟର ମାନଦଣ୍ଡକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ହେତୁ ଅର୍ଥ କମିସନ୍‌ର ଏହି ବଣ୍ଟନ ବିଧି ନେହେରୁ-ଆଦରକର ରିପୋର୍ଟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନାହିଁ । ଏହି ରିପୋର୍ଟ ଅଣ୍ଟେଇଆର ବଣ୍ଟନ-ସୂଚକ ଅନୁସରଣ କରି ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସ୍ୱଳ୍ପ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିସାର ଦର୍ଶାଇଥିଲୁ ଯେ, ଆମେରିକାର ଯୁକ୍ତିସବୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ସାଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ବଣ୍ଟନ ହୁଏ । ସେ ଯାହାହେଉ, ବସ୍ତୁତଃ ଅର୍ଥ କମିସନ୍, ପ୍ରୟୋଜନକୁ ମୂଳକରି ବଣ୍ଟନ ସ୍ୱଳ୍ପ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ କହିଛନ୍ତି— “ସ୍ୱଳ୍ପସତ୍ତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଭିତରେ କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ା, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ସୁମାର୍ଗସ୍ କରିବୁ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରୟୋଜନ ଚଷମା ଅନୁସରାନ ନ କରି ରହି ପାରିଲୁନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ସେପରି, ସୋବିୟତ ସେପରି ପ୍ରୟୋଜନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ଏପରି କେତେକ ମତ ଓ ପରିମାପ, ସାଧ୍ୟ ସାଧ୍ୟ ଭିତରେ ହେବାଭାବେ ନ ରଖି ଅବଲମ୍ବନ କରିବୁ ।” ସେମାନେ ଯେ ଖାଲି ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରୟୋଜନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ହେଁ, କେନ୍ଦ୍ରର ସାହାଯ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାରରେ ଆଣିଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର କେତେ ସ୍ୱଳ୍ପ ରୁଡ଼ି ପାରିବ ଓ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ହେଉଛି, ତାହା ଅନୁକୂଳ ଓ ଅଳ୍ପ ଉନ୍ନତ ସ୍ୱାଧୀନତା ବିକାଶର ଆବଶ୍ୟକତା ଦୃଷ୍ଟିରେ କେତେଦୂର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ସେ ବିଷୟରେ ମତଭେଦ ଥାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ୱାସନା କଥା, ପ୍ରୟୋଜନକୁ ମାନଦଣ୍ଡ ବୋଲି ଧରିବାରେ ସେ ଆମର ମତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ନିବେଦନ କରୁଥିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବଣ୍ଟନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି, ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ମୁଁ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦିତ ଯେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବର ମାତ୍ର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଗୃହୀତ ହୋଇଛି ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବରଷ ଦାବି ଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣୀତ ହୋଇଛି ।

ଅନ୍ୟ ପ୍ରଧାନ କଥାଟି ହେଉଛି, କେନ୍ଦ୍ରର ଅବକାଶ ଗ୍ରହଣ । ସେଥିରୁ ୪୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଅନୁପାତରେ ବଣ୍ଟନ ହେବାକୁ ମିଳିଛି । ଏହି ନୂଆ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ପ୍ରାଚୀନ କରିବା କଥା । ଅଳ୍ପ ଉନ୍ନତ ଗ୍ରାମ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟ ଉନ୍ନତ ଗ୍ରାମ୍ୟମାନଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହେବା ଦିଗରେ ଟିକିଏ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ପାରିବେ । ବିଶେଷ କରି ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଟିକସର ଗ୍ରାମ ଆଉ ବଢ଼ିବା ଉଚିତ । ଶାସନ ବ୍ୟାପନ ୨୭୨ ଧାରା ଅନୁସାରେ ଏହି ପ୍ରସାରଣ ହୋଇଛି, ଏହି ପ୍ରସାରଣ ଅନୁସାରେ ଅବ୍ୟାପି ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଥା ଯେ, ଘୋଟ ବଢ଼ିବା ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଶୁଳ୍କର ଶତକଡ଼ା ୭୨½ ଗ୍ରାମ ସ୍ତରେ ପାଡ଼େ ୩୨ ଗ୍ରାମ ମିଳିଛି । ଏହାର ବଣ୍ଟନ ୧୯୪୯-୫୦ ମସିହାର ଗ୍ରାମ୍ୟ ଆଦାୟ ଅନୁପାତରେ ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ହେବ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷମାନଙ୍କର ଆୟ ଉପରେ ଯଦି ବଣ୍ଟନ ହୋଇଥାନ୍ତା, ଆମ ଅଂଶ ବୋଧହୁଏ ବଢ଼ିଥାନ୍ତା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ବସ୍ତୁରେ କହିବି । ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଆମ୍ଭେମାନେ ବାର୍ଷିକ ୪୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ସେ ସ୍ତରେ ଅର୍ଥ କମିସନ ୨୫ ଲକ୍ଷ ପ୍ରସାରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ରିପୋର୍ଟର ୧୦୨ ପୃଷ୍ଠାରେ ସେ କହିଛନ୍ତି “ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୃଢ଼ମୁକ୍ତ କରୁଛୁ ଯେ, ଗ୍ରାମ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଘୋଟ ରାସ୍ତା ଶୁଳ୍କ ବାବଦରେ ଯାହା ମିଳିବ, ତାକୁ ପାଇ ଗ୍ରାମ୍ୟର ଅଧିକ ଉନ୍ନତ କରିବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର କିଛି ବଳିବ ନାହିଁ । ଭରତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅର୍ଥ ଅଭାବରୁ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଯେଉଁ ଗଡ଼ଜାତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମିଶିଲା, ସେଥିରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅନୁନ୍ନତ ଅଞ୍ଚଳର ମରାମତି ବଢ଼ିଗଲା । ଏହାର ଆବଶ୍ୟକୀ ଓ ଅନୁନ୍ନତ ଜାତିର ସଂଖ୍ୟା ଅନେକ । ଯାହାପୂର୍ବ ପରି କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଦିଗରେ ଗ୍ରାମ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଗୁଣ ଗୁଣ । ଏହିସବୁ ବସ୍ତୁର ଚିତ୍ରର ଜରି ଆମେ ପ୍ରସାରଣ କରୁଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ତର ମିଳୁଥିବା ୪୦ ଲକ୍ଷକୁ ବଢ଼ାଇ ୨୫ ଲକ୍ଷ କରି ଦିଆଯାଉ ।”

ପଞ୍ଜି ବ, ଆସାମ ଓ ସିଂଗ୍ଘ, ଯାହାର କି ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ, ଏ ଗ୍ରାମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ଭୁଲନାରେ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ପ୍ରସାରଣ ହୋଇଥିବା ସାହାଯ୍ୟ ବାସ୍ତବିକ ଅତି ଅଳ୍ପ, ଏକଥା ମୁଁ ପରିଷ୍କାର କହିବି । ୨୮ ଡିଗ୍ରୀର ବର୍ଷମାନ, ୫୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଯେଉଁ ପୂର୍ବ ଗଡ଼ଜାତ ଗ୍ରାମ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶିଲା । ଏ ଗ୍ରାମ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନୁନ୍ନତ ଓ ପଛୁଆ । ପୁରୁଣା ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏମାନଙ୍କର ଶାସନ ବ୍ୟାପନ ସମାନ କରିବାକୁ, ଓ ତାଙ୍କର ସମାନରେ ଉନ୍ନତମୁଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏବର ଖର୍ଚ୍ଚ ମାନରେ ବର୍ଷକୁ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ଲାଗିବ । ଏପରି ସ୍ତରେ କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି, ତଦ୍ଵାରା ନାମକୁ ମାତ୍ର ଆମ ପ୍ରୟୋଜନ ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଛି । ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷ କରି ଏହି ସମସ୍ୟାଟି ଅର୍ଥକମିସନ ଆଗେ ବାଢ଼ିଥିଲୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ୧୫ ପ୍ରତିଶତ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଆନ୍ଦେମାନେ ସସକ୍ଷମେ ଏହି ଲବେବନ କରିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବଣ୍ଟନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି, ସେଥିରେ ଆନ୍ଦେମାନେ ପର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ମୁଁ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦିତ ଯେ, ଆନ୍ଦେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୂଚିତ ଜାଣିଥିବା ସ୍ଵଳ୍ପସ୍ଵଳ୍ପ ବୋଲି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଛି ଓ ଆନ୍ଦେମାନଙ୍କର ବିଚାର ଦାବି ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ ହୋଇଛି ।

ଅନ୍ୟ ପ୍ରଧାନ କଥାଟି ହେଉଛି, କେନ୍ଦ୍ରର ଅବକାଶ ରାଜସ୍ଵ । ସେଥିରୁ ୪୦ ଲକ୍ଷ ଲେକପ୍ରାପ୍ତ ଅନୁପାତରେ ବଣ୍ଟନ ହେବାକୁ ମିଳିଛି । ଏହି ନୂଆ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିବାର କଥା । ଅଳ୍ପ ଉନ୍ନତ ରାଜ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟ ଉନ୍ନତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହେବା ଦିଗରେ ଟିକିଏ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ପାରିବେ । ବିଶେଷ କରି ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଟିକିଏର ଗୁଣ ଆଉ ବଢ଼ିବା ଉଚିତ । ଶାସନ ବ୍ୟୟର ୨୭୨ ଧାରା ଅନୁସାରେ ଏହି ସୁପାରିସ ହୋଇଛି, ଏହି ସୁପାରିସ ଅନୁସାରେ ଅଦ୍ୟାପି ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଥା ଯେ, ଘୋଟ ବହୁବାଣିଜ୍ୟ ଉପରେ ଶୁଳ୍କର ଶତକଡ଼ା ୭୨½ ଗୁଣ ସୁଲେ ପାଡ଼େ ୩୨ ଗୁଣ ମିଳିଛି । ଏହାର ବଣ୍ଟନ ୧୯୪୯-୫୦ ମସିହାର ଗଜସ୍ଵ ଆଦାୟ ଅନୁପାତରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷମାନଙ୍କର ଆୟ ଉପରେ ଯଦି ବଣ୍ଟନ ହୋଇଥାନ୍ତା, ଆମ ଅଂଶ ବୋଧହୁଏ ବଢ଼ିଥାନ୍ତା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିବି । ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଆନ୍ଦେମାନେ ବାର୍ଷିକ ୪୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ସେ ସୁଲେ ଅର୍ଥ କମିସନ ୭୫ ଲକ୍ଷ ସୁପାରିସ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ରିପୋର୍ଟର ୧୦୨ ପୃଷ୍ଠାରେ ସେ କହିଛନ୍ତି “ଆନ୍ଦେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଗଜସ୍ଵ ବଣ୍ଟିଆର ଓ ଘୋଟ ରାଜ୍ଞୀ ଶୁଳ୍କ ବାବଦରେ ଯାହା ମିଳିବ, ତାକୁ ପାଇ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକ ଉନ୍ନତ କରିବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର କିଛି ବଳବ ନାହିଁ । ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅର୍ଥ ଅଭାବରୁ ଓଡ଼ିଶା ଲେକମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଯେଉଁ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମିଶିଲେ, ସେଥିରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅନୁନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ପରିମାଣ ଦେଖିଲେ । ଏହାର ଆଦିବାସୀ ଓ ଅନୁନ୍ନ ଜାତିର ସଖ୍ୟା ଅନେକ । ଯାହାଦ୍ଵାରା ପରି କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଭାଗରେ ରାଜ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଗୁଣ ଖରାପ । ଏହିସବୁ ବିଷୟର ବିଚାର କରି ଆମେ ସୁପାରିସ କରୁଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ମିଳୁଥିବା ୪୦ ଲକ୍ଷକୁ ତତ୍କାଳ ୭୫ ଲକ୍ଷ କରି ଦିଆଯାଉ ।”

ପଞ୍ଜି ବ, ଆସାମ ଓ ସୌରାଷ୍ଟ୍ର, ଯାହାର କି ଲେକପ୍ରାପ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ଲେକପ୍ରାପ୍ତର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ, ଏ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ଭୁଲନାରେ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ସୁପାରିସ ହୋଇଥିବା ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅତି ଅଳ୍ପ, ଏକଥା ମୁଁ ପରିଷ୍କାର କହିବି । ୨୮ ହଜାର ବର୍ଗମାଇଲ, ୫୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଯେଉଁ ପ୍ରାୟ ଗଡ଼ଜାତ ସଜ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶିଲେ । ଏ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନୁନ୍ନ ଓ ପଛୁଆ । ପୁରୁଣା ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏମାନଙ୍କର ଶାସନ ବ୍ୟୟ ସମାନ କରିବାକୁ, ଓ ତାଙ୍କର ସମାନରେ ଉନ୍ନତମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏକର ଖର୍ଚ୍ଚ ମାନରେ ବର୍ଷକୁ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ଲାଗିବ । ଏପରି ସୁଲେ କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ଵଳ୍ପ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଛି, ତଦ୍ଵାରା ନାମକୁ ମାତ୍ର ଆମ ପ୍ରୟୋଜନ ସ୍ଵୀକୃତ ହୋଇଛି । ଆନ୍ଦେମାନେ ବିଶେଷ କରି ଏହି ସମସ୍ୟାଟି ଅର୍ଥକମିସନ ଆଗେ ବାଢ଼ିଥିଲୁ । ଏହାବ୍ୟତୀ ୧୫ ହଜାର

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ବର୍ତ୍ତମାନର ଚିଣ୍ଟିତ କୋରପ୍ଟ ଓ ଗଞ୍ଜାମ ମାଲର ସମସ୍ୟା ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ; ଏଥିରେ ସଞ୍ଚଳ ନାହିଁ, ରେଲକାର ନାହିଁ, ଶିଳ୍ପ ନାହିଁ ତ ଜଳସେଚନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଏଗୁଡ଼ିକରେ ଆଦିବାସୀ ରହିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଅଞ୍ଚଳଟି ଅତି ଅନୁନୀତ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଓ ପୂର୍ବ ଗଞ୍ଜାମ ଅଞ୍ଚଳର ଉନ୍ନତ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ଏକ ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ବ । ନିଜ ସମ୍ବଳଭଣ୍ଡରେ ନିର୍ଭର କରି ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଏ ଦାୟିତ୍ବ ଗ୍ରହଣ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କର ଲୋକଙ୍କର ଭର-ସଞ୍ଚାର ସମସ୍ୟା ଅତି ସୀମାବଦ୍ଧ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତ ପାଇଁ ଏକତାଳିନ ଓ ବର୍ତ୍ତୁ ବର୍ଷ ବିପ୍ଳବ ଧନ ଦେବା । ଆମ ଅଗ୍ରତ ବିଷୟ ବିଭିନ୍ନ କରାଯିବାରୁ ଅର୍ଥକମିସନକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ମାତ୍ରାରେ ବିଭିନ୍ନ ହୋଇଛୁ ସେଥିରେ ମୁଁ ଯେ ଗଞ୍ଜାମ ରାଜ୍ୟରେ ନିରାଶ ହେଲି ଏହା ପ୍ରକାଶ ନ କରି ରହି ପାରୁନାହିଁ ।

ତେବେ କମିସନ୍ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟର ୮୮ ପୃଷ୍ଠାରେ, ୨୩ ପାରାରେ କହିଛନ୍ତି—
“ଆଲୋଚନାବେଳେ ଯୋଜନାମାନଙ୍କର ମୁଲଧନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଦରକାର, ସେଥିପ୍ରତି କେତେକ ରାଜ୍ୟ ଆନୁମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଆମର ମୂଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସଜସ୍ବ ବଣ୍ଟନ କରିବା ଓ ରାଜ୍ୟକୁ କେତେ କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ, ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା । ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଆନୁମାନେ ରାଜସ୍ବର ଯେଉଁ ବଣ୍ଟନ ବା ସାହାଯ୍ୟ ସୁପାରିସ୍ କରିବୁ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏପରି ବଡ଼ ପ୍ରୟୋଜନ ନିର୍ବାହ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ସକାଶ ଆମେ ସୁପାରିସ୍ କରୁନାହିଁ ।”
ଆନୁମାନେ କମିସନ୍ ଆଗରେ ଉନ୍ନତମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶ ୩ କୋଟିର ଗୋଟିଏ ଖର୍ଚ୍ଚ ଫନ୍ଦ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲୁ । ଆମେ ଆଶା କରିଥିଲୁ, ଏ ଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ରାଜ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅର୍ଥ ସକାଶେ କମିଟି ସୁପାରିସ୍ କରିବେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଆଶା କରିଥିଲୁ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ରାଜ୍ୟ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାକୁ ମିଳିଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆମେ ଯେ ଭୁବନେଶ୍ବରରେ ରାଜ୍ୟାନ୍ତ ଯୋଜନା କରିବୁ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାପାଇଁ କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ଓ ରାଜ୍ୟ ସକାଶ ସୁପାରିସ୍ ହେବ । ଦୁଃଖର କଥା, କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ମିଳିଲାନାହିଁ । ସାହାଯ୍ୟର ପରିମାଣ ବିଶେଷ ଶ୍ରେଣୀ କମାଇ ଦିଆଗଲା । ଅବଶ୍ୟ, କମିସନଙ୍କ ମତରେ ଏ ବିଷୟର ବିଭିନ୍ନ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ବହୁଭାଗ । କେନ୍ଦ୍ର ଖଣି ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଚଳିତ ହେବାରେ ଆମର ନ୍ୟାୟ ରାଜସ୍ବ ଆଦାୟ କରିବାରେ ବାଧା ହେଉଛି ; ନିଅନ୍ତିଆ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯୋଗାଉଥିବା ଧାଳ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ଅନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟାଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଆମେ ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟ ପାଉଛୁ ତାହା ଅତି କମ୍ । ଏ ବିଷୟରେ ଆମେ ଖୁବ୍ ଜୋର ଦେଇ ଦୃଢ଼ ଆସନ୍ତି କରିଥିଲୁ । ଅବଶ୍ୟ ଏ ସବୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିସର ଭିତରେ ନ ହେବା ବୋଲି ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ରିପୋର୍ଟ ଏ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି—ଆନୁମାନେ ଏହି ଆସନ୍ତିରୁ କେତୋଟିକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରର ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଦସ୍ତର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିବୁ ।” ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଉ, କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ଦସ୍ତର ମାନଙ୍କରେ କି ବିଭିନ୍ନ ହେଉଛି ।

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

କମିସନର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଶ୍ନର ସ୍ୱାଧୀନ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଅଲଗା ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ । ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରସାରରେ ଅଧିକ ଅଗ୍ରସର ଦେବାର ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପଲବ୍ଧ କରି ସେ ବିଷୟରେ ଜୋର ଦେଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଆମ୍ଭେମାନେ କମିସନଠାରେ କୁଇଜ୍ । ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଶା, ବିହାର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଆଦି ଆଠଟିକୁ ପ୍ରାଇମେରୀ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ପଡ଼ୁଆ ବୋଲି ବାଛି ସେମାନଙ୍କୁ ୧୯୫୩-୫୪ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ୪ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ସକାଶେ ତମେ ବଢ଼ିଥିବା ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଶାକୁ ୧୯୫୩-୫୪ରେ ୧୭ ଲକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ଓ ବର୍ଷକୁ ୫ ଲକ୍ଷ ଲେଖାଏଁ ବଢ଼ି ୧୯୫୭-୫୮ରେ ୩୨ ଲକ୍ଷ ହିସାବିତ । ଶାସନ ବିଧାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ବିନା ଫିସରେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଦେବାରେ ଯେଉଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ, ସେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ ସାମାନ୍ୟ ବାଳ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ବଳକୁ ଶଙ୍ଖେ ପଶା ପଶି । ଏ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବାକୁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ୫୦ରୁ ୬ କୋଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏ ସ୍ୱଳ୍ପ ସାହାଯ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏ ସାହାଯ୍ୟରୁ ଏତିକି ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବାରେ କେନ୍ଦ୍ରର ସ୍ୱର ଅଛି, ଏହି ମନ୍ତ୍ର ସ୍ୱୀକୃତି ହୋଇଛି । ମୁଁ ଏଠାରେ ପରିଷ୍କାର କରୁଥିବାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଯେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରାଇମେରୀ ବା ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେଲେ ଏତିକି ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତର ଯେ, ତାକୁ ନାମମାତ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ଅଭିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ଗଜସ୍ତର କୌଣସି ବଣ୍ଟନ ବିଧି ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଆୟର ନୂଆବାଟର ଆବଶ୍ୟକ କରିବାକୁ ହେବ ।

ମୋଟରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ୧୯୫୨-୫୩ ପାଇଁ ଆମ ଗଜ୍ୟକୁ କମିସନ ଚିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ଏକକୋଟି ୭୫ ଲକ୍ଷ ଅଧିକ ଆୟ ମିଳିଛି । ୧୯୫୩-୫୪ରେ ଦୁଇକୋଟି ମିଳିବ । ଶତକର୍ତ୍ତା ଗଜ୍ୟ ଗୁଲେ ଇନ୍ଦ୍ରମ୍ ଟିକସ ସାତେ ୩ ଲକ୍ଷ ମିଳିବ । କେନ୍ଦ୍ର ଅବକାଶ ଆୟରୁ ଆମ ଜନସଂଖ୍ୟା ତୁଳନାରେ ଆମକୁ ୪୨୨ ଅଂଶ ମିଳିବ ; ସାହା ୭୫ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟଙ୍କା ହୋଇପାରେ । ଇନ୍ଦ୍ରମ୍ ଟିକସ ବଣ୍ଟନର ନୂଆ ସାଧନ ଅନୁସାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଶତକର୍ତ୍ତା ୫ ଲକ୍ଷ ଲାଭ ହେଲା । ଅନ୍ୟସବୁ ‘କ’ ଶ୍ରେଣୀ ଗଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଏଥିରେ ଅଳ୍ପେ ବହୁତ ଭାଗ କମିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ନିରାପେକ୍ଷ ବଣ୍ଟନରୁ ପରିଷ୍କାର ପ୍ରମାଣ ହେଲା ଅନ୍ତରରେ ଏହି କାରଣରେ ଓଡ଼ିଶାର ବହୁତ ଶିଳି ହୋଇଛି ଓ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରେ ଇନ୍ଦ୍ରମ୍ ଟିକସ ଓ ଅବକାଶ ଶୁଳ୍କର ଯଥାଯଥ ବଣ୍ଟନକେଲେ ପ୍ରୟୋଜନ ଓ ଲୋକସଂଖ୍ୟାକୁ ମାନକଣ୍ଠ କରି ଧରିବା ଫଳରେ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳକାରୀର ସବୁଜନ ଆବଶ୍ୟକତା ତୁଲାଇ ହୋଇ ପାରିବ । କମିସନର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ମୁଁ ବାସ୍ତବେକ୍ସ ନାଉର କହିଥିବା କଥା ଉଦ୍ଧାର କରିବି :—

ନାମଦାୟରୁଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାମ୍ ନାମଦାୟବାନ୍ ।
ମହତ୍ତ୍ୱଂ ଧୂରମାଦାୟ ସମୁଦ୍ୟମୌର୍ଯ୍ୟା ବହେତ୍ ॥
ସବେ ଏବ ଗୁରୁଂ ଶ୍ରୀମନଜ୍ଞାନୁ ବହେତେ ସମେ ।
ଦୁର୍ଗେ ପଞ୍ଚତଃ ସୁଗବୋ ଶ୍ରୀଂ ବହତି ଦୁବହମ୍ ॥

* ଅର୍ଥାତ୍, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ସହାୟରୁଷ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି ଓ ମହାମନା ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି ଓ ଯଦି ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନ ରଳିବାକୁ ତାଙ୍କର ପଛରେ ବହୁତ ଲୋକ ନ ଥାନ୍ତି

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ତାହାହେଲେ ସେ ଗୁଜନେତ୍ରିକ ଦାୟିତ୍ବ ଭୁଲାଇବାରେ କେବେହେଁ କୃତକାରୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବଳତ ସବୁ ସମାନ ଗସ୍ତରେ ବହୁତ ଟୋଙ୍କ ବଢ଼ି ପାରେ । କିନ୍ତୁ ଭଲ ବୁଝା ଟାଣୁଆ ବଳତ ଦୁର୍ଗମ ଗସ୍ତରେ ଓଜନ ଲଦନ ନେଇ ପାରିବ ।

ଶୁଣିନାଟି ଚରୁରରେ ଆମର ନଜର ଶୁବ ଯାହା ହେଉ ପରେ ଅର୍ଥ କମିଶନ କଠିନ ଗସ୍ତରେ ଗୋଟାଏ ଟାଣୁଆ ଟୋଙ୍କ ବୋଢ଼ି ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲଭାବେ ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ।

୧୯୫୨—୧୯୫୩ ର ବଜେଟ୍

ମହାଶୟ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଜର ବଜେଟ୍ ଚିତ୍ରଣ କରୁଛି । ଗତବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଶୁଣି ଅନୁସୂଚି ହୋଇଥିଲା । ବ୍ୟବସ୍ଥାସକ୍ତ ଆଗରେ ଯଥାସ୍ଥିତି ବାର୍ଷିକ ବଜେଟ୍ ଆଗତ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ, ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଉନ୍ନତମାସ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଜ୍ଜାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଗଲା । ନବନ ମନ୍ତ୍ରିମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ବଜେଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମାମୁଲ ଶାସନ ଗୁଲୁ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସଂବିଧାନର ୨୦୭ ଧାରାର ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ୧୯୫୨—୫୩ ର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ପାଇଁ ଅଟକଳ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ଭୁଲାଇବା ଭଳି ଟଙ୍କା ଆଗରୁ ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଜ୍ଜାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଗଲା । ଏଥର ବଜେଟ୍ ସାଧାରଣ ଶୁଣିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଆଗରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଆଂଶିକ ବଜେଟ୍ ତିଆରି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଶାସନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥାସଜ୍ଜାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଛି ।

ଆସନ୍ତା ବର୍ଷର ବଜେଟ୍‌ର ଆଲୋଚନା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଗତବର୍ଷର ହିସାବ ଚିତ୍ରଣରେ ସଂଶେପରେ କିଛି କହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଚେଣୁ ଶେଷ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ବର୍ଷ ୧୯୫୧—୫୨ ଚିତ୍ରଣରେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଉଛି । ଗତ ବଜେଟ୍ ଚିତ୍ରଣରେ ୧୯୫୧—୫୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସର ପ୍ରାଥମିକ ହିସାବ ଚିତ୍ରଣରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ୧୯୫୧—୫୨ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ମୋଟ ୧ କୋଟି ୨୧ ଲକ୍ଷ ୫ ହଜାର ଟଙ୍କା କଳିବ । ରାଜସ୍ଵ ହିସାବରେ ଏ ଅଟକଳର ହାସଲୁକି ହୋଇ ନ ଥିଲା । ରେଭିନ୍ୟୁ (ଗଜସ୍ତ) ଆକାଉଣ୍ଟରେ ନିଅନ୍ତୁ ଟ ୧,୩୩,୫୪,୦୦୦ ଓ କାପିଟେଲ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ବଳକା ଟ ୨,୨୪,୫୯,୦୦୦ ହୋଇ, ଉପରୋକ୍ତ ଟଙ୍କା ମୋଟରେ ବଳିଲା । ଅର୍ଥାତ୍, ୧୯୫୧—୫୨ ଯେତେବେଳେ ପଞ୍ଚୁତରେ ସରିଲା ଓ ୧୯୫୨—୫୩ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସେତେବେଳକୁ ନିଅନ୍ତୁ ଓ ବଳକା ନିମ୍ନମତେ ହୋଇଥିଲା । ରେଭିନ୍ୟୁ (ଗଜସ୍ତ) ହିସାବରେ (—) ଟ ୧,୩୩,୫୪,୦୦୦ କାପିଟେଲ ହିସାବରେ (+) ଟ ୨,୨୪,୫୯,୦୦୦

୧୯୫୨—୫୩ର ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ :—ବ୍ୟବସ୍ଥା ସକ୍ତରେ ପାସ ହୋଇଥିବା ୧୯୫୨—୫୩ ମସିହାର ବଜେଟ୍‌ରେ, ଗଜସ୍ତ ଆୟ ଟ ୧୧,୭୮,୦୭,୦୦୦ ଏବଂ ଗଜସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୧୧,୭୭,୭୪,୦୦୦ ହୋଇ ବଳକା ଟ ୧୦,୩୨,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ମୂଲ୍ୟ ବଜେଟ୍‌ରେ, ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଗଜସ୍ତ ହିସାବରେ ଟ ୨,୨୩,୧୩୦୦୦

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

କଳିକ, ଏବଂ ଗଜସ୍ତ୍ର ହସାବରେ କାପିଟେଲ ହସାବ ମିଶାଇଲେ ମୋଟ ନିଅନ୍ତୁ ଟ ୨,୮୫, ୭୩,୦୦୦ ଡେବ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବଜେଟ୍‌ରେ ଅତିକମ ବଦଳ କରି, ତେ ମେ ମାସରେ ବ୍ୟୟ ସଂକୋଚ କରିବାରୁ, ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ମୋଟ ଗଜସ୍ତ୍ର ଟ ୧୩,୭୦,୨୪,୦୦୦ ଏବଂ ଗଜସ୍ତ୍ର ହସାବରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୧୨,୪୦,୨୮,୦୦୦ ଯାଇ ବଳକା ଟ ୧,୧୯,୯୬,୦୦୦ ରହିବ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଗଜସ୍ତ୍ର ଟ ୧୦,୩୩,୦୦୦ ବଳକା ରହିବ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ତାହା ବଢ଼ି ଟ ୧,୧୯,୯୬,୦୦୦ ହେବ । ଅର୍ଥକମିସନଙ୍କ ସୁପାରିସ ଫଳରେ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଚଳିତ ବର୍ଷ, ଆୟକର ବାବତରେ ୫୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ପାଇବ । ଆହୁରି ରାଜ୍ୟ-ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ରୂପେ ୩୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏ ବର୍ଷ ଅଧିକ ପାଇବେ । ଏହା ଛଡ଼ା ଝୋଟ ରସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ଶୁଳ୍କ ବାବତରେ ଅଧିକା ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ଅବକାଶ ଶୁଳ୍କରୁ ଆମ ରାଜ୍ୟ ରୂପେ ୭୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇବା । ଏପରି ସର୍ବମୋଟ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ୧୭୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମିଳିବ । ଏ ବର୍ଷ ଅବକାଶ ଆୟ ବଢ଼ିଲାପରି ଜଣାଯାଉଛି । ସେ ବାବତରେ ଯେତେ ଟଙ୍କା ମିଳିବାର ଥିଲା, ତହିଁରୁ ୨୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ମିଳିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ସେହିପରି ସେଲୁଟିକସ ବାବତରେ ଅଧିକ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମିଳିବ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଫେଡ଼େରଲ ଗଜସ୍ତ୍ର ପ୍ରାପ୍ୟ ବାବତରେ ଏ ବର୍ଷ ଯେଉଁ ୧୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମିଳିବାର ଅଟକଳ ହୋଇଥିଲା ତାହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଏ ବର୍ଷ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମ ମଙ୍ଗଳ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ ମିଳିବ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଭରତ ସରକାର ୨୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କାରଣରେ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍‌ରେ, ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ବଜେଟ୍ ଅପେକ୍ଷା ଗଜସ୍ତ୍ର ହସାବରେ ୧୮୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କମ ପଡ଼ୁଅଛି ।

ମୂଳ ବଜେଟ୍‌ରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୧୧,୭୭,୭୪,୦୦୦ ଡେବ ବୋଲି ଦର୍ଶା ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୧୨,୪୦,୨୮,୦୦୦ ହେବ । ଅତିଏକ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ଟ ୭୨,୫୪,୦୦୦ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି । ସୁରକ୍ଷା ଥାଇପାରେ ଯେ ମୂଳ ବଜେଟ୍‌ରେ ଯେଉଁସବୁ ବାବତର ଖର୍ଚ୍ଚ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥିଲା ସେପରି ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ନୂଆ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଭାର ଅକ୍ଟୋବର ଅଧିବେଶନରେ ୯୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଅତିରିକ୍ତ ବଜେଟ୍ ଗୁଞ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା । ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ଅଧିକ ଉଣ୍ଡୁଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଭା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ବାବତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେହିଁ ରହିଅଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆଉ ଅତିରିକ୍ତ ବଜେଟ୍ ଦରକାର ହେବ ନାହିଁ । ଅକ୍ଟୋବର ଅଧିବେଶନରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ବାବତ ଅନୁଗତ କେତେକ ବାବତର ନୂଆ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିମ୍ନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା ; ଯଥା:—

ଗାଆଁ ସଡ଼କମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ	୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଗାଆଁ ଗହଳରେ ଜଳଯୋଗାଣ ପାଇଁ	୧୦ ଲକ୍ଷ ,,
ସଡ଼କ ଓ ଘର ମାନଙ୍କ ମରାମତି	୧୭ ଲକ୍ଷ ,,
ବାରିକ ମିଶ୍ର ଲଲ୍‌କା ନିର୍ମାଣ କାମରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ	୧୦ ଲକ୍ଷ ,,

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No. 3]

କ୍ଷେତ୍ର ତାଳିକା ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ	୨ ଲକ୍ଷ ,,
ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ ଓ ଯୁଗ୍ମ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ ଘର ତୋଳା ପାଇଁ ଓ	
୫୦୦ ନୂଆ ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ	୩ ଲକ୍ଷ ,,
୭୫୦ କଲେଜିଆଟ ସେଟ୍ କର୍ମିବା ପାଇଁ	୪ ଲକ୍ଷ ,,
ସ୍ୱେଚ୍ଛା ଟ୍ରାନସପୋର୍ଟ (ସରକାରୀ ଯାନବାହନ ଚଳାଚଳ) କାର୍ଯ୍ୟାନା ପାଇଁ	୨ ଲକ୍ଷ ,,
ପଲ୍ଲୀ ସମାଜ ଯୋଜନା ପାଇଁ	୭ ୫ ଲକ୍ଷ ,,
ଜମିଦାର ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚାଳନା ପାଇଁ	୭ ଲକ୍ଷ ,,
ଜଳସେଚନ ବାବଦ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ	୨ ୫ ଲକ୍ଷ ,,
ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ	୧୦ ୫ ଲକ୍ଷ ,,
ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଜ୍ଜଳ ବିଭାଗର ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ପାଇଁ	୨ ଲକ୍ଷ ,,
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ପାଇଁ	୪ ଲକ୍ଷ ,,

ଉପରେ କଣ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ମତେ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟରେ ଗୁଜସ୍ତ ବାବତରେ ଟ ୧,୧୯,୯୭,୦୦୦ ବଳକା ଥିବାର ଦେଖାଯାଉଅଛି, ଅର୍ଥତ ମୂଳ ବଜେଟରେ ଏ ବାବତରେ ବଳକା, ମାତ୍ର ଟ ୧୦,୩୩,୦୦୦ ଥିଲା ।

କାପିଟାଲ୍ ହସାବ:—କାପିଟାଲ୍ ହସାବ କହିଲେ, କନ୍ସଲିଡେଟେଡ୍ ଫଣ୍ଡ୍ ବାବତର କାପିଟାଲ୍ ହସାବ, କଣ୍ଠିଜେନ୍ସି ପାଣ୍ଡି ବାବତର ଓ ପବ୍ଲିକ୍ ଆକାଉଣ୍ଟ ବାବତର ସରକାରୀ ହସାବକୁ ବୁଝାଏ । ଯେଉଁସବୁ ଆୟବ୍ୟୟ ଗୁଜସ୍ତ ବାବତର ଆୟବ୍ୟୟରୂପେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ସେ ସବୁ ସର୍ଜାର୍ କାପିଟାଲ୍ ହସାବରେ ଯାଏ ଓ ହିସାବଟି, ରାଶି ଆଦି ଟଙ୍କାରେ ଏହାର ପାଣ୍ଡି ଗଠିତ ହୁଏ । କାପିଟାଲ୍ ହସାବ ବାବତରେ ମୋଟ ଆୟ ଟ ୪୯,୨୨,୭୮,୦୦୦ ଓ ମୋଟ ବ୍ୟୟ (ଗୁଜସ୍ତ ବ୍ୟୟ ସହିତ ଅସ୍ତତ୍ତ୍ୱ) ଟ ୪୮,୮୫,୯୫,୦୦୦ ଏବଂ ନିଟ୍ ବଳକା ଟ ୩୬,୮୩,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଥିଲା । ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ ଅନୁସାରେ କାପିଟାଲ୍ ହସାବରେ ମୋଟ ଆୟ ଟ ୪୩,୧୨,୮୫,୦୦୦ ଓ ମୋଟ ବ୍ୟୟ ଟ ୪୩,୨୦,୭୧,୦୦୦ ହେଉଅଛି । ତେଣୁ କାପିଟାଲ୍ ବାବତରେ ଏବର୍ଷ ମୂଳ ବଜେଟରେ ଶେଷକୁ ଟ ୩୬,୮୩,୦୦୦ ବଳକା ରହୁଥିବାର ଧରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟରେ ଟ ୭,୮୭,୦୦୦ ନିଅନ୍ତୁ ରହୁଅଛି ।

ଗୁଜସ୍ତ ହସାବ ଓ କାପିଟାଲ୍ ହସାବରେ ଏକତ୍ର କାରବାର ଫଳରେ ୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାର ପ୍ରଥମରେ ମୋଟ ବକେୟା ଟ ୧,୨୧,୦୫,୦୦୦ ଥିବା ସ୍ଥଳେ ୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାର ଶେଷକୁ ତଲଲିଖିତମତେ ବଳକା ଟ ୨,୩୩,୧୫,୦୦୦ ହେବାର ଆଶା କରାଯାଏ ।

ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରେ ବଳକା	ଟ ୧,୨୧,୦୫,୦୦୦
ଗୁଜସ୍ତ ବାବତରେ ବଳକା	ଟ ୧,୧୯,୯୭,୦୦୦
କାପିଟାଲ୍ ହସାବରେ ନିଅନ୍ତୁ	ଟ (—) ୭,୮୭,୦୦୦

୧୯୫୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ୩୧ ତାରିଖ ଦିନକୁ ଅଟକଳ ହୋଇଥିବା ବକେୟା ଟ ୨,୩୩,୧୫,୦୦୦

୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାର ବଜେଟ୍ ହସ୍ତାବ

ରାଜସ୍ୱ ଆୟ:—ଚଳତ ବର୍ଷର 'ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ରାଜସ୍ୱ ଟ ୧୩,୭୦,୨୪,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଧରା ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ୧୯୫୩-୫୪ରେ ରାଜସ୍ୱ ଟ ୧୩,୫୭,୮୯,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଛି । ଉତ୍ତର ବାବଦରେ ଅଟକଳ ହୋଇଥିବା ରାଜସ୍ୱ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଗଲା । ଯଥା:—

ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ୧୯୫୩-୫୪ର ମୂଳ ବଜେଟ୍‌ରେ

୧ । କୃଷି ଆୟକର ସମେତ ଆୟ କର	ଟ ୨,୨୨,୪୪,୦୦୦	ଟ ୨,୧୫,୩୦,୦୦୦
୨ । ଭୂସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ, ଅବକାଶ, କୋଟ୍‌ଫି, ଜଙ୍ଗଲ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ, ମଟର ଟିକସ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଟିକସ ଓ ଶୁଳ୍କ	ଟ ୭,୧୮,୨୨,୦୦୦	ଟ ୭,୦୭,୭୮,୦୦୦
୩ । ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ସମେତ ଆର୍ଥିକ ସହାୟା	ଟ ୧,୧୨,୦୦,୦୦୦	ଟ ୧,୨୭,୦୦,୦୦୦
୪ । କେନ୍ଦ୍ର ଅବକାଶ ଶୁଳ୍କ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ସମେତ ସାଧାରଣ ଆୟ	ଟ ୨,୪୨,୫୨,୦୦୦	ଟ ୨,୮୩,୭୮,୦୦୦
୫ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାବଦ	ଟ ୧,୭୫,୦୭,୦୦୦	ଟ ୧,୨୪,୧୩,୦୦୦

ଟ ୧୩,୭୦,୨୪,୦୦୦ ଟ ୧୩,୫୭,୮୯,୦୦୦

ରାଜସ୍ୱରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ:—୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାର ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ରାଜସ୍ୱରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୧୨,୪୦,୨୮,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ସେହି ଆୟରୁ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୧୪,୪୫,୭୭,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୨,୦୫,୩୯,୦୦୦ ଅଧିକ ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଅଛି ତାହା ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଗଲା ।

୧୨ । ରୂପ	ଟ ୧୩,୯୨,୦୦୦
୧୩ । ଦ୍ରାସ ବା ରୁଣ ପରିହାର ନିମନ୍ତେ ଆସୋସିଏସନ୍	ଟ ୯,୪୪,୦୦୦
୨୫ । ସାଧାରଣ ଶାସନ	ଟ ୫,୪୧,୦୦୦
ପୁଲିସ	ଟ ୧୦,୨୯,୦୦୦
୩୭ । ଶିକ୍ଷା	ଟ ୩୩,୯୭,୦୦୦
ଜଳ	ଟ ୭,୭୯,୦୦୦
ବାଣିଜ୍ୟ ମିସ୍ତ୍ରୀ	ଟ ୭୧,୦୫,୦୦୦
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟନରେ ସୁଧ	ଟ ୪,୨୯,୦୦୦
୫୭ । ବିକ୍ଷେପ	ଟ ୨୦,୪୫,୦୦୦
୫୭ । (ଖ) ସରକାରୀ ସାଧନାବଳୀ ଚଳାଚଳ ଯୋଜନାରେ ସାଧାରଣ ରାଜସ୍ୱରୁ ଖର୍ଚ୍ଚାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟନ ପରିସମାପ୍ତ ଯୋଜନା	ଟ ୧୦,୫୫,୦୦୦ ଟ ୨୨,୯୩,୦୦୦

୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାର ବଜେଟ୍ ଦ୍ଵିତୀୟ

ରାଜସ୍ୱ ଆୟ:—ଚଳିତ ବର୍ଷର ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ରେ ରାଜସ୍ୱ ଟ ୧୩,୭୦,୨୪,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଧରା ହୋଇଥିବା ପୁଲେ ୧୯୫୩-୫୪ରେ ରାଜସ୍ୱ ଟ ୧୩,୫୭,୮୯,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଛି । ଉଭୟ ବାବଦରେ ଅଟକଳ ହୋଇଥିବା ରାଜସ୍ୱ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଗଲା । ଯଥା:—

ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ରେ ୧୯୫୩-୫୪ର ମୂଳ ବଜେଟ୍ରେ

୧ । ଭୂସି ଆୟରୁ ସମେତ ଆୟ କର	ଟ ୨,୨୨,୪୪,୦୦୦	ଟ ୨,୧୫,୩୦,୦୦୦
୨ । ଭୂରାଜସ୍ୱ, ଅବକାଶ, ଚୋଟିଫି, ଜଙ୍ଗଲ, ରେଳଷ୍ଟେସନ, ମଟର ଟିକସ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଟିକସ ଓ ଶୁଳ୍କ	ଟ ୭,୧୮,୨୨,୦୦୦	ଟ ୭,୦୭,୭୮,୦୦୦
୩ । ଶୁଦ୍ଧ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରାଣୀ ସମେତ ଆର୍ଥିକ ସହାୟା	ଟ ୧,୧୨,୦୦,୦୦୦	ଟ ୧,୨୭,୦୦,୦୦୦
୪ । କେନ୍ଦ୍ର ଅବକାଶ ଶୁଳ୍କ ଶୁଦ୍ଧ ସମେତ ସାଧାରଣ ଆୟ	ଟ ୨,୪୨,୫୨,୦୦୦	ଟ ୨,୮୩,୭୮,୦୦୦
୫ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାବଦ	ଟ ୧,୭୫,୦୭,୦୦୦	ଟ ୧,୨୪,୧୩,୦୦୦

ଟ ୧୩,୭୦,୨୪,୦୦୦ ଟ ୧୩,୫୭,୮୯,୦୦୦

ରାଜସ୍ୱର ଖର୍ଚ୍ଚ:—୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାର ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ରେ ରାଜସ୍ୱର ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୧୨,୪୦,୨୮,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଗୁମାବତ ହୋଇଥିବା ପୁଲେ ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ସେହି ଆୟରୁ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୧୪,୪୫,୭୭,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୨,୦୫,୩୯,୦୦୦ ଅଧିକ ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ିଅଛି ତାହା ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଗଲା ।

୧୨ । ଶୁଦ୍ଧ	ଟ ୧୩,୯୨,୦୦୦
୧୩ । ଦ୍ରାସ ବା ରୁଣ ପରିହାର ନିମନ୍ତେ ଆନ୍ତୋସ୍ତିସନ	ଟ ୯,୪୪,୦୦୦
୨୫ । ସାଧାରଣ ଶାସନ	ଟ ୫,୪୧,୦୦୦
ପୁଲସ	ଟ ୧୦,୨୯,୦୦୦
୩୭ । ଶିକ୍ଷା	ଟ ୩୩,୯୭,୦୦୦
ଜଳ	ଟ ୭,୭୯,୦୦୦
ବାରିକ ମିଷ୍ଟି	ଟ ୭୧,୦୫,୦୦୦
ବହୁତ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟନରେ ପୁଅ	ଟ ୪,୨୯,୦୦୦
୫୭ । ବିକ୍ରୟ	ଟ ୨୦,୪୫,୦୦୦
୫୭ । (ଖ) ସରକାରୀ ସାଧନାବଳୀ ତଳାତଳ ଯୋଜନାରେ ସାଧାରଣ ରାଜସ୍ୱର ଖର୍ଚ୍ଚାଦାୟିତା ମୂଲ୍ୟନ ପରିସମାପ୍ତ ଯୋଜନା	ଟ ୧୦,୫୫,୦୦୦ ଟ ୨୨,୯୩,୦୦୦

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

୧୯୫୨-୫୩ର ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ ଓ ୧୯୫୩-୫୪ର ବଜେଟ୍ ଅଟକଳ ମଧ୍ୟରେ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତମାନ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ବଜେଟ୍ରେ ଅର୍ଥବିଭାଗ ସେକ୍ସଟେଣ୍ଟାଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟାମଳକ ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତଲଲିଖିତ କେତୋଟି ପ୍ରଧାନ ବିଷୟ ପ୍ରତି ବ୍ୟବସ୍ଥାପକମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବି ।

୧୨—ସୂର୍ଯ୍ୟ—ଏ ବାବତରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ିବାର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱେଚ୍ଛା ସଂଘ ନାମକ ଗୋଟିଏ ପାଣ୍ଡିକୁ ଗଜସ୍ତ୍ରୁଟି ୧୩,୫୭,୦୦୦ ଅଲଗାକରି ଦିଆଯିବ । ମଝିର ବେଢ଼ିଲୁସ ଟାକ୍ସେସନ ଆକ୍ଟ ବଳରେ ଯେଉଁ ଟିକସ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିଲା ଏ ଟଙ୍କା ତହିଁର ଶତକର ୫୦ ଅଂଶ ।

୨୩—ଦ୍ରାସ ବା ରାଣ ପରିହାର ନିମନ୍ତେ ।

ଆସୋସିଏସନ୍—ଏ ବାବତରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ିବାର କାରଣ ହେଉଛି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବାବତ ରାଣ ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ଗଢ଼ିତ ପାଣ୍ଡିକୁ ଗଜସ୍ତ୍ରୁଟି ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୫—ସାଧାରଣ ଶାସନ—୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ିବାର କାରଣ ହେଉଛି ଜିଲ୍ଲା ଶାସନରେ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅତିରିକ୍ତ ମହଙ୍ଗା ରାତ୍ରି ଦେବାରେ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି ।

ପୁଲିସ୍—ପୁଲିସ୍ ବିଭାଗର ଜିଲ୍ଲା ଏକଜିକୁଟିର ଫୋର୍ସ ବାବତରେ ୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଓ ଅତିରିକ୍ତ ମହଙ୍ଗାରାତ୍ରି ବାବତରେ ଅଧିକା ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି ।

୩୭—ଶିକ୍ଷା—ଏ ବାବତରେ ନୂଆ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା ୩୩ ଲକ୍ଷ ୯୭ ହଜାର ଟଙ୍କାର ବିଶଦ ବିବରଣ “୩୭—ଶିକ୍ଷା”ର ବ୍ୟାଖ୍ୟାମଳକ ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ଦେଖି ହୋଇଥିଲା ।

ଡାକ୍ତରୀ—ଏ ବାବତରେ ଯେତେକ ନୂଆ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ୭ ଲକ୍ଷ ୯୭ ହଜାର ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିର ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ ବିବରଣ “ବ୍ୟାଖ୍ୟାମଳକ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ”ର ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅନୁସୂଚକରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ।

ବାଣିଜ୍ୟିସ୍—ସୁସ୍ଥା, ଗମନାଗମନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ କୋଠାବାଡ଼ର ମରାମତି ପାଇଁ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ରେ ୩୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ଏ ବଜେଟ୍ରେ ତାକୁ ବଢ଼ାଇ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କରାଯାଇଛି । ନୂଆ ତାମପାଇଁ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ରେ ୨୫ ଲକ୍ଷ ସ୍ଥଳେ ଏ ବଜେଟ୍ରେ ୧୩୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟନରେ ସୁଧ—ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଜନାମାନଙ୍କରେ ଅଧିକ ଧନ ଗଣା ଯାଉଥିବାରୁ ତହିଁରେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷକୁ ଅଧିକା ସୁଧ ପଡ଼ିବ ।

୫୭—ବିକ୍ଷୟ—ମୁଖ୍ୟତଃ ଗଜସ୍ତ୍ରୁଟି ଜମିଦାର ଉଲ୍ଲେଖ ପାଣ୍ଡିକୁ ଟଙ୍କା ଯିବାରୁ ଏ ବାବତରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ିବ ।

୧୯୫୩-୫୪ ରେ ଗଜସ୍ତ୍ରୁଟି ୧୩,୫୭,୮୯,୦୦୦ ଓ ଗଜସ୍ତ୍ରୁଟି ଖର୍ଚ୍ଚ ୧୪,୪୫,୭୭ ବୋଲି ଅଟକଳ ହୋଇଛି । ଗଜସ୍ତ୍ରୁଟିରୁ ବ୍ୟୟ ଅଧିକ ହେଉଥିବାରୁ ଗଜସ୍ତ୍ରୁଟି ବାବତରେ ୫୮,୨୮,୦୦୦ ନିଅନ୍ତୁ ପଡ଼ିବ । ଗଜସ୍ତ୍ରୁଟି ସାବରେ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ନିଅନ୍ତୁ ପଡ଼ୁଛି ତାହା ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶିତହୋଇଥିବା ମତେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଗଢ଼ି ଆସୁଥିବା ବଳକା ଓ ନିଅନ୍ତୁ ମିଶିବାର ଫଳ । ନୂଆ ବଜେଟ୍ରେ ନିଅନ୍ତୁର ବିବରଣ ତଳେ ଦିଆଗଲା :—

୧୯୫୨-୫୩ର ଆରମ୍ଭରେ ଗଜସ୍ତ୍ର ହିସାବର ନିଅଣ୍ଟ	(—) ଟ ୧,୦୩,୫୪,୦୦୦
୧୯୫୨-୫୩ର ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟରେ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧ	ଟ ୧,୧୯,୯୭,୦୦୦
୧୯୫୩-୫୪ର ବଜେଟ ହିସାବର ନିଅଣ୍ଟ	(—) ଟ ୮୮,୭୮,୦୦୦
୧୯୫୪ ମାର୍ଚ୍ଚ ୩୧ ତାରିଖ ଶେଷରେ ନିଅଣ୍ଟ	(—) ଟ ୭୨,୩୭,୦୦୦

କାପିଟାଲ ହିସାବରେ ଆୟ ଟ ୪୫,୯୭, ୫୨ ଓ ବ୍ୟୟ ଟ ୪୫,୭୭,୯୩ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଫୋଇଅଛି । ତେଣୁ ନିଟ୍ ବଳକା ଟ ୧୯,୫୯,୦୦୦ ହେବ । ଗଜସ୍ତ୍ର ଓ କାପିଟାଲ ଉଭୟ ହିସାବର ଲାଭହାନୀ ଫଳରେ ବର୍ଷ ଶେଷକୁ ମୋଟ ବଳକା କମି ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତେ ଟ ୧,୭୩,୯୭,୦୦୦ ହେବ ।

୧୯୫୩-୫୪ ଆରମ୍ଭରେ ବଜେଟ୍	ଟ ୨,୩୩,୧୫,୦୦୦
ଗଜସ୍ତ୍ର ହିସାବର ନିଅଣ୍ଟ	ଟ ୮୮,୭୮,୦୦୦
କାପିଟାଲ ହିସାବରେ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧ	ଟ ୧୯,୧୯,୦୦୦
ମୋଟ	ଟ ୧,୭୩,୯୭,୦୦୦

ବଜେଟରେ ନୂଆ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତମତେ ବ୍ୟୟ ପ୍ରାୟ ଫୋଇଅଛି ।
ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା

ନୂଆ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଚଳୁଥିବା ପରିକଳ୍ପନାମାନ	ଟ ୨,୦୯,୮୦,୦୦୦
ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବା	
ନୂଆ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଚଳୁଥିବା ପରିକଳ୍ପନାମାନ	ଟ ୨,୩୨,୯୧,୦୦୦
ମୋଟ	ଟ ୪,୪୨,୭୮,୦୦୦

ଯୋଜନାରେ, ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କର କେତେକଟି ପାଇଁ ପ୍ରାଥମିକ ବଜେଟରେ ଅର୍ଥର ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଅଛି । ଆବଶ୍ୟକ ଓ ଗ୍ରାମମଜଲ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କ ବାବଦ ଖର୍ଚ୍ଚ ମିଶାଇ ପ୍ରଥମ ସ୍ତରର ବଜେଟରେ ଟ ୮୭,୯୩,୦୦୦ର ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବମୋଟ ଟ ୨,୦୯,୮୦,୦୦୦ + ଟ ୮୭,୯୩,୦୦୦ = ଟ ୨,୯୭,୭୩,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି । ପୁଣି କାପିଟାଲ ହିସାବରେ ବ୍ୟୟ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଟ ୧,୬୨,୦୦୦ ବ୍ୟୟ ଅଛି । ତାହା ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଏହାକୁ ମିଶାଇ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୧୯୫୩-୫୪ ବଜେଟରେ ସର୍ବମୋଟ ଭୁଲ ଟ ୪,୬୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହିବାକୁ ହେବ । ବଜେଟ ଉପରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆଲୋଚନା ଧରିନେଇ ଅଛି ଯେ ଗଜସ୍ତ୍ର ଓ କାପିଟାଲ ଉଭୟର ଲାଭହାନୀ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆୟମାନଙ୍କୁ ୧,୮୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସଂଶୋଧିତ ହିସାବରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆୟମାନଙ୍କୁ ୧,୮୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏପରି ମୋଟ ୩,୦୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ୍ଟ ମିଳିବ । ବାକୀ ୧,୧୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଟ୍ରେଜରୀରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସାଧାରଣ ଗଜସ୍ତ୍ର ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ମନେ ରଖିବାର କଥା ଯେ, ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ମୋଟ ୪,୪୨,୭୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରାୟ ୪,୪୨,୭୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ ।

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ମୁଳରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ୧୫ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଗୁରୁତ୍ର ସରକାର ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେବେ ଏବଂ ଗନ୍ଧ୍ୟ ସରକାର ବାକୀ ୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜ ଗୁରୁତ୍ର କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୫ କୋଟି ସ୍ଥାନରେ ୧୭ କୋଟି ୮୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ବାକୀ ୨ କୋଟି ୮୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗୁରୁତ୍ରସରକାରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ସମ୍ବଳରୁ ଯୋଗାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି କଥା ହୋଇଛି । ଆଗରୁ କହିଛି, ଆନ୍ଦୋଳନେ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଓ ରୁଣ ବାବଦରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ମୋଟ ୩ କୋଟି ୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇବୁ ବୋଲି ବଜେଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆନ୍ଦୋଳନେ ଗୁରୁତ୍ରସରକାରଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଶେଷା କରୁଥିଲୁ । ଚଳିତ ବର୍ଷର ବଜେଟ ଅଟକଳରେ ବଳିତା ଟ ୫୦,୫୪,୦୦୦ (ଓ ୧୯୫୨-୫୩ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟରେ ଟ ୧,୨୧,୦୫,୦୦୦ ବଳିତା ରହିଥିବା ସ୍ଥଳେ ୧୯୫୩-୫୪ ଶେଷକୁ ବଜେଟର ମୋଟ ବଜେଟ୍ଟା ଟ ୧,୭୩,୯୭,୦୦୦ ହେବ ବୋଲି ଜଣା ପାଉଅଛି । ଏଥିପାଇଁ ମୋର ଦୁଃଖ ଯେ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନାମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ରର ଗୁରୁତ୍ର କାଟି ଛାଡ଼ି ନକଲେ ଆମର ବଜେଟର ନିଅଣ୍ଟ ଦୁର କରି ଦେବନାହିଁ ।

ହୀରାକୁଦ ଯୋଜନା :—ମହାଶୟ, ଯେଉଁ କେତେକ ପ୍ରଧାନ ସମସ୍ୟା ଦେଖି ସରକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିନ୍ତିତ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ସବୁର ଆଲୋଚନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି । ହୀରାକୁଦ ଯୋଜନାକୁ ଦ୍ରଷ୍ଟାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପ୍ରିୟ କରାହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ଦଫାରେ ୬୨ କୋଟି ସଙ୍ଗକୁ ଆଉ ଅଳ୍ପ କେତେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ଏବଂ ଏହା ୧୯୫୫-୫୬ ସୁଦ୍ଧା ସରିବ । ପ୍ରଶୋଧିତ ହିସାବ ଅନୁଯାୟୀ ସବମୋଟ ୯୨ କୋଟି ୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ଏ ହିସାବରେ ପୁଣି ପ୍ରଶୋଧନ ହେଉଛି । ୧୯୫୧-୫୨ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଜନାରେ ୧୭ କୋଟି ୨୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ଚଳିତବର୍ଷ ଯୋଜନା ପାଇଁ ୧୪ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟରେ ତାହା ୧୨ କୋଟିକୁ ବଢ଼ିଛି । ଆସନାବର୍ଷ ପାଇଁ ୧୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖା ହୋଇଛି । ଏ ଯୋଜନାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିବାର ସ୍ୱାଭାବିକ ଗୁରୁତ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଓ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଉଦ୍‌ବେଗର ବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି । କାରଣ ରୁଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଆନ୍ଦୋଳନେ ତାହା ଏବଂ ଦେଶର ଶିତ ନିମନ୍ତେ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କୁ ଏ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଏ ଯୋଜନାର ଆର୍ଥିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ଶକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୁରୁତ୍ର ପାଇଁ ଆମେଶରେ ବସ୍ତବର ସମାଲୋଚନା ହୋଇ ଆସୁଛି । କେନ୍ଦ୍ର ପବ୍ଲିକ ଆକାଉଣ୍ଟସ୍ କମିଟିର ଗୋଟିଏ ସଦ୍ କମିଟି ସମେତ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ର କମିଟି ନିୟୁତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ଆମେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଆସି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସେମାନଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ବାଖଲ କରିଅଛୁ । ରିପୋର୍ଟ ଫଳରେ ଖର୍ଚ୍ଚର ଅଟକଳ ବଢ଼ି ୯୨ କୋଟି ୮ ଲକ୍ଷ ହୋଇଅଛି । ଗୁରୁତ୍ର ଓ ଜଳ ସେଚନ ବିଭାଗର ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଯୋଜନା କମିସନର ଗୁରୁତ୍ର ଓ ଗୁରୁତ୍ରାବଲମ୍ବ ନୟ ଗତି ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ହେଲେ ହୀରାକୁଦରେ ରହି ଧାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ତାହାର ତନଖି କରୁଛନ୍ତି । ଆମ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଗୋଟିଏ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡ଼ ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । ଚର୍ଚ୍ଚିତରେ ଗୁରୁତ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନେ ଓ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଅର୍ଥ ବିଭାଗର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ସଭ୍ୟ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଅଛନ୍ତି । ନିଜ ଉପତ୍ୟକା ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ, ଗ୍ରାମକୁଳ ଯୋଜନାର ଯେଉଁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ପ୍ରଣାଳୀ-
ପୁଞ୍ଜ ବଜେଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଙ୍ଗେ ଆଗନ୍ତବ୍ୟ ଅଛି । ଏ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ସଫଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଇଁ ଏହି ବିପ୍ରାଣିତ ବଜେଟ୍‌ରେ କେବଳ ସାଫ୍ଟ ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ବଜେଟ୍‌ରେ
ଦେଇଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଶୁଣୁଛୁ ଯେ କିଛି ଯେ ଖର୍ଚ୍ଚର ସବିଶେଷ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଆମ୍ଭେମାନେ
କୌଣସି ବିଶେଷ ଭାଗ ନେଇନାହିଁ । ଗ୍ରାମକୁଳ ଯୋଜନାର ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତିପାଇଁ ସଫଳ
ସହଯୋଗ ରଖି ବଜେଟ୍ ଓ ବ୍ୟାବସାୟକୁ ଚଳଣି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମ ଅର୍ଥ ବିଭାଗର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳ୍ପ ଶାଖା ରଖିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଅଛୁ । କମି ଉଠିଆ କରିବା ଓ ଜଳମଗ୍ନ
ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସସ୍ଥର ଲୋକଙ୍କୁ ଥିଆନ୍ତା କରିବା ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ଅତି ଜଟିଳ ବ୍ୟାପାର ।
ବୋର୍ଡ୍ ଅଫ୍ ରେଭିନ୍ୟୁର ସମ୍ବଲପୁରରେ ଅବସ୍ଥିତ ସଭ୍ୟଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ କମି ଉଠିଆ କରିବା
କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଉଅଛି । ଏଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳ୍ପ ସଜ୍ଜା ଅଛି । ଗତ ଜୁନ ମାସ ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୫,୩୭୪ ଏକର ଜଙ୍ଗଲ ସମାହାର ୩୩୭୭ ଏକର କମି ଶୁଣି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରାଯାଇଛି । ଏହା କରିବାରେ ୨୫ ଲକ୍ଷ ୫୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି । ସଙ୍ଗେ ସରକାର
ଉପଲବ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରୀ ସମ୍ପଦ ସମାପ୍ତ ହେବା ଉଚିତ । ତାହାହେଲେ
ଯଥାବସ୍ଥା ମୁକ୍ତାବ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ବାସସ୍ଥର ଲୋକଙ୍କୁ କମି ଓ ବାସସ୍ଥର ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ
ପାରିବ । ବାସସ୍ଥର ଲୋକଙ୍କୁ କାମ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଆମେ ଯେ ନିଜା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଇଛୁ । ସମ୍ବଲପୁର ସହରରେ ଓ ସହର ଚଳିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗ୍ରାମକୁଳ କାମ ଯୋଗୁଁ
ବାହାରିଆ ଆସି ବସୁତ ଲୋକ ରହିବାରୁ ସମ୍ବଲପୁରର ପରିସ୍ଥିତି ଅତି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ
ପଡ଼ିଲାଣି, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏବେ ଜନଗହଳ ହେଲାଣି ଯେ, ଜଳ ଯୋଗାଣ ଓ ଜଳ
ନିଷ୍କାସନର ପ୍ରୟୋଜନ ଅତି ଜରୁର ହୋଇ ପଡ଼ିଲାଣି । ସେଥିପ୍ରତି ଭୁବନ ମନୋଯୋଗ
ଦେବାକୁ ହେବ ।

ସମ୍ବଲପୁର ସହର ସମସ୍ତ ଜଳର ଦୂରସ୍ଥିତି । ତେଣୁ ସମ୍ବଲପୁର ସହରର ଉନ୍ନୟନ
କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରାମକୁଳ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ବୋଲି ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି ।
ଜଳଯୋଗାଣ ଓ ବାସସ୍ଥର ଆଦି ଯେଉଁ ସବୁ ସୁବିଧା ଗ୍ରାମକୁଳରେ ଦିଆଯାଉଅଛି ସେ
ସବୁକୁ ସମ୍ବଲପୁରରେ ବି ଦିଆ ହେବା ଉଚିତ । ତାହାହେଲେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଜନା
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ, ତେତେବେଳେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଓ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଚିକିତ୍ସା ଶିଳ୍ପର
ପ୍ରଭାସ୍ତା ଓ ବେମାର ବଣିଜର ପ୍ରସାର ସଙ୍ଗେ ସମ୍ବଲପୁରକୁ ଆସିବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାସସ୍ଥର
ଓ ବସବାସର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ପାଇ ପାରିବେ । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଓ ଜଳ
ସେବନ ବିଭାଗର ଉପମନ୍ତ୍ରୀ ଓଡ଼ିଶା ମନ୍ତ୍ରୀଦର୍ଶନ କଲ୍ ଅବକାଶରେ ଏ କଥାର ସାରବତ୍ସ
ଉପଲବ୍ଧ କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଶା ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉପସ୍ଥିତ ।
ସରକାର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯୋଜନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସାଧାରଣଜନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚାଲୁ ରଖିବା ପାଇଁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ
ତାଲିମ କରିବାର ସୁବିଧା ଏବଂ ତାହା ଦିଆଯିବା ପ୍ରୟୋଜନ । ମୁଁ ଆନନ୍ଦରେ କେ
କରୁଛି ଯେ ଗ୍ରାମକୁଳ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବେ ଏ କଥାର ସାରବତ୍ସ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରତି ବି
ବର୍ତ୍ତମାନ ସଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଅଟେ, ଓଭର

୧୫୩ରେ
ହୋତା
ଗୋଟିଏ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଦୂର ରିଫ ଇଞ୍ଜିନିଆର ମୋଟେ ଜଣାଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଦୁକାରୀ ଯେଉଁମାନେ ବାସ ହରାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଶୁଳ୍କର ପାଇଁ ବାସକୁ
ଆସ ବସ୍ତୁର କରାଯିବ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ
ସହାୟତା କରିବେ । ଏହି ମର୍ମରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସର୍କୁଲାର ବାହାର କରି ଅଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ମହୋଦୟ ନିଜ ଉପଦେଶା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଏ ସବୁ ସମାପ୍ୟା ବସ୍ତୁରେ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି । ଶତପ୍ରତିଶତ ସଫଳତାରେ ଅଧିକାଂଶ ମକଦ୍ଦମା ଆପୋଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ
ଯାଇ ଅଛି ଏବଂ ଆର୍ବିଟ୍ରେସନ କୋର୍ଟ ଯଥାସମ୍ଭବ ତତ୍ପରତା ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ସବୁକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି
କରି ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଆଶା କରାଯାଉଛି ଯେ ଏ ସଂସ୍ଥା ସମାପ୍ୟା ଅବଶ୍ୟ
ସୂଚକ । ଖବ ନିକଟରେ ଜଣେ ଡେପୁଟି ରିଫ ଇଞ୍ଜିନିଆର ନିୟୁତ ହେବା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇ
ଅଛି । ଯୋଜନାର ସମ୍ପାଦନ ଶରଣସ୍ଥ ଇଞ୍ଜିନିଆରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଓ ଆୟମାନଙ୍କ ଦେଶ
ପକ୍ଷରେ ଗବ୍ତର ବସ୍ତୁ ହେବ ।

ରାଜଧାନୀ ନିର୍ମାଣ—ଭୁବନେଶ୍ୱର ଠାରେ ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ନିର୍ମାଣ ହେବାର
ଯିଦ୍ୱାନ୍ତ ହୋଇ ମୋଟରେ ୫୪୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ବୋଲି ହିସାବ ହୋଇଥିଲା ।
ଭରତ ସରକାର ଏଥିପାଇଁ ୧୩୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦେବେ ବୋଲି ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ ।
ଉକ୍ତ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣପରି ମିଳି ଯାଇଛି ଏବଂ ୧୯୫୨-୫୩ ର ସ୍ୱାଭାବିକ ବଜେଟ୍
ଖର୍ଚ୍ଚ ସମେତ ସମଗ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୩,୨୨,୭୭,୨୯୨ ହେବ ।

ଏଥିରୁ ଜଣାଯିବ ଯେ ଚଳିତ ବର୍ଷର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ
ମିଳିଥିବା ସାହାଯ୍ୟ ବାଦ୍ ଆମ ରାଜସ୍ୱରୁ ରାଜଧାନୀ ନିର୍ମାଣରେ ଟ ୧,୯୦,୭୭,୦୦୦ ଖର୍ଚ୍ଚ
ହୋଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକୃତ ଗ୍ରାଣ୍ଟର ଶେଷ କ୍ଷେତ୍ର ଚଳିତ ବର୍ଷର ହିସାବର
ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁ ନୂଆରାଜଧାନୀ ଯୋଜନାର ସମଗ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷଠାରୁ
ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱରୁ ଭୁଲାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୧୯୫୩-୫୪ ବଜେଟ୍ରେ ରାଜଧାନୀ ନିର୍ମାଣ, ଯୋଜନା
ପାଇଁ ଟ ୩୭,୮୯,୩୩୯ ର ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୧୭,୭୫,୦୦୦ ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ
ସ୍ଥାୟୀ ଜଳଯୋଗାଣ ସଫଳତାରେ ଓ ଜଳନିଷ୍କାସନ ଯୋଜନା ସଫଳତାରେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା
କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳର କ୍ୱାଟର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୋଠାବାଡ଼ୀ, ରସ୍ତା ତିଆରି, ବହୁତ ଯୋଗାଣ ବ୍ୟୟ,
କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳ ଦରମା, ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଓ କଲରେ ବ୍ୟୟିତ ହେବ ।

ଏ ଯୋଜନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଟଙ୍କା ଦରକାର । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ
ଶେଷକୁ ୩ କୋଟି ୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ମୂଳ ଅଟକଳ ଅନୁଯାୟୀ ପୁଣି
୧ କୋଟି ୮୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲୋଡ଼ା ହେବ । ନିକସପକ୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ବଢ଼ି ଯିବାରୁ ଏବଂ ସରକାରୀ
କଲରୁ ମିଳୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏ ଯୋଜନାରେ ୭ ରୁ ୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ବୋଲି
ଜଣାଯାଇଛି । ସମଗ୍ର ସେକ୍ଟରେ ଏହାକୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ନେବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମିତ
are not pro
stries, open
necessary.
about 2 lakhs
We cannot ex
But let us realis
ଠାବାଡ଼ୀ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ କି ନାହିଁ ସରକାର ତନଖି କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା
ଓ ଯେଉଁ ନକସାର କୋଠାବାଡ଼ୀ ତିଆରି ହେଉଛି ତହିଁରେ
ବା ପାଇଁ ଯୋଜନାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଯାଇ ପାରିବ କି ନାହିଁ ଏହା ମଧ୍ୟ
ଅଛନ୍ତି । କୋଠାବାଡ଼ୀ ତିଆରି ଯେତେ ଅଧିକ ହେବ ସ୍ୱା ଓ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ପାଣିକଳ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟୟର ଶକ୍ତି ପ୍ରଭୃତିରେ ଭେଦେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ । ସମ୍ବଲପୁରରେ ଶସ୍ତ୍ରୀରେ ଯେଉଁ ଧରଣର ଘରବାଡ଼ୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସ୍ୱରୂପ ତିଆରି ହେଉଅଛି ସେସବୁରେ ଯଦି କାମ ଚଳିପାରେ ତାହା ହେଲେ ସେହିପରି ଘରବାଡ଼ୀ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ହେବା ଉଚିତ । ସରକାରଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ସମ୍ବଲପୁର ଧରଣର ଘରବାଡ଼ୀ ତିଆରି କରି ଗଲେ ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ କାମ ହୋଇ ପାରିବ । ଗୁଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଜରିବାକୁ ସରକାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରାଜଧାନୀ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଏବେ ଧନ ବ୍ୟୟିତ ହୋଇ ଗଲାଣି । ତେଣୁ ଏ ଯୋଜନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବାକୁ କୌଣସିମତେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟା କରିବାକୁ ଆନ୍ତେମାନେ ଅନବରତ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ଏଠାରେ ପରିଷ୍ଟାର କହି ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଏ ଯୋଜନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭ ଗୁଜ୍ୟର ସମ୍ବଲପୁର ଆଦୁର ଗୁରୁ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଆନ୍ତେ-ମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏ ଯୋଜନାକୁ ଏପରିଭାବରେ କାଟି ଗୁଡ଼ିକରିବୁ ଯେପରି ଆଦୁର ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ବ୍ୟୟରେ, ଗୁଜ୍ୟର ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିତକରି ସମଗ୍ର ସେକ୍ଟରେ ଏହି ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉଠାଇ ନେବୁ । ଆନ୍ତେମାନେ ଆଦୁର ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆନ୍ତେମାନେ ହେଉଥା ଅଫ୍ ଫିନାନ୍ସମେଣ୍ଟ ଓ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ବାସଗୃହର ସୁବିଧା ଯୋଗାଇଦେଇ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲେଶ୍ୱର କଟକରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପାରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବୁଁ । ଶସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟପାତ୍ରେଷ ବାସ ସହ ତିଆରି ପାଇଁ ଆଦର୍ଶ ଓ ଯୋଜନା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକରି କରିବାକୁ ହେବ । ଆନ୍ତେମାନେ ଅଟକଳ କରିଛନ୍ତି ଯେ କଟକରେ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଏ ଯୋଜନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବାକୁ ଆନ୍ତେମାନେ ସମା ହେବୁ । ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ତେତେ ଶୀଘ୍ର ଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆନ୍ତେମାନେ କୃତସକଳ । ଏ ବିଷୟରେ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିବାରୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ସହକର୍ମୀ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ । ଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଫଳରେ ଗୁଜ୍ୟର ବୃହତ୍ତମ ନଗର ଅବହେଳିତ ହେବ ନାହିଁ ।

ବ୍ୟୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା :—ମୋର ଗତଥରର ବଜେଟ୍ ଅଭିଶ୍ରବଣରେ ପ୍ରତି ସରକାରୀ ବିଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଆର୍ଥିକ ସମ୍ପାଦ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମୁଁ ବିସ୍ତାରିତଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲି । ବିଭାଗମାନଙ୍କର କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଓ ବ୍ୟୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ସଂସ୍ଥାପନ କରିବା ଏଥିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଏ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ, ଭାରତର କଣ୍ଟ୍ରୋଲ ଓ ଅଡିଟର ଜେନେରାଲ ନିକଟରେ ଡିଡିଗାକୁ ଆସିଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲି । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବର ସାରବତ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ କରିଥିବାରୁ ଓ ବହୁତ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ—ଜେନେରାଲଙ୍କ ଅଫିସ ଉଠାଇ ଆଣିବାକୁ ମନି ଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲଙ୍କ ଅଫିସ ଘର ଓ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃତରର ସ୍ଥାନ ଚିନ୍ତା ଶୁଭରେ ଠିକଣା କରାଯିବ । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରୁ କୋଠାବାଡ଼ୀ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗରେ ଅର୍ଥର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ ବୋଲି ସେମୋରେ କହିଥିଲେ । ଅଡିଟର ଜେନେରାଲ ମହୋଦୟ ଦୟାକରି ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜବାବ ଦେଇଥିଲେ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଭାଗରେ ଗୋଟିଏ

[Shri Radhanath Rath, (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ଲେଖାଏଁ ଆର୍ଥିକସମ୍ପ୍ରା ରଖିବାକୁ ସେ ଗୋଟିଏ ଯୋଜନା ତିଆରି କରିବେ ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ ଆୟମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସଂଖ୍ୟକ କର୍ମଗୁଣ୍ଠ ତାଲିମ କରାଯିବେ । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଏ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ ।

ସରକାରୀ ଧନର ଯାବତୀୟ ବ୍ୟୟର ସମୀକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଦାୟୀ । ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚର ଗୁରୁତର ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଦିଆଯାଏ ଓ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ସେ ଖର୍ଚ୍ଚର ସମୀକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଟ ୨୫ରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବେଶୀ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ତହିଁ ସଂଖ୍ୟାନ୍ତ ପ୍ରେଟ୍ ଗୁରୁତର ସବୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠା ଯାଏ ନାହିଁ । ଖର୍ଚ୍ଚପାଇଁ ଟ୍ରେଜେରୀରୁ ଟଙ୍କା ଆଣିଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଫାଇରେ ସେ ସବୁ ରଖିତ ହୁଏ ।

ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଉ ନ ଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ଗୁରୁତର ଓ ପ୍ରାଥମିକ କାଗଜପତ୍ରର ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଧରଣର ଓ ଧରଣର ଓ ଅପରାଧ ନିବାରଣ କରିବାପାଇଁ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତନଖି ଦେବା ଉଚିତ । କେତେଗୁଡ଼ିଏ କର୍ମଗୁଣ୍ଠଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଂସ୍ଥା ରୂପେ ଫେବ ୧୯୪୯ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଏ ଯୋଜନା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କରା ଯାଇଥିଲା । ଉଦ୍ଦର୍ଶନୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅର୍ଗାନାଇଜେସନ (ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସମୀକ୍ଷା ସମ୍ପ୍ରା) ଇତି ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଠିକଣା ଆୟାସୀରୁ କରଣ ଓ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଧରଣର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କୃଷିଜ୍ଞାନ ସଂଗ୍ରହ ଆଦି ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କମେଇ ପାରିଛନ୍ତି । ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲ ଏ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପସନ୍ଦ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟ ୪୦ଟି ଅଧିକାର ହସାବ ସମୀକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ୍ରେଜେରୀ ଓ ସବ୍ ଟ୍ରେଜେରୀ ସବୁ ଓଡ଼ିଶା ଆଡ୍ମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟିଭ ଓ ସବ୍ ଆଡ୍ମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟିଭ ଆଡ୍ମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟିଭ ସର୍ଭିସର ଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ଡେପୁଟି ଓ ସବ୍ ଡେପୁଟିମାନଙ୍କଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଅଛି । ସେମାନେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଆଂଶିକ ସମୟ ଦେଇ କରୁ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟଗତ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ପରିମାଣ ନମେଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରୁଗ୍‌ର ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍‌ନିୟମର କମିଟିର ସୁପାରିସକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ଫାଇନାନ୍ସିଆଲ ସର୍ଭିସର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରଖିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି ; କାରଣ ଏ ଅଧିକାରମାନଙ୍କର ହସାବକତାପ ବସ୍ତୁରେ ବିଶେଷ ତାଲିମ ରହି ଅଛି । ୧୨ଟି ଟ୍ରେଜେରୀ ଓ ୫୨ଟି ସବ୍ ଟ୍ରେଜେରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, କଟକ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ଟ୍ରେଜେରୀମାନ ଓଡ଼ିଶା ଫାଇନାନ୍ସ ସର୍ଭିସର ଉତ୍ତରଦ ବା ସିନିଅର ଶାଖାର ଉଚ୍ଚତମ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵରେ ରହିବେ ଉଚିତ । ଅନ୍ୟ ଟ୍ରେଜେରୀ ଓ ସବ୍ ଟ୍ରେଜେରୀମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ହେଉଅଛି ।

ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା :—ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ମଗୁଣ୍ଠ ସଂଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରହୀତ ତରଫରୁ ଅନୁବେଚନାରେ ଶୀଘ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଗୁଣ୍ଠମାନଙ୍କ ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ହାର ବଢ଼ାଇଦେବାକୁ ବସ୍ତୁର ଦାବୀ ହୋଇଥିଲା । ସରକାର ୪୪ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ତରମା ପାଉଥିବା ଅଥଚ ୩୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ତରମା ପାଉ ନ ଥିବା କର୍ମଗୁଣ୍ଠମାନଙ୍କର ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ ମାସିକ ୪୫୯ ହସାବରେ ବଢ଼ାଇ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଅଛନ୍ତି । ଏ ବାବଦରେ ଯୋଗ ୧୨ ଲକ୍ଷ ୭୮ ହଜାର ଟଙ୍କା

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ଏବଂ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ୧୯୫୩-୫୪ ରେ ବ୍ୟୟା କରାଯାଇଛି । ତଳତରଫ ନିମନ୍ତେ ବି ଏତିକି ଟଙ୍କା ଉଦ୍ଧାର ହେବ ।

ଜମିଦାର ଉଲ୍ଲେଖ:—୧୯୫୨ ମସିହାର ସବୁଠାରୁ ବଳି ବଡ଼ ଘଟଣା ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶାରେ ଜମିଦାର ଉଲ୍ଲେଖ । ଗଙ୍ଗାବଳି ଲକ୍ଷ୍ମୀବେଳେ ୧୯୫୨ ମସିହାର ନଭେମ୍ବର ୨୭ ତାରିଖ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ହବସ ହୋଇ ରହିବ । ଓଡ଼ିଶା ଜମିଦାର ଉଲ୍ଲେଖ ବଲ୍ ୧୯୫୨ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ ଆଇନରେ ପରିଣତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ କେତେକ ଜମିଦାର ହାଇକୋର୍ଟରେ ମକଦ୍ଦମା କରିବାରୁ ଆଇନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେଲା । ମକଦ୍ଦମା ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଚାଲିଛି, ଏଣେ ଜମିଦାର ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ଚାଲି ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ୩୫୫ଟି ଜମିଦାରୀ ଲେଖ ହୋଇଅଛି । ଏସବୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ମାତ୍ରାଳ ଏବଂ ଏସବୁରେ କେବଳ ସ୍ୱଳ୍ପାଧିକାରୀଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ଆଇନ ପ୍ରଚଳିତ । ଓଡ଼ିଶାରୁ ୧୯୪୮ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ପହିଲା ତାରିଖଠାରୁ ସାମନ୍ତବାଦର ବିଲେଖ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା—୧୯୫୨ ମସିହା ୨୮ ତାରିଖ ଉପେନ୍ଦ୍ରର ଦିନ-ତାହା ପ୍ରାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ହେଲା । ଯଦି ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ୮ ଜଣ ଜମିଦାରଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟର ବିଶ୍ୱାସ୍ୟାନ ନ ଥାନ୍ତା ତାହାହେଲେ ସାମନ୍ତବାଦ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବିଲେଖ ଶୋଳଅଣା ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତା ।

ଏସବୁ ଜମିଦାରୀ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରାର ହେବା ଯୋଗୁଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଆର୍ଥିକ ପରିଣାମ କଅଣ ହେଉଛି ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏସବୁରୁ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ସ୍ୱଳ୍ପକୁ ଏଥିପାଇଁ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପାଣ୍ଡିରେ ଜେବିତ କରି ରଖା ଯାଉଅଛି । ଏସବୁ ଜମିଦାରୀ ପରିଚାଳନା ବାବଦ ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ, ନିମମଜଲ ନିମନ୍ତେ କରାଯାଉଥିବା ଷକ୍ତିପୂରଣ ଓ ଜମିଦାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ହିଆଯାଉଥିବା ମାସିକ ଦରମା ସମେତ ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏହି ପାଣ୍ଡିରୁ ହେଉଅଛି । ବ୍ୟୟା ସରକାର ମଞ୍ଜୁର ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ବିଭିନ୍ନ ସର୍ବିସ ହେଡ଼ରେ ଦେଖାଇ ହିଆହୋଇଅଛି । ହାରକୁ ଅଣାଯାଉଥିବା ଏସବୁ ଜମିଦାରୀ ସେ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଢାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳଶାସନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଅଛି । ଯୋଜନାର ଆର୍ଥିକ ପରିଣାମ ଏହା ହେଉଛି ଯେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ୩୫୫ଟି ଜମିଦାରୀରୁ ନିଅଁ ଆୟ ମୋଟାମୋଟି ପ୍ରାୟ ୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ । ଏଥିରୁ ଉଲ୍ଲେଖ ଆଗରୁ ପଦ୍ଧତିର ଜମିଦାରୀ ମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଲକ୍ଷ, କର ଓ କୃଷି ଆୟର ବାବଦକୁ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା, ପୂର୍ବତନ ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଦେୟ ଷକ୍ତିପୂରଣ ବାବଦକୁ ମୋଟାମୋଟି ୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ପରିଚାଳନା ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦକୁ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା, ପ୍ରଥମବର୍ଷ ଆଦାୟ ହୋଇ ପାରି ନ ଥିବଲମ୍ବେ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଓ ଆଇନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ବାବଦ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବାଦ୍ ଦେଲେ ବ୍ୟାପକ ବର୍ଷର ପରିଚାଳନାରେ ନିଟ ସଞ୍ଚୟ ୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ ।

ଶତ ଅରର ବଜେଟ ଶ୍ରେଣୀରେ ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ ଜମିଦାର-ଉଲ୍ଲେଖକୁ ମିଶାଇ ଭୂସ୍ୱତ୍ତାରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାପାନ୍ ମାସ ଏବଂ କେବଳ ଜମିଦାରୀ ଅଞ୍ଚଳ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱୟମ୍ଭାବେ ସମସ୍ତ ସ୍ୱଳ୍ପ ବ୍ୟାପୀ ଅଞ୍ଚଳଶାସନର ସ୍ଥାପନ ସରକାରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ ଏ ଯୋଜନାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଆଇନର ପାଣ୍ଡିଲିପି ପ୍ରାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାରିବ ଏ ଜଣାଥିବ ଯେ ସରକାର ତଳିତ ଅଧିବେଶନରେ ତାହା ଆଗତ କରାଯିବ । ଅଞ୍ଚଳଶାସନଦ୍ୱାରା ପାଠନର୍ଥକ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବ ଓ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଫଳ ଅନେକ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରାଥମିକ ଦାୟିତ୍ବ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟି ହେବେ ତେତେବେଳେ ଏକ ସ୍ବାୟତ୍ତଶାସନ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ଆଉ ରହିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପାଣ୍ଡିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଛି ସେମାନାର ଆର୍ଥିକ ପରିଣାମ କଅଣ ହେବ ତହିଁରୁ ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣା ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଭାରତର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜେନେରାଲ ସହର ପରାମର୍ଶ କରି ଏ ପାଣ୍ଡିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ହାତକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ଜମିଦାରମାନଙ୍କର ପ୍ରବଚନ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ଗୁଳିଗୁଳି ବାହାର କରି ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଚନ ଗୁଳିଗୁଳିରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପାରଙ୍ଗମ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାୟତ୍ତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

ଏ ସଫଳତାରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଅଛି । ତଷିଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ଭଲେଜ ଅଫିସରମାନେ ଜମିଦାରମାନଙ୍କର ବେସ୍ ଆଦାୟରେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଜମିଦାର ଉଲ୍ଲେଖ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ବ ଅବଶ୍ୟକ୍ଷିତ ପାଲଟିବ । ସମସ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲେଜ ଅଫିସରମାନଙ୍କୁ ୧୯୫୩-୫୪ ମହାଭାଗ ଦେବାକୁ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ପରିମାଣରେ ଉପକୃତ ହେବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ଭୂଦାନ ଯଜ୍ଞ:—ଭୂଦାନ ଯଜ୍ଞ ସଫଳତାରେ ଆଗୁଆଁ ବନାବା ବାଭେଇ ପ୍ରଦେଶର ବିଷୟ ମୁଁ ଆଗରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛି । ଆମ ଦେଶରେ ଲୋକେ ସ୍ବେଚ୍ଛାରେ ଯେପରି ସାଧାରଣଙ୍କ ଭିତରେ ଜମି ବଣ୍ଟନ କରିଦେବେ ସେଥିପାଇଁ ଭୂଦାନ ଯଜ୍ଞ ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛି । ଭୂମି ଚଷମ୍ପବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଜମିଦାନ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭିତର ଓ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ଯେପରି ଜମି ବଣ୍ଟନ କରାଯାଏ ସେଥିନିମନ୍ତେ, କେତେକ ଲୋକ ଦୁଆ ଉଠାଇ ଆସିଥିଲେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଏ ଦିଗରେ ଖୋଦ ପରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କିଛି ପ୍ରଦେଶ୍ଟା ହୋଇଅଛି ଏବଂ କେବଳ ନର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସର୍କଲରେ ୪୫୦୦୦ ଏକର ନୟାବାଦୀ ଜମି ଜମିଦାନ ଲୋକଙ୍କୁ ପଛ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଟେନାଣ୍ଟସ ପ୍ରୋଟେକ୍ସନ ଆକ୍ଟ (ରାୟଚରଣ ଆଇନ) ଅନୁସାରେ ଭଗବତ୍ସାମ ନଙ୍କ ସ୍ବାର୍ଥ କିନ୍ତୁ ପରିମାଣରେ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି । ଏ ଭୂଦାନ ଯଜ୍ଞ ଗୋଟିଏ ମହତ୍ତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟମ । ଏହା ଫଳରେ ସଙ୍ଗତ ସମ୍ପନ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ପାଇଁ ଉଦାର ଭାବରେ ଆମ୍ଭଭାଗ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରେରଣା ଦିଆଯିବ । ଏହାର ସଫଳତା ଏ ଉଦ୍ୟମର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରୁଅଛି ।

ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟାଲ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ

ରକାସ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳା ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଲଞ୍ଜମିଟ୍ ରହିଛି ବୋଲି ବରବର ହେଉଅଛି । ଏ ଅଭିଯୋଗ ଟି ଯେ ଭିତ୍ତିମାନ ମୁଁ ଏହା କହୁନାହିଁ । ଲଞ୍ଜମିଟ୍ କୁ ଓ ଅପରାଧୀଙ୍କ ପ୍ରତି କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଦିଆନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । ବିଷୟରେ ଆଇନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର କେତେକ ଗୁରୁତ୍ବର କଟକଣା ଅଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପେ ଯେ ସାଧାରଣ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେତେକ ସ୍ଥଳରେ ଅପରାଧ ନଜରରେ ପଡ଼ୁଅଛି ଏବଂ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ସେ ସବୁର ନିବାରଣ ପାଇଁ ଭୁବନ ଓ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ଧରଣର ଅପରାଧ ଓ ଲୁଣ୍ଠିତ ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡବ୍ୟାପନ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟାଲ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ଗଠନ କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ପାଖରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ମକଦ୍ଦମା ବିରୁଦ୍ଧୀନ ରହିଛି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ସେ ସବୁ ମକଦ୍ଦମାର ଭୁବନ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ସମୟ ଦେଲା ନାହିଁ । ଏପରିକି କେତେକ ସରକାରୀ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟମାନେ ଯଥା ସମୟରେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଭୁଲାଇବାକୁ ଷମ ହୋଇପାରି ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ କେବଳ ଜଣେ ମାତ୍ର ଅଫିସରଙ୍କୁ ଘେନି ଏ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ଗଠନ କରିବାକୁ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଅଛନ୍ତି । ଏ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାମାନ ବିଚାର କରିବେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମକଦ୍ଦମାର ଶୀଘ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ । ଏ ସବୁ ବିଷୟରେ ଅବଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା ସର୍ଭିସ କମିସନରୁ ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ହେବ । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ କଥା ଚେତେଇ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଓ ଜନସାଧାରଣ ଉଭୟଙ୍କୁ ଘେନି ରାଜ୍ୟ । ତେଣୁ ଉଭୟେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ସମନ୍ୱୟ ରଖିବା ଓ ପରସ୍ପରକୁ ସମର୍ଥନା ସମ୍ଭବ । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମନର ନୈତିକ ବନ୍ଧୁକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରଖା କରିବାକୁ ହେବ କିନ୍ତୁ ସେଥିପରେ ଅପାରଜ୍ଞତା ଓ ଲୁଣ୍ଠିତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ ଅଭିଯାନ ଚଳାଇବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଅଳ୍ପ କେତେଜଣ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଡୋରରେ ସମସ୍ତ ଅଫିସରଗୋଷ୍ଠୀର ଯଶ ଓ ସ୍ୱନାମରେ କଳଙ୍କ ଲାଗିପାରେ । ଶୁଣ୍ଠି ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁଁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଛି ଯେ ସେମାନେ ଦେଶପ୍ରିୟ ଓ ଆନୁଗତ୍ୟ ସହକାରେ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ନିଜ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମାପନ କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା :—ବ୍ୟବସ୍ଥା ସରକାର ଏ ରାଜ୍ୟର ଶିକ୍ଷାର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁଛି । ଗତ ବର୍ଷର ବଜେଟ ଭାଷଣରେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରକ୍ଷା କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ୮୮ଟି ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଅଛି ଓ ୧୧୦ଟି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଛି । ସ୍କୁଲ ସବୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଛି ସେ ସବୁ ଗ୍ରାମର ନାମ ବିପ୍ରାଣିତ ବିବରଣ ସହିତ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କର ତାଲିକା ଜଣାଇବାକୁ ରିପୋର୍ଟ ମଗାଯାଇଛି । ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସରକାର ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅବଗତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ । ଏ ସବୁ ସ୍କୁଲ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯିବା ଛଡ଼ା ଜଣକ ଆଶିଷକ ଥିବା ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରେ ୩୦୦ରୁ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷକ ଚଳିତ ବର୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାଇମେରୀ ଶିକ୍ଷାର ବିସ୍ତାର ନିମନ୍ତେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏକମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନୁହେଁ । ପ୍ରାଇମେରୀ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଏକତ୍ର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ଯଥାଯୁକ୍ତ ସମୟ ଭିତରେ ଆବିବେକ ଓ ବ୍ୟାପକ କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଏହା ଅଂଶ ମାତ୍ର । ମୁଁ ଆଶାକରେ ୧୯୫୩-୫୪ରୁ ପ୍ରାଇମେରୀ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଏକତ୍ର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ବାଙ୍କୀ ଓ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ମିଶାଇ ସାତଟି ବିଭିନ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବାର ଯୋଜନାକୁ ମାନ୍ୟତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସମୟମାନେ ଅନୁମୋଦନ କରିବେ । ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଏ ସବୁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏ ଯୋଜନାକୁ ଅଧିକ ଫଳପ୍ରସ୍ତ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ସରକାରୀ ବୋଧଦୃଶ୍ୟ ଜଣାଥିବ ଯେ ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାର ପାଠ୍ୟ ଅନୁକୂଳ କରାଯିବା ଫଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିବା ପାଠକର୍ତ୍ତବ୍ୟ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No. 3]

ଚଳିତ ବର୍ଷରୁ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟୟବୃତ୍ତି ୪୦୦୦ ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲରେ ଓ ୧୭ଟି ଏଲମେଣ୍ଟାରି ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ସ୍କଲରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ଅଛି । ଏବଂ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶିଳ୍ପ ଉପକରଣ କଣିକା ନିମନ୍ତେ ଟ ୧,୦୧,୪୦୦ ମଧ୍ୟରୁ କରାଯାଇଅଛି । ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ୧୯୫୩-୫୪ ମଧ୍ୟରେ ଆହୁରି ୫୦୦ଟି ନୂଆ ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲ ଓ ୭୦ଟି ମୌଳିକ ସ୍କଲ ଖୋଲିଦିବ । ୩୨ଟି ନିମ୍ନପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲକୁ ଅପରପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲରେ ପରିଣତ କରାଯିବ ଏବଂ ଜଣକଥା ଶିକ୍ଷକ ଥିବା ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲମାନଙ୍କରେ ୩୦୦ ଜଣ ଅଧିକା ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । ଚଳିତବର୍ଷରପରି ପ୍ରବେଶ ଚେତନା ଅଞ୍ଚଳ-ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା ସ୍କଲ ଧାର୍ଯ୍ୟକରି ଚିଆଯାଇଅଛି । ଏ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରବେଶ ଚେତନାମାନଙ୍କୁ ଗୁଣିଲେ ନଅଶିଆ ଅଞ୍ଚଳ । ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ନୂଆ ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲ ଖୋଲିଦେଉଥିବାରୁ ଏବଂ ଏସବୁ ସ୍କଲକୁ ମୌଳିକ ସ୍କଲରେ ପରିଣତ କରାଯାଉଥିବାରୁ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ଶିକ୍ଷକ ଆବଶ୍ୟକ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆୟମାନଙ୍କର ୧୭ଟି ମାତ୍ର ଏଲମେଣ୍ଟାରି ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ସ୍କଲ ଅଛି ଯହିଁରେ ନୂଆ ମୌଳିକଶିକ୍ଷା ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କରାଯାଇଅଛି । ମୁଁ ମୋ ଗତବର୍ଷର ବଜେଟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲି ଯେ ଆଉ ସାତଗୋଟି ଏଲମେଣ୍ଟାରି ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ସ୍କଲ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବ । ୧୯୫୨-୫୩ ପାଠବର୍ଷ ଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିବା ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ସ୍କଲ-ମାନଙ୍କରେ ଏଣିକି ୨୦ ଜଣ ସ୍ଥାନରେ ୩୦ ଜଣକରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବେ । ବଜେଟରେ ଅତିରିକ୍ତ ଡିମାଣ୍ଡ କରି ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ନ ଥିବାରୁ ଏହା ପୁରୀର ରଖାଯାଇଥିଲା ; ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୯୫୩-୫୪ରେ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ବଜେଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି । ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲ ସବୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ମୌଳିକ ସ୍କଲରେ ପରିଣତ ହେଉଥିବାରୁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ଦେବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ସ୍କୁଲ୍ (ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍) ରହିଛି ତା ସମ୍ବନ୍ଧେ ଆସନାବର୍ଷ ଆଉ ଦୁଇଟି ନୂଆ ସ୍କୁଲ୍ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଶୋଧିତ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଥାଇ ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଗୋଟିଏ ସାହାଯ୍ୟକ ବ୍ୟାପାର । ଏହାର ସଫଳ ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ଶିକ୍ଷକ ଓ ପରିଦର୍ଶକ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଏହା ସମସ୍ତେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ନ ଥିବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ଦରମା ହାର ଟ ୨୦—୧/୨—ଟ ୩୦ ଏବଂ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ପାଇଥିବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ଦରମା ହାର ଟ ୩୦—୧/୨—ଟ ୪୦ କରିଦେବା ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ଥାୟୀ ବେତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କିଛି ପରିମାଣରେ ସୁଧୁର ଯାଇଥିଲା ସତ କିନ୍ତୁ ଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଏ ଦରମାହାରରେ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ଧରଣର ଶିକ୍ଷକ ଆକୃଷ୍ଟ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ବେତନ ଓ ସ୍ଥାଳପେଣ୍ଡ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ବଢ଼ାଇଦେବା ସମ୍ଭବ ତେତେ ପରିମାଣରେ ବଢ଼ାଇ ଦେବାକୁ ଆମେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛୁ । ମୁଁ ଘୋଷଣା କରି ଅତିକ୍ରମ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁଛି ଯେ ସରକାର ୧୯୫୩-୫୪ରୁ ଉଭୟ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ପାଇଁ ନ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାୟମେଶ୍ୱ ସ୍କଲ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦରମା ସ୍ଥାଳପେଣ୍ଡ ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ ମାସିକ ୪ ଟଙ୍କା କରି ବଢ଼ାଇ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଏକଦ୍ୱାରା ସରକାରଙ୍କୁ ୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଗତ ବର୍ଷର ବଜେଟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ବିଆପାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଭର କରାଏ ଅନୁଶୀଳନ ସରକାର ଆସନ୍ତା ଆର୍ଥିକବର୍ଷର ଆବଶ୍ୟକ
ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ଦେବା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଏହା ଛଡ଼ା ସହରମାନଙ୍କରେ ବାସ କରୁଥିବା ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଅଧିକ ଶସ୍ତା
ଦରରେ ଗୁଜ୍ଜଳ ଯୋଗାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନେ ନିଜେ ସମବାୟ
ସମିତି ଗଢ଼ନ୍ତି ବା ଏପରି ସମିତିର ସଭ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି କେବଳ ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଏ ସୁବିଧା
ପାଇପାରିବେ । ସାଧାରଣ ଗୁଜ୍ଜଳର ମୂଲ୍ୟ ମହଙ୍ଗା ପିଣ୍ଡ ୫ ୧୩ । ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଫଳରେ
ସେମାନେ ମହଙ୍ଗା ପିଣ୍ଡ ୫ ୮୩୮ ହାରରେ ଗୁଜ୍ଜଳ କଣିକାକୁ ପାଇବେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ
ଶାସନ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ବଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି ।
ଏତଦ୍ୱାରା ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଆବଶ୍ୟକ ଶିକ୍ଷକମାନେ ମଧ୍ୟ ମାସ ସେମାନଙ୍କ ଦରମା ଓ
ପ୍ରାଇମେରୀ ପ୍ରାଇପାରିବେ । ମୁଁ ମୋ ପଦ୍ମବର୍ଷର ବଜେଟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ କହିଥିଲି ଯେ ପ୍ରାଇମେରୀ
ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାହତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଆଗ୍ରହ
ପୃଷ୍ଠି କରିବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଚାୟତ ଫଳକୁ ଭାଣ୍ଡି କରି ପ୍ରସ୍ତୋତ କରିଦିଆ
କରିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏ ପରୀକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ବୋର୍ଡ଼ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବ ।
ଏତଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷାଦାନର ଆଦର୍ଶ ଉନ୍ନତ ହେବାର ଓ ସ୍କୁଲପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ନିଜେ ଶିକ୍ଷକ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାଜିକ ଓ ଶିକ୍ଷାଗତ ଫର୍ପକ ଆହୁରି ବ୍ୟାପକ ହେବାର ଆଶା ଏ
ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ବଜେଟରେ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ
ଜଣେ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଦେବାକୁ ଏ ସବୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଅଛି । ସେମାନେ କେବଳ
ଶିକ୍ଷକ ରଖିଲେ ହେବନାହିଁ ; ପ୍ରାଇମେରୀ ଶିକ୍ଷା ଯୋଜନାକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ, ନିୟମ
ଓ ଦୂର ସଂଗଠନ ସହର ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉଚିତ । ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାବୋର୍ଡ଼
ପୁନର୍ଗଠନ ହେବାକୁ ଯାଉଅଛି । ଉଚ୍ଚ ବୋର୍ଡ଼ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ସ୍କୁଲ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସଂସ୍ଥାର ଉନ୍ନତ ଓ ବସ୍ତାବ କରିବାକୁ ସରକାର ବିଚାରୁ ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ନିଆ
ପାଠକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ପଥାପଥ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଶିକ୍ଷାଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେପରି ହୁଏ ଓ ପ୍ରାଇମେରୀ
ଶିକ୍ଷାର ଅର୍ଥାତ ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ସେଥିନିମନ୍ତେ ଏଣିକି ନୋରସୋଲରେ
ସ୍କୁଲ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଆଶା କରାଯାଉଛି ଯେ ଏଣିକି ପ୍ରାଇମେରୀଶିକ୍ଷା-
ଦାନରୁପେ ମହତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟବସ୍ଥାୟରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ମାଟ୍ରିକୁଲେଟମାନେ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇ
ବାହାରିବେ । ପ୍ରାଇମେରୀ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାରଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷିତ ସୁବକମାନଙ୍କ ବେକାର ସମସ୍ୟା ବହୁ
ପ୍ରମେଣରେ ସମାଧାନ ହୋଇ ପାରିବ । ସ୍କୁଲ ଯିବା ବୟସର ପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ
ବାଳିକା, ଲେଶ୍ୱ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଆବଶ୍ୟକ ହେବେ । ଆଶାକରଣୀୟ ଯେ
ଶିକ୍ଷକମାନେ ନିଜ ନିଜକୁ ଶିକ୍ଷକର ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ କରିବେ ଏବଂ ସହକାରୀ ଲବ୍ଧପ୍ରକୃତିର
ଅର୍ଥ ସ୍କୁଲସମାନେ ଶୈମାନ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ କାମ କରିବେ । ମାଳଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଓ
ପ୍ରବଚନ ଗଢ଼ନାତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲର ସମାନଙ୍କର ଦର ପଥାପଥ ଓ
ପଥେଷୁ ପରିମାଣର ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଖି ନ ଥିବାରୁ ବସ୍ତର ସମାଲୋଚନା ହେଉଅଛି । ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ଯେ ଗଞ୍ଜାମ ମାଳଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲ ଦରମାନଙ୍କ ମରମତ ପାଇଁ ସକସ୍ତ୍ର
ବିଚାର ଅର୍ଥର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଥିଲେ ତାହା ନିତାନ୍ତ କମ୍ ଥିଲା । ତେଣୁ ସରକାର ଏସବୁ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ସ୍କୁଲର ମାନଙ୍କର ମରାମତି ନିମନ୍ତେ ଟ ୨୫,୦୦୦ ବ୍ୟୟା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ନୋଡୁଲେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷରେ ଅଧିକାଂଶ ସ୍କୁଲର ଭାଗ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ଆଶାକରେ ଏ ଚଷମରେ ମୁଁ ବ୍ୟୟା ସରକାର ପକ୍ଷେ ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରିବି । ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରାଇମେରୀ ସ୍କୁଲର ମାନଙ୍କ ଛୁଆଣି ଓ ମରାମତି ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଁ ପରିଷ୍କାର ରାବରେ କମିଟିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଏ ଦାୟିତ୍ବକୁ ଫୁଲ୍‌ସ୍‌ଲାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସମ୍ପର୍କରେ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଗାଁ ଲୋକେ ନିଜେ ଶ୍ରମ କରି ଓ ମରାମତିର ଉପକରଣ ଯୋଗାଇ ସ୍କୁଲର ମାନଙ୍କ ମରାମତି ହାତରେ ସେମାନଙ୍କର କରିବା କରିବା ଉଚିତ ।

ସେକେଣ୍ଡାରୀ ଶିକ୍ଷା—ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ବୋର୍ଡ଼ ଅଫ୍ ସେକେଣ୍ଡାରୀ ଏଡୁକେସନ (ଓଡ଼ିଶା) ବଲ୍ ବ୍ୟୟା ସରକାର ଆଗେ କରାଯାଇ ଏବଂ ଆଶା କରାଯାଉଛି ଯେ ବ୍ୟୟା ସରକାର ତଳେ ଅଧିକେଶନରେ ପିଲେକଟ କମିଟିର ରିପୋର୍ଟ ପେଶ ଓ ଗ୍ରହଣ ହେବ । ବଲ୍ ପାସ ହେବା ସାଙ୍ଗେସାଙ୍ଗେ ବୋର୍ଡ଼ ଗଠନ କରିବାର ବ୍ୟୟା କରାଯିବ ଏବଂ ପୁନର୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ କୋରସୋରରେ କରାଯିବ । ବଲ୍ ବ୍ୟୟା ନୁହାରେ ଏ ବୋର୍ଡ଼ ପ୍ରଭୃତ କ୍ଷମତା ପାଉଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଏକତୃତୀୟାଂଶରୁ ଅଧିକ ହେବେ ଶିକ୍ଷକ । ପୁନର୍ଗଠନ ଦ୍ଵାରା ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷାଧାର ଆଶା ଓ ଲୁକ୍ଷର ନିରାପଣ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ୨୫ଟି ନୂଆ ମି: ଇ: ସ୍କୁଲ ଓ ୧୫ଟି ହାଇସ୍କୁଲ ତଳେବର୍ଷ ଖୋଲି ଯାଇଅଛି । ତେଣୁ ୧୯୫୧-୫୨ ମସିହାରେ ମି: ଇ: ସ୍କୁଲ ୫୨୫ ଓ ହା: ଇ: ସ୍କୁଲ ୧୮୩ ଥିବା ସ୍ଥଳେ ୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାରେ ମି: ଇ: ସ୍କୁଲର ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ୫୫୦ ଓ ହା: ଇ: ସ୍କୁଲର ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ୧୯୮ ହୋଇଅଛି । ପୂର୍ବତନ ଗଜପାଟଣା ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଆଗାମୀ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ୭୦ ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ (ମି: ଇ: ଓ ହା: ଇ:) ନିମନ୍ତେ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟର ବ୍ୟୟା ହୋଇଛି । ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍କୁଲର ଭର ଅଭାବରୁ ବହୁତ ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ (ବି. ଟାଇପ ଓ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ, ସ୍ଵାୟତ୍ତଶାସନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରିଗଣିତ ସମେତ) କର ଅସୁବିଧା ହେଉଛି । ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ସରକାର ସ୍କୁଲର ଭର ତୋଳିବାକୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ଆଶା ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥାଭାବରୁ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ସୁଗିତ ରଖା ହୋଇଥିଲା । ସାହାଯ୍ୟ ସ୍କୁଲର ଭର ତିଆରିରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା କଲେ ଓ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବେସରକାରୀ ଉଦ୍ୟମକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାକଲେ ସରକାର ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତଳେବର୍ଷ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏ ଟଙ୍କା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସଞ୍ଚୟରୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦେଇ ମୁଁ ବଢ଼ିଲା ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲର ସମ୍ଭବ ବଡ଼ାଇବାକୁ ଚାହେଁ । ଚାହାଡ଼ିଲେ ସେମାନେ ସ୍କୁଲ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତତ୍ପର ହେବେ । କେତେକ ସ୍କୁଲର ଭର ଅଧା ତିଆରି ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଛି କେତେକ ଆଦୌ ତିଆରି ହୋଇନାହିଁ । ଆଦୃଶ ପୁଣି ଅଧିକା ୨ ଲକ୍ଷ ୧୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ୭୫ଟି ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ (ମି: ଇ: ସ୍କୁଲ ଓ ହା: ଇ: ସ୍କୁଲ) କୁ ଭର ତୋଳା ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦେବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁ ତଳେବର୍ଷ ମୋଟ ଭରତୋଳା ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଟ ୩,୧୫,୦୦୦ ହୋଇଅଛି । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷକୁ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି । ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଖାଲି ଏ ସରକାର ସଭ୍ୟମାନେ ନୁହଁ, ସରକାରୀ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଏଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ । ଆମେ ଗୁଡ଼ାଏ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଆଡ଼ମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ କୋଠାବାଡ଼ୀ ତୋଳିବୁ ନାହିଁ । ଶ୍ରାମରେ ସ୍କୁଲଘର ତୋଳିବାର ନକସା କରିବୁ, ଯେପରି ସ୍ଥାନୀୟ ଉପକରଣରେ ଘର ତୋଳାଯାଇ ପାରିବ । ଏ ବର୍ଷପୁରେ ମୋଟେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ ଦେଇଥିବାରୁ ମୁଁ ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ ।

ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛି ଯେ, ଘରଟି ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିୟୁତ ସେକେଣ୍ଡାରି ଏଡୁକେସନ କମିସନ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ବଡ଼ ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ-ମାନଙ୍କଠାରୁ ସାଷ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆନୁମାନଙ୍କର କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ସ୍କୁଲ ବୁଲି ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ନିକଟରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯୋଜନା ଦେବେ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଓଡ଼ିଶା ତାର ସାଧନ ସ୍ଵରୂପ ବୋର୍ଡ ଅଫ୍ ସେକେଣ୍ଡାରି ଏଡୁକେସନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିବାକୁ ଆପଣାୟିତ ହୋଇଥିଲେ ।

କେତେକ ସରକାରୀ ହାଲ୍ ସ୍କୁଲ ପାଇଁ ଭୁବନେଶ୍ଵର ଘର ଦରକାର । ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ ସମ୍ବଲପୁର, ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ, ପୁରୀ, ବାଲେଶ୍ଵର, ବାରିପଦା ଓ ବଲାଙ୍ଗୀରରେ ଥିବା ସ୍କୁଲ ସବୁ ପ୍ରତି ଭୁବନେଶ୍ଵର ମନୋଯୋଗ ଦରକାର । ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟ-ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ କୋଠାବାଡ଼ୀ ତିଆରି କରିବା ବାବଦରେ ନିର୍ମାଣଭବରେ ବ୍ୟୟ ସଂକୋଚ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯତ୍ନବେନାହିଁ ଯତ୍ନ କରୁଛି । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କୁ ଓ ଆଲଗଡ଼ ବଣ୍ଟବ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲି । ସେସବୁଠାରେ କିପରି ଭିତର ଖୋଲି କାନ୍ଥ ଓ ଘର ଥାଇ ନୂଆ ଗୁମ୍ଫାରେ ଘର ତିଆରି କରାଯାଉଅଛି ତାହା ଦେଖି ଆସିବା ମୋର ଇଚ୍ଛାଥିଲା । ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ହାଲ୍ ସ୍କୁଲ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗ ତରଫରୁ ଏ ଧରଣର ଘର ପରୀକ୍ଷା ସ୍ଵରୂପ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଆଲଗଡ଼ର ଜଣେ ସୁବିଖ୍ୟାତ ଅଭିଜ୍ଞ ଇଞ୍ଜିନିଅର ଏଥିର ଘର ନେଇଛନ୍ତି ଓ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ନିର୍ମାତା ଏଥିପାଇଁ ନକସା ତିଆରି କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଦୋମଡ଼ଲ ପକ୍କା ଘରର ମେଜିଆ ୨୯,୦୦୦ ବର୍ଗ ଫୁଟ ହେବ ଏବଂ ମେଜିଆ ସମେତ ଏହା ୪୨,୧୫,୦୦୦ ବ୍ୟୟରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତିଆରି ହୋଇଯିବ । ଏହାର କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଗ୍ରାମ ଆଗାମୀ ଅଧିବେଶନ ବେଳକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ । ଏ କୋଠାଘର ସବୁଠୁଁ ବଡ଼ ସୁବିଧା ହେଉଛି ଏହା ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଏୟାର କଣ୍ଡିସନଡ଼ ହେବ । ଏ ଘର ବଶେଷ ଧରଣର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଦ୍ଵାରା ତିଆରି ହେଉଛି । ଆଲଗଡ଼ ବଣ୍ଟବ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ଡକ୍ଟର ଜାମ୍ନା ଦୋସେନଙ୍କ ସହଯୁ ସହଯୋଗରୁ ଆନ୍ଦୋଳନେ ଏ ସବୁ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଉକ୍ତ ବଣ୍ଟବ୍ୟାଳୟରୁ ବନ୍ଧୁ ସହରେ ଅଣାଇଅଛନ୍ତି । ଘର ତିଆରିର ଆଦର୍ଶ ବଦଳାଇବା ଫଳରେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ଦୋଳନେ ସମ୍ବଲପୁରର ଗଜାଧର ମେଡ଼େର କଲେଜପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅତିରିକ୍ତ ବୁକ୍ ତୋଳି ପାରୁଅଛୁଁ । ଏଥିପାଇଁ ୧୯୫୩-୫୪ ବଜେଟରେ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି । ଗୁମ୍ଫାବାସ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ କ୍ଵାର୍ଟର ପାଇଁ ସମ୍ବଲପୁର ଟ୍ରଷ୍ଟ ବୋର୍ଡ ୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଦେଉଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହି ଗୁମ୍ଫା ତିଆରି ଘର (Farmed structured building) ତିଆରି କରାଉଅଛନ୍ତି । ଏ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୃତଜ୍ଞ । ଡେପୁଟି କମିସନର, ସମ୍ବଲପୁରରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ରେଭିନ୍ସ ଡେପୁଟି ବୋର୍ଡର ସଭ୍ୟ, ଘରକୁଦ ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ବାରିକମିଶ୍ରି ବଣ୍ଟର ଇଞ୍ଜିନିଅର ଏ ନୂଆ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ଧରଣ ଓ ପ୍ରକା ଚିଆରିରେ ବହୁତ ଆଗ୍ରାହୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବାରିକମିଶ୍ର ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଜଣେ ଏକକିକିତ୍ସିତ୍ତ ଲଞ୍ଜିନିଆରକୁ ଆଲଗଡ଼଼ଠାରେ ଏ ନୂଆ ଧରଣର ପ୍ରକା ଚିଆରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରି ଆସିବାକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଗୋଟିଏ ଅତି ଅନୁକୂଳ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲକରି ଅଛନ୍ତି । ଆଶା କରାଯାଉଛି ଯେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଚିଆରି ପ୍ରକାରେ ଯେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ ଏ ଧରଣର ପ୍ରକାରେ ତହିଁର ଶତକର୍ଷ ୨୫ରୁ ୩୦ ଭାଗ କମିଯିବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁଣି ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରର ଉପାୟ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛୁ । କଲେଜର ପ୍ରୟୋଜନ ପାଇଁ ପୁଣି ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରର ବର୍ତ୍ତମାନ ଘରର ସଂପ୍ରସାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚଳିତ ବର୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବାଦ ଦିଆଯିବ ଆହୁରି ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । ଚଳିତବର୍ଷ ୭୭ଟି ମି. ଲ. ସ୍କୁଲକୁ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେ ବାବଦରେ ଟ ୧,୦୭,୧୪୪ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି । ସେକେଣ୍ଡାରୀ ଶିକ୍ଷା ବୋର୍ଡ଼ ଗଠିତ ହେବା ପରେ ମାଟ୍ରିକୁଲେସନ ପ୍ରଣାଳୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ହାତରୁ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଯେଉଁ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି ହେବ ତାହା ତାହା ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମତେ ପୂରଣ କରି ଦିଆଯିବ ।

ଗତ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ପରିଚାଳନା ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ସିନିୟର ଅପିସରମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ମିଳନୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଫଳରେ ଯଥାଯଥ-ଭାବରେ ଶିକ୍ଷାଦାନର ପ୍ରୟୋଜନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରାଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାଇମେରୀ ଓ ସେକେଣ୍ଡାରୀ ଶିକ୍ଷାର ପୁନର୍ଗଠନ ଓ ସଂପ୍ରସାରଣ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାତ୍ର ହେଉଛି ବରବାଦ ଓ ବାବୁଲ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ନିବାରଣ କରିବା । ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ, ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ବିଭାଗ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ଆଣିବା ବିଷୟରେ ଉକ୍ତ ବିଭାଗ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏକମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେ ସବୁ ବିଭାଗର ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କୁଚିତ୍ତ । କୋଶାର୍ ମନ୍ତ୍ରର ମନ୍ତବ୍ୟ କମିଟି ବିଶେଷକରି ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରାପଣ ଓ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉତ୍ତାହତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଆର୍ଟିକୁଲ ପ୍ରାପଣ କରିବା ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରାରଣ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ହେଉଥିବା ପରିକଳ୍ପନାରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ଏନ. ପି. ପି. କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମେତ ଖେଳ କ୍ଷେତ୍ର ଆକାରରେ ଶାସ୍ତ୍ରବିତ ଶିକ୍ଷାକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଉତ୍ତାହତ କରାଯାଉଅଛି । ଏଥିନିମନ୍ତେ ଚଳିତ ବର୍ଷପାଇଁ ଓ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷପାଇଁ ଚଳେଟରେ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ବେଶୀ ପରିମାଣରେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି । ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାର ଗ୍ରାମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖେଳ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେବାରୁ ତଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁତ ଉତ୍ତାହ ଜାଗରିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍କୁଲର ପ୍ରୟୋଜନକୁ ଗୁଣି ମି. ଲ. ସ୍କୁଲ ଓ ହା. ଲ. ସ୍କୁଲ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କୁ ଖେଳ ଜନିତ, ଲଲିତାପ୍ରେମ ପାଇଁ ବଡ଼ ଯୋଗାଇ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଟ ୧,୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ବିଶେଷ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି ।

କଲେଜ ଶିକ୍ଷା :—ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ପାଇଁ କଲେଜମାନଙ୍କର ଲଲିତାପ୍ରେମ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ବାବଦରେ ଅତିରିକ୍ତ ୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା, ଗ୍ରାମମାନଙ୍କ ପରିଚ୍ଛେଦ ଶର୍ତ୍ତ ବାବଦରେ ୧୮,୦୦୦

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଟଙ୍କା, କଲେଜ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ଵାର୍ଟର ଡିଆର ହେବା ବାବଦରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ବାରିପଦା କଲେଜ ଘରର ନିର୍ମାଣ ବାବଦରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୩-୫୪ ଭିତରେ ବଲ୍ଲୀର ଗଜେନ୍ଦ୍ର କଲେଜର ପଢ଼ା ଡିଆର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ବି. ଏ ଓ ଏମ. ଏ. ରେ ମନୋବିଜ୍ଞାନ କ୍ରାନ୍ତ ଖୋଲି ଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଛି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍କଳ କଲେଜ, ଷ୍ଟୁଡିଆଣ୍ଟ କଲେଜ, ଖଲ୍ଲୀକୋଟ କଲେଜ ଓ ଚଞ୍ଚିର କଲେଜ ଏବଂ ସ୍କୁଲକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦେଉଅଛୁ ଓ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଟ ୧୫,୦୦୦ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦେଉଅଛୁ । ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଗୋଟିଏ ଉପଯୁକ୍ତ ଘର ଯୋଗାଇଦେବାକୁ ସର୍ବବ୍ୟୟ ପ୍ରକାରେ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ଆଶାକରଯାଏ ଯେ, କଲେଜର ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଓ ବିଶେଷକରି ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଟ ଲାସମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଗବେଷଣା କରିବାରେ ତତ୍ପର ରହିବେ ।

କଲେଜମାନଙ୍କରେ ଶିକ୍ଷାଦାନର ମାନଦଣ୍ଡକୁ ଉଚ୍ଚତର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚଳଚତୁର୍ଥ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଗବେଷଣାଗାର ପାଇଁ ଅଧିକ ଗ୍ରାଣ୍ଟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ପୋଷ୍ଟଗ୍ରାଜୁଏଟ ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ଓ କେତେକ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣାପାଇଁ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ କେତେକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ । ସେ ସବୁରେ ମୋଟ ୪୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ବିଜ୍ଞାନୋତ୍ତର ଅବୈଷୟିକ କଲେଜ ଶିକ୍ଷାରେ ପ୍ରାୟ ୨୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ନିକଟରେ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ଓ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥର ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଗୋଟିଏ ସମ୍ମିଳନ ଡକାଇ ଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ସମ୍ମିଳନରେ ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ଅଲୋଚିତ ହେବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ, ଉତ୍କଳର ଶିଶୁ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଯେଉଁ ସର୍ବନିମ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଟି ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଅଛି ତାହାକୁ ସିଦ୍ଧ କରିବାରେ ସେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ପାଇଲଟ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ

ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାର ବହୁଳ ଉନ୍ନୟନ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଅଛି ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ମୌଳିକ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ କଲେଜ, ଗୋଟିଏ ମୌଳିକ—ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍କୁଲ ଓ ଗୋଟିଏ ଜନତା କଲେଜ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ଏ ଯୋଜନା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ ବୋଲି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାର ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି । ଏ ବାବଦର ଖର୍ଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟସରକାର ଓ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାର ଉଭୟେ ବହନ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ଏ ଯୋଜନା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା, ତଥାପି ଚଳଚତୁର୍ଥ ଏ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ଏ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁଗୁଳକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦାତନ କରାଯାଇଅଛି । ପୁରୁଣା ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କ ଭୂମିରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଓ ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷାରେ ପୂର୍ବତନ ଗଢ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳ ସବୁ ଯେ ପଛରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଏହା ସତ୍ୟ । ପୂର୍ବତନ ଗଢ଼ଜାତ ତେଜାନାଳ ଓ କେନ୍ଦୁଝରର ଲୋକେ ସେସବୁରେ କଲେଜ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବରବର ଦାବି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ ଯୁଗରେ କଲେଜମାନଙ୍କରେ ହିଆସାଉଥିବା ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ବିଶେଷ କିଛି ଲାଭ ହେଉନାହିଁ ।

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଗଢ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କେତେକ ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ବସାଇବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଅଛୁ । ଡେକାନାଲରେ ଗୋଟିଏ କୃଷି ବିଦ୍ୟାପୀଠ ବା କୃଷିଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଶିକ୍ଷାବିଭାଗଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ଉଲ୍ଲେଖିତ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷା

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତିରେ ୧୭୨ଟି ଗୋଟିଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ରହିଛି । ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାଗ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଗଢ଼ଜାତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚିତ୍ର ନ କରି ଗତବାରର ବଜେଟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ମତେ ତିନୋଟି ମାସ ସ୍ଥାନରେ ଏ ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟକରୁଛୁ । ଫଳରେ ୧୫,୫୭୭ ଜଣ ଗୋଟିକି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷର କରାଯାଇ ପାରିବ । ବରପାଲ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ହେଉଥିବା ଏ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ଓଡ଼ିଶା ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା ଆଗନ୍ତୁକ ଓ ପାତ୍ରୀମାନେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ଶିକ୍ଷା-କର :- ଆଦାୟ ହେଉଥିବା ଭୂମିକରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟଙ୍କାରେ ୫.୦୬ ହିସାବରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ ଅଧୀନରେ ଶିକ୍ଷାକର ଆଦାୟ ହେଉଅଛି । ୧୯୨୦ ମସିହାର ମାଞ୍ଚାସ ଏଲମେଣ୍ଟାରି ଏଡୁକେସନ ଆକ୍ଟର ୩୭ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଶିକ୍ଷାକର ଯେତେକ ଆଦାୟ କରାଯାଏ ସରକାର ଏଲମେଣ୍ଟାରି ଏଡୁକେସନ ଫଣ୍ଡକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କେତେକ ଟଙ୍କା କର୍ତ୍ତୃବ୍ୟସନ ଭାବରେ ଦିଅନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା କେତେକ ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଗଢ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶିକ୍ଷାକର ଆଦାୟ ହେଉଅଛି । ତହିଁର ହାର କେଉଁଠି ୫.୦୪୪ ଓ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ୫.୦୯୩ । ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଗଢ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଶିକ୍ଷାକର ସରକାରଙ୍କ ଖଜଣା ଖାନାରେ ଦାଖଲ କରାଯାଏ । କେବଳ ଗଞ୍ଜାମକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଗଢ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ହେଉ ବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଗଢ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳ ମାନଙ୍କରେ ହେଉ କେଉଁଠି ହେଲେ ଏଲମେଣ୍ଟାରି ଶିକ୍ଷାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଭୁଲାଇବାକୁ ଏଲମେଣ୍ଟାରି ଏଡୁକେସନ ଫଣ୍ଡ ଗଠିତ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ସରକାର ଏପରି ଫଣ୍ଡକୁ କର୍ତ୍ତୃବ୍ୟସନ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୯୫୦ ମସିହାର ଓଡ଼ିଶା ଲୋକାଳ ସେଲ୍ଫ ରଇଣ୍ଡମେଣ୍ଟ ଆକ୍ଟରେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡମାନେ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଶିକ୍ଷାକର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଓ ଆଦାୟ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏ ଆକ୍ଟ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଜାରି ହୋଇନାହିଁ । କାରଣ, ସ୍ୱାୟତ୍ତ ଶାସନ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ଉଠିଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଅଞ୍ଚଳ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ହୋଇପାରେ । ଅଞ୍ଚଳ ଶାସନ ଭଲ ସରକାରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସୀନ ଅଛି । ଆଶାକରଯାଏ ଯେ, ସ୍ୱାୟତ୍ତ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅବିଚଳ ଓ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାକର ଆଦାୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଭଲରେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ ।

ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ଯେ, ୧୯୫୦—୫୧ ମସିହାର ବଜେଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମତେ ଶିକ୍ଷାବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ୧,୫୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ଅନଟନ ଯୋଗୁଁ ଏଥିରୁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଛଟେଇ କରାଗଲା ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ଏହା ୧୯୫୧—୫୨ ରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ରହିଲା ୧୯୫୨—୫୩ରେ ଶିକ୍ଷାପାଇଁ ବଜେଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ୧,୮୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଯାହା ଫଳରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ୩ ୧,୮୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୯୫୩—୫୪ ବଜେଟର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କା

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ହେଉଛି ୧,୭୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ଅର୍ଥାତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ବାବଦ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଅଛି । ଏ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯଥେଷ୍ଟ ବା ସନ୍ତୋଷଜନକ ବୋଲି ମୁଁ କହୁନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ମୋର ଆଶା ଯେ ରାଜ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଗୁରୁତର ସ୍ଥିତି ରହିଅଛି ତାକୁ ଦୂର-କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ଜୋରସୋରରେ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଉଅଛି ଏଥିରେ ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ଏକମତ ହେବେ । ଆନୁମାନିକ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷାବିଗରେ ପୁଣି ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ।

ଅର୍ଥ କମିସନ୍ ଏ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରାଇମେରୀ ଶିକ୍ଷାର ଶୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥା ସ୍ୱୀକାର କରି-ଥିବାରୁ ଓ ୧୯୫୩—୫୪ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତାକୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଉନ୍ନୟନ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦେବାକୁ ସୁପାରିସ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ କମିସନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ଆନୁରୋଧ ଗଭୀର ବୃତ୍ତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଅଛି । ଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଗ୍ରାଣ୍ଟ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଅଛି ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଯେପରି ଉପଯୋଗି ହୁଏ ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ।

ବହୁଳ ଗୃହ ଯୋଜନା (କ୍ଷତି) :—ବହୁଳ ଗୃହ ଯୋଜନା ନିମନ୍ତେ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ବିଷୟରେ ଭାରତ ସରକାର ଇତି ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ମୁଣ୍ଡି ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ; ଅଥଚ, ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, ୧୯୫୨-୫୩ରେ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଉଥିବା ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଉଣା ଅଧିକେ ପ୍ରତିପତ୍ତି ଦିଆଯାଉଥିବ । ବହୁଳ ଗୃହ ଉଦ୍ୟମର କେତେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଯୋଜନା ପାଇଁ ସେ ଏଣିକି ଅର୍ଥଯୋଗାଇବାକୁ ଅନୁକମ୍ପା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । କମିଶନ୍ ଓ ସଂଗଠନ ସଂସ୍ଥାନ ଯୋଜନାରେ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ୧୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଭାରତ ସରକାର ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏଯୋଜନା ସେ ସାହାଯ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏ ଯୋଜନା ନ ହେଲେ ନ ଚଳେ ବୋଲି କିଛି ଅଂଶ ଛଟେଇ କରିଦେଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଯୋଜନାକୁ ଚାଲୁ ରଖି ଅଛନ୍ତି । ଭାରତ ସରକାର ଧାନ ବିହନ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଜନା ପାଇଁ ବର୍ଷକୁ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ । ଏବେ ସେ ସାହାଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବାରୁ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱ ଉପରେ ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ଆଘାତ ଆସିଛି । ସବୁ ଆର୍ଥିକ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ନେଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉକ୍ତ ଯୋଜନାକୁ ଚାଲୁ ରଖି ଅଛନ୍ତି । ଗାଁ ଗହଳରେ ଚଳୁଥିବା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଉତ୍ପାଦନ ଯୋଜନା ଓ ଆଳୁ ବିହନ ବଢ଼େଇ ଯୋଜନା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ଭାରତ ସରକାର ମନା କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଏଣୁ ଏ ଦୁଇଟି ଯୋଜନାକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା :—(୧) ଟ୍ରାକ୍ଟରରେ ଗୁଣ୍ଡ, (୨) ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଗୁଣ୍ଡ ଜମିର ପରିମାଣ କଳନା କରିବା ପାଇଁ ଫସଲ ଅନୁସନ୍ଧାନ, (୩) ଖାଦ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରଚାର, (୪) ସବୁଜସାର ଗଢ଼ମାନଙ୍କ ମଞ୍ଜି ବିତରଣ ଓ (୫) ଆସନ୍ତା ବର୍ଷରୁ ରବି ବିହନ ଓ ଲୁଟା ବିହନ ବିତରଣ ।

ତେଣୁ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ଯୋଜନାମାନଙ୍କର ପରିସର ଆସନ୍ତା ବର୍ଷଠାରୁ ବହୁତ ପରିମାଣରେ କମିଯିବ । ତେବେ, ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ସମୁଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧିକ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ଶାନ୍ତୀଉତ୍ସାହନ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମନୋରାଜ୍ୟ କଅଣ ତାହା ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ପୃଥ୍ବୀ ଓ ଜଙ୍ଗଲ ଜମିର ଆବାଦ, ନଅଟି ବିଭାଗୀୟ ବିହନ ପାର୍ମିରେ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ଲେସ୍‌ସ୍ ଓ ସୁକନ୍ଦାରେ ସେ ସବୁର ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ କୃଷକ-ମାନଙ୍କୁ କଣ୍ଡୋଲ ଦାନ ଉପରେ ଟ ୧୯ ମାସ ଅଧିକା ନେଇ ସେ ସବୁର ବିଦି, ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି, ପୋକ ଓ ରୋଗମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ନିବାରଣ କରି ଫସଲ ସୁରକ୍ଷଣ, ଆଖୁ ଓ ଗୁଡ଼ ଯେପରି ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିଦି ହେବ ସେଥିନିମନ୍ତେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଉତ୍କର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି କରିବାନିମନ୍ତେ ଗବେଷଣା ଏସବୁ ଉପଯୋଗୀ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ କୃଷି ବିଭାଗ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଲୋକେ ଏ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆସନ୍ତା-ବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ଉନ୍ନୟନ କେନ୍ଦ୍ର ଗବେଷଣା ଲାବୋରେଟରୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଅଛୁ । ମନ୍ତ୍ରୀ ସେ ସମ୍ବଳରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ସମବାୟ ବିଭାଗ ସହିତ ସହଯୋଗ କରି ମାର୍କେଟିଙ୍ଗ୍ ଅର୍ଗାନାଇଜେସନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି । ନିକଟରେ କଟକରେ ହୋଇଥିବା କୃଷି ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳ ହୋଇଅଛି ।

ସ୍ଥଳ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନା :—ସବୁଠି କୃଷକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥଳ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନାମାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ବିଷୟରେ ବହୁତ ଉତ୍ସାହ ଦେଖାଉଅଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଯୋଜନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜନପ୍ରିୟ ଓ ଦରକାରୀ । ଏହିସବୁ ଯୋଜନା ପ୍ରକୃତରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ତିଆରି କରାଯାଏ । ସ୍ଵଳ୍ପ ସରକାର ଓ ଭାରତ ସରକାର ଉଭୟ ଭାଗ କରି ସାହାଯ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସମୁଦାୟ ଖର୍ଚ୍ଚର ଶତକଡ଼ା ୨୫ ଭାଗ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟରୂପେ ମିଳୁଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ ୭୫ ଭାଗ କୃଷକ ଦିହମିହନ କରି ଦେଉଥିଲା । ଚଳିତ ଆର୍ଥିକବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୫୨-୫୩ରେ ଭାରତ ସରକାର ନୂଆ ଯୋଜନାରେ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟକୁ କମାଇ ଏକ ଭୃଗ୍ଘାଂଶ ଏବଂ ଚୁଣା ଯୋଜନାରେ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟକୁ କମାଇ ଅଧାଅଧ କରିଦେଲେ । ଆସନ୍ତା ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୫୩-୫୪ରେ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟର ହାର ଆହୁରି ବଦଳି ଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଖର୍ଚ୍ଚର ସୁରକ୍ଷାରୁ ନିଜ ଭାଗ ଦେବାକୁ ଦେଉଛି ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏକଭାଗ ମାତ୍ର ସରକାର ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟରୂପେ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଏ ବିଚଳର ଯୋଜନାଟି ଏତଦ୍ଵାରା ଶୁଷ୍କ ଭାବରେ ବ୍ୟାହତ ହେବ । କାରଣ, ପ୍ରକୃତରେ ଦିହମିହନ କରି ଖର୍ଚ୍ଚର ୪ ଭାଗରୁ ୩ ଭାଗ ଭୁଲଭବା ସାଧାରଣ କୃଷକଙ୍କ କ୍ଷମତାର ବାହାରେ । ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା ବଢ଼ିବାରୁ ଓଡ଼ିଶା ଏ ବର୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ୩ ଲକ୍ଷଟନ ଗୁଡ଼ଳ ଯୋଗାଇବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ । ପୂର୍ବବର୍ଷ-ମାନଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଶା ହାସିହାସି ଦେଉ ଲକ୍ଷ ଟନ ଲେଖାଏଁ ଗୁଡ଼ଳ ଯୋଗାଇ ପାରୁଥିଲା । ତେଣୁ ସ୍ଥଳ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନା ପ୍ରପର୍କୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନୋରସୋରରେ ଚାଲୁ ରଖିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ସଂପର୍କରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କଠାରେ ଆବେଦନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଆଶା ଯେ, ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଆଗେ ଯେଉଁ ହାରରେ ସରକାର ସାହାଯ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ହାର ବଜାୟ ରଖିବେ ।

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚରେ, ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ୩୧ଟି ବୃହତ୍ ଜଳ ସେଚନ ଯୋଜନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ କରାଯିବ ବୋଲି କଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ଏହିସବୁ ଯୋଜନା ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ହୋଇ ସାରିଲେ ୨୯,୯୯୦ ଏକର ଜମିରେ ଜଳସେଚନ ହେବ ଏବଂ ତହିଁରୁ ବାର୍ଷିକ ଏକଲକ୍ଷ ତେରହଜାର ମଧ୍ୟମ ଚିରଣ ମହଣ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ୪୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୨୫୦୦ଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ଯୋଜନା ତିଆରି କରାଯିବ । ତଦ୍ୱାରା ୭୪,୫୦୦ ଏକର ଜମିରେ ଜଳସେଚନ ହେବ ଏବଂ ବାର୍ଷିକ ୧୪,୯୦୦ ଟନ୍ ଖାଦ୍ୟ-ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ । ୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାରେ ବାରିକମିସ୍ତି ବିଭାଗଦ୍ୱାରା ବୃହତ୍ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନାମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା ନିମନ୍ତେ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସରକାରୀ ବିଭାଗ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ ୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିଆରି କରା ଯାଇଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ଯୋଜନାମାନଙ୍କରେ ଟ ୨୩,୦୪,୫୮୯ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଅଛି ।

ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ କୋଠାବାଡ଼ୀ :—ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ଯେ, ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ୧୯୫୨-୫୩ ବଜେଟ୍‌ରେ ୧୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଓ ସେ ବର୍ଷର ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ୧,୮୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ୧୯୫୩-୫୪ ବଜେଟ୍‌ରେ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୨୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକା ୨୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ୍ଟ କରାଯାଇଅଛି । ବଜେଟ୍‌ର ବିଶଦ ବିବରଣରୁ ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ଯେ, ଯେଉଁସବୁ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ପୋଲ ଅଙ୍ଗୁଳ ଶୋଚନୀୟ ସ୍ଥଳରେ ଅବହେଳିତ ହୋଇଅଛି, ପ୍ରଧାନତଃ ସେହିଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏ ଅଧିକାଂଶର ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି । ଚଳିତବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିବରଣରୁ ଧାରଣା କରିହେବ ।

ଯାଜପୁରସ୍ଥିତ ନିକଟରେ ଥିବା ଗଣ୍ଡିନଳା ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଉପାପୋଲ ଓ କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାର ରେଚନଇ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ପୋଲ ତିଆରି ସରିଛି । ଅମାତ ନିକଟରେ ତେଲ ନଈ ଉପରେ, ହାତୀ ନଈ ଉପରେ ଓ ମୁଦ୍ରାନଳା ଉପରେ ପୋଲ ତିଆରି କାମ ଚାଲିଅଛି । ଏ ସବୁ ତିଆରି ସରିଲେ ସମ୍ବଲପୁର ଓ କୋରାପୁଟ ଭିତରେ ସବୁ ରୁଟିରେ ଗମନାଗମନ କରିବାର ବାଟ ଫିଟିଯିବ ।

୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନୂଆପୋଲ ତିଆରି କାମ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଅଛି :—

(୧) ପୁଲବାଣୀ-ଟିକରପଡ଼ା ରୋଡ୍‌ର ୧୮ ମାଇଲର ୭ ଫରାଲ ଉପରେ ପ୍ରଥମ ଗଣ୍ଡିପଥର ନଳା, (୨) ପୁଲବାଣୀ-ଟିକରପଡ଼ା ରୋଡ୍ ଉପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗଣ୍ଡିପଥର ନଳା, (୩) ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ୭୩ ନମ୍ବର ଏମ୍. ଡି. ଆର୍. ର ୨୮ ମାଇଲ ପାଟପୁରଠାରେ ଥିବା ଗୋଡ଼ାହାଡ଼ ନଈ, (୪) ପି. ପି. ପି. ରୋଡ୍‌ର ୪୩/୧-୨ ମାଇଲ ଠାରେ ଗୁଲପଡ଼ାଗେଡ଼ା, (୫) ପାଟଣାପୁର ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ପ୍ରଭନ୍‌ସେସ୍ ରୋଡ୍‌ର ୪୨/୧-୨ ମାଇଲଠାରେ ବୋଡ଼ଗାଗେଡ଼ା, (୬) ପାଟଣାପୁର ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ପ୍ରଭନ୍‌ସେସ୍ ରୋଡ୍‌ର ୫୩-୨-୪ ମାଇଲଠାରେ ମୋଡ଼ାକାଜଡ଼-ଗେଡ଼ା ।

୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗ୍ରାମ୍ୟମାନଙ୍କର ଉନ୍ନୟନ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି ।

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

(କ) ଉଦ୍‌ଗ—ରୂପକାଳି, (ଖ) ବଲ୍‌ଜୀର—ଉବାମପାଟଣା—ପାପଡ଼ାହାଣ୍ଡି, (ଗ) କଟକ ଓ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ମଧ୍ୟରେ ଏନ୍. ଏଚ୍. ୫ର ଉନ୍ନୟନ ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ଚଢ଼ିତ୍ର ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଗସ୍ତର ନିର୍ମାଣ, (ଘ)—ବର୍ଷାଦିନରେ ମହାନଦୀକୁ ଲକ୍ଷରେ ପାର ହେବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଘାଟର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି ।

୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗସ୍ତମାନ ତିଆରି କରାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଅଛି :—

(୧) ମାଛକୁଣ୍ଡରୁ ଦୁର୍ଗପୁର ଯାଏଁ ଗୋଟିଏ ୧୩୨ କେ. ର୍. ଲାଇନ୍ ତିଆରି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାରେ ତତ୍ର ପାଣି ନିକଟରେ କେମେଡଲପେଟାଠାରୁ ମୋହନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, (୨) ବଉଦ—ଦଶପଲ୍ଲୀ ରୋଡ୍ (ଏସ୍. ଏଚ୍. ୧) ସହିତ ଖଜୁରପଡ଼ାକୁ ଯୋଗ କରୁଥିବା ଗସ୍ତ, (୩) ନୟାଗଡ଼ ଓଡ଼ିଶା ରୋଡ୍ ଏମ୍. ଡି. ଆର୍. ୬ ଭାଗର ଅଷ୍ଟମ ମାଇଲ ଠାରେ ଶରଣକୁଳ ଶାଖା ଗସ୍ତ, (୪) ଚେଣ୍ଡିପଡ଼ା ସରପାଲ ଏମ୍. ଡି. ଆର୍. ୧୯ ।

୧୯୫୩-୫୪ ବଜେଟ୍‌ରେ ଗସ୍ତ ଓ ପୋଲ ପାଇଁ ୫୫ ଲକ୍ଷ ୮୫ ହଜାର ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟା କରାଯାଇଛି । ତହିଁରୁ ୨୧ ଲକ୍ଷ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ନୂଆ ଯୋଜନାରେ ଓ ୩୪ ଲକ୍ଷ ୫୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଏବେ କାମ ଚାଲୁଥିବା ଗସ୍ତ ଓ ପୋଲର ଉନ୍ନତି ବ୍ୟୟରେ ବ୍ୟୟିତ ହେବ ।

ଏହାବାଦେ ୫,୪୨,୭୭୦ ଟଙ୍କା ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ବ୍ୟୟା ହୋଇଛି ।

ପୁଣି ଆରମ୍ଭରୁ ମାଲଗିରି ଝରଣାଘାଟି ଗସ୍ତପାଇଁ ୫୦,୦୦୦, କଟକ-ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡେଇ ଗସ୍ତ ଲାଗି ୨ ଲକ୍ଷ, କଟକ-କୁଜଙ୍ଗ ଗସ୍ତପାଇଁ ୨ ଲକ୍ଷ, କନ୍ଦରପୁର-ମାଛଗାଁ ଗସ୍ତପାଇଁ ୧ ଲକ୍ଷ, ବସ୍ତା-ବାଲିଆପାଲ ଗସ୍ତ ପାଇଁ ୧ ଲକ୍ଷ, ସୋରେ-କୁପାସ ଗସ୍ତପାଇଁ ୧ ଲକ୍ଷ ଓ ପୁରୀ ବାଲିଘାଲ ଗସ୍ତପାଇଁ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟା କରାଯାଇଛି ।

ପିପିଲି-କୋଣାର୍କ ଗସ୍ତ ପାଇଁ ୨୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଛି ବୋଲି ଶୁଣା ଯାଉଛି । ତହିଁରୁ ୧୮ ଲକ୍ଷରୁ କିଛି ଅଧିକ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଦେବେ ଓ ବାକିତକ ଗନ୍ଧ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ଗସ୍ତ ଫଣ୍ଡର ବଳକା ଟଙ୍କାରୁ ଦେବେ ।

ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ ଗସ୍ତ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟାଏ ଉପାୟ ଏବେ ଜଣା ପଡ଼ିଛି । ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣବରଗକୁ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ହିଆଯାଇଛି । କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ସରକାର ଏହି ଉପାୟକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିବେ, ଯଦି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଶତକର ୨୦ ଭାଗ ଟଙ୍କା କମ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ବୋଲି ଆଶା ।

କୋଠାବାଡ଼ି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସରକାର ଯଥାସମ୍ଭବ ବ୍ୟୟ ସଂକୋଚ କରିବାକୁ ପ୍ରିୟ କରିଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣବରଗ ଉପମନ୍ତ୍ରୀ ଏଥିପ୍ରତି ନଜର ଦେଉଛନ୍ତି । ବଜେଟ୍‌ରେ ‘ସିଭିଲ୍ ଓ୍ୱାର୍କସ୍’ ବିଭାଗରେ ପୋଲିସ୍ ବିଭାଗ କୋଠାବାଡ଼ି ପାଇଁ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖା ଯାଇଛି । ଗୁରୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଏହା ଏକ ଅଂଶ । ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଯୋଜନାଟି ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ହେବ । ଯେଉଁ କୋଠାବାଡ଼ି ସବୁ ନିର୍ମାଣ ହେବାର ଅଛି ତାହାର ଅଧିକାଂଶ ଗନ୍ଧ୍ୟର ସୁଦୂରତମ ସ୍ଥାନରେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଦୂର ବ୍ୟୟ ସଂକୋଚ କରାଯାଇ ପାରେ ତହା ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ ।

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ମାଛକୁଣ୍ଡର ମିଳିତ ଯୋଜନା, ଡୁଡୁମା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସରବସ୍ଥା ଯୋଜନା ଓ କଟକ ଥମ୍ପାଲ୍ ଯୋଜନା କେନ୍ଦ୍ର ଠାରୁ ରାଣ ନିଆଯାଇ କରାଯାଉଥିଲା । ୧୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ବୋଲି କଳନା ଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯୋଜନା କମିସନ ଏହାକୁ ବଢ଼ାଇ ମାଛକୁଣ୍ଡ ମିଳିତ ଯୋଜନାରେ ୧,୮୪ ଲକ୍ଷ ଓ ଘୁରୁକୁଦ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପଯୋଗ ଯୋଜନାରେ ୧୦୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଧିକା ଖର୍ଚ୍ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ।

କଟକ ଥମ୍ପାଲ୍ ଯୋଜନା ଚଳନ୍ତି ବର୍ଷରେ ସରିବ, ମାଛକୁଣ୍ଡ ମିଳିତ ଯୋଜନା, ଡୁଡୁମା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସରବସ୍ଥା ଯୋଜନା ଓ ଘୁରୁକୁଦ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପଯୋଗ ଯୋଜନା ପାଇଁ ୧ କୋଟି ୨୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବଜେଟ୍‌ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଯଦି ଏହି ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ରାଣ ଆକାରରେ ନ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରି କେନ୍ଦ୍ର ଠାରୁ ରାଣ ଆକାରରେ ଯେତେକ ମିଳିବ ସେତେକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ ।

ମାଛକୁଣ୍ଡ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ୍ (ଡୁଡୁମା) ଯୋଜନା:—ସୁଡ଼ଜସବୁ ସରିବା ଉପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୭୫,୨୫୨ କିଲୋୱାଟ୍ ଯନ୍ତ୍ର ଉତ୍ପାଦନା ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ୧୯୫୫ ମସିହା ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ଏଥିରୁ ଶତକଡ଼ା ୩୦ ଭାଗକୁ କାମରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ମିଳିବ । ଏହା ପ୍ରାୟ ୫,୦୦୦ କିଲୋୱାଟ୍ । ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାକୁ ଡୁଡୁମା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସରବସ୍ଥା ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି । ମାଛକୁଣ୍ଡରୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବୁ ସ୍ଥେସନମାନଙ୍କୁ ୧୩୮ କିଲୋୱାଟ୍ ଲାଇନପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ଟେଣ୍ଡର ପସ୍ତା କରାଯାଉଛି । ଯୋଜନାଟି କେନ୍ଦ୍ର ଜଳବିଦ୍ୟୁତ୍ କମିସନଙ୍କ ପସ୍ତାକ୍ଷୀନ ଥିବାରୁ ଜନସାଧାରଣ ଯୋଗାଇବାକୁ ଅର୍ଡ଼ର ଦିଆ ହୋଇନାହିଁ । ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଶକ୍ତିର ବ୍ୟବହାର ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଜୟପୁରଠାରେ ଗୋଟିଏ ଡିଜେଲ୍ ସ୍ଥେସନ କରାଯାଇ ୧୯୫୨ ଜୁଲାଇରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଆସ୍ତାଠାରେ ଏହି ପରି ଏକ ସ୍ଥେସନର କାମ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ଉପରେ । ୫୨୦ କିଲୋୱାଟ୍ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମ ଏକ ସ୍ଥେସନ ଛତ୍ରପୁରଠାରେ ବସାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ।

କଟକ ଥମ୍ପାଲ୍ ଯୋଜନାର ଚତୁର୍ଥ ବଏଲରଟିର କାମ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହେବା ଉପରେ । ୨,୦୦୦ କିଲୋୱାଟ୍ ଟୁରାସ୍ ଟରବାଇନର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ପହଞ୍ଚିଛି । ୧୯୫୩ ମସିହା ମସିହା ଏ କାମ ସରିବ ବୋଲି ଆଶା । ଏହାକୁ ଘୁରୁକୁଦ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପଯୋଗ ଯୋଜନା ସହିତ ସାମିଲ କରି ଦିଆଯିବ । ଏହି ଯୋଜନାଟିରେ ୧୩୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବ ବୋଲି ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଛି ଓ କଟକ ଥମ୍ପାଲ୍ ସ୍ଥେସନର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକୁ ବିନିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଲାଇନ ବସୁଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ ଓଡ଼ିଶା ଟେକ୍ସଟାଇଲ ମିଲକୁ ଲାଇନ ଦେବା କାମ ସରିଲାଣି । ବାରାଣ୍ଡକୁ ଲାଇନ ଯିବା ପ୍ରାୟ ସରିବା ଉପରେ । ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧା-ଜଟଣୀକୁ ଓ ପୁରୀକୁ ଲାଇନ ଦେବା କାମ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ରାଣ ନେଇଥିବା ଟଙ୍କାରୁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଶୁଦ୍ଧିବା ପାଇଁ ଆମର ଗୋଟିଏ 'ସିକକ୍ସ ଫଣ୍ଡ' କରାଯାଉଛି । ଏହିପରି ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କରାଯିବ ।

ଅବକାରୀ:—ଅବକାର ଆୟ ବିମଶ ଚମୁଛୁ ବୋଲି ମୁଁ ଆଗରୁ କହିଛି । ନିଶା ନିବାରଣ ପରିସର ବିମଶ ବଢ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାରେ ସମସ୍ତକୁଳବର୍ଣ୍ଣୀ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କର କେତେକ ଅଂଶରେ ଦେଶୀମଦ ଓ ଚାଡ଼ି ବିକ୍ରି ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । କଟକ, ପୁରୀ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାର ବିକ୍ରି ବନ୍ଦ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି । ତଳନ୍ତ ବର୍ଷ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ସୀମାର ୫ ମାଇଲ ଭିତରେ ମଦ ବିକ୍ରି ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାଦ୍ଵାରା ୨,୯୩,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଆୟ କମି ଯାଇଛି । ଏ ବର୍ଷର ଅଗ୍ରେଲ ପହିଲାରୁ କଟକ, ପୁରୀ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳରୁ ନିଶା ନିବାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ଏଥିଯୋଗୁ ୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆୟ କମିଯିବ । ସମ୍ବଲପୁର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଓ ନୟାଗଡ଼ ସବ୍ଡିଭିଜନରେ କେନ୍ଦ୍ର ଡିସ୍ଟିଲେରୀରୁ ମଦ ଯୋଗାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଛି ବୋଲି ସୂଚନା । ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବଢ଼ାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ।

ପୂର୍ବତନ ଗଢ଼ଜାତ ସମେତ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ଅର୍ଥମ ବିକ୍ରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଫଳରେ ୧୯୫୩ ବେଳକୁ ଅର୍ଥମ କବଳରୁ ସମଗ୍ର ପ୍ରଦେଶ ମୁକ୍ତ ହେବ । କେବଳ ଔଷଧରୂପେ ଅଳ୍ପ ସାମାନ୍ୟ ପରିମାଣରେ ଅର୍ଥମ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଅର୍ଥମ ଦାମଠାରୁ ପଡ଼ୋଶୀ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ଅର୍ଥମ ଦାମ ଯଥେଷ୍ଟ ବେଶୀ । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷକୁ ଅର୍ଥମର ଦାମ ୪୭%ରୁ ୮ ଟଙ୍କାକୁ ବଢ଼ାଇ ଦିଆଯିବ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥମ ବ୍ୟବହାର ବହୁପରିମାଣରେ କମିବ । ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ଭାଙ୍ଗ ଦାମ ୪୦%ରୁ ୪୧%କୁ ବଢ଼ାଇ ଦିଆଯିବ । କେବଳ ଭାଙ୍ଗ ଓ ଗଞ୍ଜା ବାବତରେ ସରକାରୀ ରାଜସ୍ୱ ୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କମିବ । ଗଞ୍ଜାର ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କେତେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବ ।

ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ:—ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟର ସନ୍ତୋଷଜନକ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟେ ତଳନ୍ତ ଖରିଫ ବର୍ଷ (୧୯୫୨ ନଭେମ୍ବର ପହିଲାରୁ ୧୯୫୩ ଅକ୍ଟୋବର ୩୧ ତାରିଖରେ) ଆମେ ୨ ଲକ୍ଷ ଟନ୍ ଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ସ୍ଥିର କରିଛୁ । ଗତବର୍ଷ ଏହା ୧,୪୨,୫୦୦ ଟନ୍ ଥିଲା । ଗତ ଖରିଫ ବର୍ଷରେ ୧,୦୦,୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଟନ୍ ଗୁଡ଼ିକ ରଘ୍ନାମା କରିବାର ଥିଲା କିନ୍ତୁ ତଳନ୍ତବର୍ଷ ୧,୭୭,୦୦୦ ଟନ୍ ରଘ୍ନାମା କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ୨ ଲକ୍ଷ ଟନ୍ ଗୁଡ଼ିକରୁ ୧,୭୭,୦୦୦ ଟନ୍ ରଘ୍ନାମା କରି ୩୩,୦୦୦ ଟନ୍ ରାଜ୍ୟରେ ନିଅଣ୍ଟିଆ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯୋଗାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ରୂପ ନ ଦେବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ଗତବର୍ଷ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଯାହାଥିଲା ତହିଁରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ସରୁ, ଅଳ୍ପସରୁ ଓ ମୋଟା ଏହି ତିନି କିସମ ଧାନ ଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟଦାମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିଥିବା ହିସାବରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ, ୧୯୫୨ ମସିହା ପହିଲା ନଭେମ୍ବରରୁ ୧୯୫୩ ମସିହା ଫେବୃୟାରୀ ୧୫ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ୧,୦୫,୦୦୦ ଟନ୍ ଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ-
ଯାଇଛି । ଗତ ବର୍ଷ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ୪୯,୭୮୦ ଟନ୍ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । ସଂଗ୍ରହକାର୍ଯ୍ୟ ଖୁବ୍ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବେ ଚାଲିଛି ଏବଂ ଏହା ଆହୁରି ସନ୍ତୋଷଜନକ ହୋଇଥାନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ନେବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିବା ଖାଦ୍ୟ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଶସ୍ୟକୁ ଯଥା ସମୟରେ ନ ନେବା ଫଳରେ ଗୋଦାମସବୁ ଖାଲି ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ, ଫଳରେ ସଂଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ପଡ଼ିଲା । ଏ ଯେଉଁ ୧,୦୫,୦୦୦ ଟନ୍ ୧୫ ଚାରିଖ ଫେଡୁୟାର ମଧ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଛି ଏଥିରୁ ୭୦,୩୪୦ ଟନ୍ ବହୁଳ ରାଜ୍ୟକୁ ରପ୍ତାନି କରିବାର କଥା । ବହୁଳ ରାଜ୍ୟମାନେ ଏଥିରୁ କେବଳ ୧୩,୩୭୦ ଟନ୍ ଉଠେଇଛନ୍ତି । ବାକି ୫୬,୯୭୦ ଟନ୍ ଅଦ୍ୟାପି ମହସୁଦ ଅଛି । ବହୁଳ ରାଜ୍ୟସରକାରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଂଶ ନ ଉଠେଇବାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଘାତ ହୋଇଛି ତାହା ସମ୍ବୃଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟସରକାରମାନଙ୍କୁ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି, କେତେକ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ମାଲ ଉଠେଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେଣି ତଥାପି ଏହା ସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହେଁ ।

କେନ୍ଦ୍ର ଖାଦ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ (ଶ୍ରୀ ସୁକୁ କର୍ତ୍ତୃପାଲ) ଗତ ୧୯୫୨ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୩୧ ତାରିଖରେ କଟକ ଆସିଥିବାବେଳେ ଆମଠାରୁ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟସରକାରମାନେ ଧାନ ଚାଉଳ ନେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଧାନ ଓ ଚାଉଳ ପ୍ରତ୍ୟେକର ମହଣପିଣ୍ଡ ଆଠଅଣା କରି ବୋନସ୍ ଦେବାପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଚ୍ଛେଦ ଦେଇଥିଲେ, ତନୁସାରେ ୧୯୫୨ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ପହିଲାରୁ ଆମେ ଉକ୍ତ ବୋନସ ନେଉଛୁ ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁବୋଲି ଆମେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଜଣାଇ ଆସିଛୁ ଓ ଏହାକୁ ଧାନ ଚାଉଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହଣ ପିଣ୍ଡ ୧୯୫୨ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ପହିଲାରୁ ଏକ ଟଙ୍କାକୁ ବଢ଼େଇ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛୁ । ଏହି ଟଙ୍କା ରାଜ୍ୟର ଧାନ ଉତ୍ପାଦନାକୁ ଅଂଚଳମାନଙ୍କର ବିକାଶ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ସମୀଚୀନ ହେବ ବୋଲି ଆମେ ମନେ କରୁଛୁ ଏବଂ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ବ୍ୟୟିତ ହେବ । ମହଣ ପିଣ୍ଡ ଟଙ୍କାଏ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ଧାନ ବା ଚାଉଳ ଆମଦାନୀ କାଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ତା ପଡ଼ିବ, ଓଡ଼ିଶାର ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତ ପାଇଁ ବହୁଳ ଉନ୍ନତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମହଣ ପିଣ୍ଡ ଏକଟଙ୍କା କରି ବୋନସ୍ ଆଦାୟ ନ କରିବାରେ କୌଣସିଅର୍ଥ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଶାକରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଆମର ଏ ଦାବୀର ଯଥାର୍ଥତା ଉପଲବ୍ଧ କରିବେ ଏବଂ ୧୯୫୨ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସରୁ ମହଣ ପିଣ୍ଡ ଏକଟଙ୍କା ବୋନସ୍ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ଦେବେ ।

କେନ୍ଦ୍ର ପତ୍ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ:—

କେନ୍ଦ୍ର ପତ୍ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଇନ ନେଇ ଗତ ବୈଠକରେ ବହୁ ଆଲୋଚନା ହୋଇ ଯାଇଛି । ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଏହି ଆଇନ ସମାନଭାବେ ପ୍ରଚଳିତ ନ ହୋଇଥିବାରୁ, କେତେକ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରଜାମାନେ ଲଭସେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥାଯୋଗୁ ଅସୁବିଧା ଶ୍ରେଣୁଛନ୍ତି ଓ ଏମାନଙ୍କ କମିରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର କେନ୍ଦ୍ର ପତ୍ର ଆମଦାନୀ କରାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏମାନେ ଉଚିତ ଲାଭ ପାଉନ ଥାନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର ପତ୍ର କାରବାର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବହୁଳ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିନିଧୀମାନଙ୍କର ବୈଠକରେ ଏହି ସମସ୍ୟା ଆଲୋଚିତ ହୋଇଯାଇଛି । ମୁଁ ଏଠାରେ ଘୋଷଣା କରୁଛି ଯେ, ଏହି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଗୁରୁତ୍ବେକ ଏବଂ ମୋଟ ଅପୂର ଶତକର ୫୦ ଭାଗ ସମ୍ବୃଦ୍ଧ ଅଞ୍ଚଳ ବା ସବଡ଼ଭିଜନର ପ୍ରମଦାସୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । ଏହି ଟଙ୍କା ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁଳ ଉନ୍ନତି ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କ ମାରମ୍ଭରେ ଦିଆଯିବ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ଓ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଗୁଡ଼ିକରେ ନ ଥିବ ସେଠାରେ ଗଜସ୍ତ୍ର ବିଭାଗର ଚିତ୍ରକଥାମାନେ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ଅନୁଷ୍ଠାନର ମାନ୍ୟତାରେ ବ୍ୟୟହୀନ । ଆଶାକରଣ ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ଯେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ ତାହା ନୁହେଁ, ଏହାଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାରତ ପାକିସ୍ତାନର ବାଣିଜ୍ୟରେ ଅଡ଼ୁଆ ପୋରୁଁ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରନ୍ତେ । କଂଟ୍ରୋଲ ଆକେଶ ଓ ସରକାରଙ୍କ ଚେଷ୍ଟାଯୋଗୁଁ ଏ ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରି ଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥଦୃଷ୍ଟି ଏହା ଭଲଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବା ଉଚିତ । ମତସଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳଯୋଗାଣ ଓ ଗ୍ରାମରାସ୍ତା ।

ଗ୍ରାମ ଜଳଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାସ୍ତାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଗତ ବର୍ଷରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଲୋକପ୍ରତିନିଧି ଓ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଫଳେ ଗ୍ରାମ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କର ମରାମତି, ଉନ୍ନତି ଓ ତିଆରି ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରିୟ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଉତ୍ତର ସର୍ଜଲରେ ପିଲବାପାଣି ଯୋଗାଇବାର ଯୋଜନା ନୂଆ କରି କରିବା ଓ ପୁରୁଣା ଯୋଜନାମାନଙ୍କର ସଫାର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିରୂପଣ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ରହିଛନ୍ତି ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଜଣାଥିବା ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ଓ ଗଜସ୍ତ୍ର ବିଭାଗ ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । କୂଅ, ପୋଖରୀ, ଗ୍ରାମ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଏହି ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ତଥା ରାଜ୍ୟର ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗ୍ରାମଟି ମଞ୍ଜୁର ପାଇଲ ଓ ଏଥିପାଇଁ କେତେ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ହେଲା ତାହା ସହଜରେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଓ ତାହା କମର ନିରୂପିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ହୋଇପାରନ୍ତେ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଯତ୍ନବାଦୀ ହେବେ । ସେହିପରି ଆସନ୍ତା ବର୍ଷକୁ ଗ୍ରାମ ରାସ୍ତା ପାଇଁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଓ ଗ୍ରାମର ପିଲବାପାଣି ଯୋଗାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ସହଯୋଗରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରୁ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି ତେଣୁତର ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗେ ନଜର ଦିଆଯାଇଛି । କାରଣ, ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯିବାଆସିବା କରିବାରେ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଭାର ଖରାପ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଆମ ରାଜ୍ୟର ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ଅବହେଳା କରି ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ସରକାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଉଛି ଯେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ବିକ୍ରି ବାବଦରୁ ଗତ ୮ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଟଙ୍କା ଗଚ୍ଛିତ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଉଥିବା ରାସ୍ତାର ଉନ୍ନତିପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇ ପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଏଥିରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଯେଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ମୁଁ ଏ କଥା ଅତିରିକ୍ତ ଜେନେରାଲ ଓ ଏକାଉନାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲଙ୍କ ଗୋଚରକୁ ଆଣିଥିଲି । ସୁଖରକଥା ଯେ ଆମର ଦାମ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଗୁମ୍ଫା ହୋଇଛି ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଜେନେରାଲ ଏଥିରୁ ଅନ୍ତତଃ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗଜସ୍ତ୍ର ବିଭାଗକୁ ଗ୍ରାମରାସ୍ତାର ମରାମତି, ଉନ୍ନତି ଏବଂ ଗୋରୁଗାଣଙ୍କ ପିଲବା ପାଇଁ ଓ ପନିପରିବା ରୂପପାଇଁ ପାଣି ଯୋଗାଇ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଦେଇ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷରେ ଉକ୍ତ ଟଙ୍କା ଗଜସ୍ତ୍ର ଆୟରେ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March, 1953]

ବର୍ଷାର ନାହିଁ । ଏହାକୁ ପରେ ମଜୁର କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଟଙ୍କାର ଏହାହିଁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର ଗତ । ବର୍ଷ ଏହି ଟଙ୍କା ଗୁଜୁ ଶୁଦ୍ଧ ପାଇବା ବୋଲି ଆଶାକରି ୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏ କାମ ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଅନ୍ତର ଜେନେରାଲ ଗତ ଓଡ଼ିଶା ଆଗମନ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେନା ।

ବିକ୍ରୟ ଓ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ :—ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀ ଉକ୍ତ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ହାସପିଟାଲରେ ଆଗରୁ ଯେତେ ଖଟ ଥିଲା ତା' ଅପେକ୍ଷା ୧୨୯ଟି ଖଟ ଅଧିକ ହେଲା । ତେଣୁ ୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାରେ ଏବର୍ଷ ଖଟର ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ୬୦୦ ହେଲା । ଅଧିକା କର୍ମଚାରୀ ଓ ଉପକରଣ ଯୋଗାଇବାରେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଅଛି । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଆହୁରି ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଅଛି ।

ଉଦ୍ୟୋଗସୂଚକପୁରଠାରେ ଥିବା ସଜଯନ୍ତ୍ରା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ନିବାସରେ ମାସ ୨୫ଟି ଖଟ ଥିଲା ଏବଂ ଚଳିତବର୍ଷ ଆହୁରି ୧୦ଟି ଖଟ ବଢ଼ିଅଛି । ପରିଶେଷରେ ଦେହଶୁଦ୍ଧ ଜଣ ସେବାକୁ ଧାନ ଯୋଗାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଅଛି । ସଜଯନ୍ତ୍ରା ସେବାମାନଙ୍କର କଟକ ଅବଜରଭେସନ୍ ଓଡ଼ିଆରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁତ ଭିତ୍ତି ହେଉଅଛି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧାନ ଯୋଗାଇ ଦେଉନାହିଁ । କଟକ ଅବଜରଭେସନ୍ ଓଡ଼ିଆ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଜଯନ୍ତ୍ରା କଲେଜରେପରିଶେଷ ହେଲାଣି । ସାଧାରଣ ସେବାଙ୍କ ପାଇଁ ଦୈନିକ ଦୁଇଟଙ୍କା ହାରରେ ଓ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତ ସେବାଙ୍କ ପାଇଁ ଦୈନିକ ଟ ୨୫ ହାରରେ ଖାଦ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦୈନିକ ଟ ୧୯ ହାରରେ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାରେ ସଜଯନ୍ତ୍ରା ସେବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଷେ ଔଷଧ ଜଣିବା ନିମନ୍ତେ ଓ କେତେକ ପ୍ରକରେ ଗରିବ ସେବାଙ୍କ ଯିବା ଆସିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ରୁଲାଇବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଗ୍ରାଣ୍ଟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି । ଶ୍ରୀ ଜି. ଡି. ବରଲା ପ୍ରାୟ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦାନ ଦେଇଥିବାରୁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟରେ “କମଳା ଦେବୀ ମ୍ୟାଟରନିଟି ହୋମ” ନାମରେ ଗୋଟିଏ ମାତୃମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ତିଆରି ହେଉଅଛି । ଏବର୍ଷ ଶେଷଆଡ଼କୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଏଥିରେ କାମ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ବଜେଟ୍‌ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି ।

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଆୟୁର୍ବେଦୀୟ ବ୍ୟାପାରୀଠାର ଛତୁର୍ଥ ବା ଶେଷ ବର୍ଷର ଶ୍ରେଣୀ ଏହିବର୍ଷ ଖୋଲାଇଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ହେଲା ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରମାଣେ ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ଦେବେ ।

ସାଧାରଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ ଜଳ ଯୋଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ବର୍ଷେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି । ଏହା ଆଗରୁ କୁହାଯାଇଛି । ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ବାର୍ଷିକ ୬୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ହ୍ରାସରେ ଏ ବାବଦରେ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାହେବ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ୟାର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଜରୁରୀ ଯୋଗୁଁ ଏ ବାବଦର ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ବଢ଼ାଇ ୧୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କରାଯାଇଅଛି ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ତିନେଟି ମେଲେରିଆ ନିବାରକ ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁଁ । ୧୯୫୩-୫୪ ପାଇଁ ଏ ସବୁର ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଂଶିକ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରୁଲାଇବେ ଓ ଆଂଶିକ ସରକାରର ରୁଲାଇବେ । ଡି. ଡି. ଟି. ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକରଣରେ ପ୍ରତି ଯୁକ୍ତିରେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଓ କର୍ମଚାରୀ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ଏବଂ କୃଷିଜୈନ୍ୟ ଆଦିରେ ୧ ଲକ୍ଷ ୧୪ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହା ପାଇଁ ରାଜସ୍ୱସରକାର ଟ ୩୨୫,୯୫୦୦ ଦେବେ । ଭାରତ ସରକାର ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ଓ ସରବସାଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଡ଼କୁ ଆହୁରି ଟ ୧,୮୦,୦୦୦ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାର ପୁନର୍ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କଠାରେ ଆବେଦନ କରିଅଛୁ । ଇ, ସି, ଜି, ଟୀକା ରାଜପଣ୍ଡାଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରେଷ୍ଟକ । ଏହି ଟୀକାର ବ୍ୟବହାର ଜୋରସୋରରେ ହେଉଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏଥିନିମନ୍ତେ ବର୍ଷକୁ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଟୀକା ଔଷଧ ଓ ଯାନବାହାନ ଯୋଗାଇଅଛନ୍ତି । ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀ ନିଆ ଦାତବ୍ୟ ଔଷଧାଳୟ ଓ ଶ୍ରୀ ଆୟୁର୍ବେଦୀୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଅଛି । ଆସନ୍ତା ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ଗୋଟିଏ ରାଜପଣ୍ଡା କ୍ଲିନିକ୍ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବ । କଟକ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଅପରେଶନ ଥିଏଟର ଘର ଶୀତାବତୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ଉପଯୋଗୀ କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ବଜେଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି ।

‘ହିନ୍ଦୁ କୃଷ୍ଣ ନିବାରଣୀ ସଂଘ’ ପାଇଁ ଆହୁରି ଦଶ ହଜାର ଟଙ୍କା, କଟକ କୃଷ୍ଣ ଗ୍ରମ ପାଇଁ ଟ ୨୫୦୦୦ ଓ ପୁରୀ କୃଷ୍ଣାଗ୍ରମ ପାଇଁ ଟ ୧୨୨୦୦୦ ବଜେଟରେ ରଖା ଯାଇଅଛି ।

ଖଣି :—‘ମାଇନସ୍ ଏରିଆ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଆକଟ’ ଆଇନରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏ ଆଇନର ପ୍ରୟୋଗ ଯୋଗୁଁ ଅସନ୍ତା ବର୍ଷ ୧୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆୟ ହେବ । ଖଣି ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଏ ସମଗ୍ର ଧନ ବ୍ୟୟ କରାଯିବ ।

ଷ୍ଟୋଟ ଡିପାଜିଟ୍ ହିସାବ ଓ ପୁରୀତନ ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କର ସମ୍ବଳ :—ବ୍ୟବସ୍ଥା ସରକାର ଜଣାଅଛି ଯେ ପୁରୀତନ ଜିଲ୍ଲା ଓ ପୁରୀତନ ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କ ହିସାବ ମିଶିଲା ପୂର୍ବରୁ ପୁରୀତନ ଗଡ଼ଜାତମାନଙ୍କ ହିସାବ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ରଖା ଯାଉଥିଲା ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଡିପାଜିଟ୍ ହିସାବ ଦ୍ୱାରା, ହେଉଥିବା କର୍ତ୍ତ ମଜୁର ହେଉଥିଲା । ଗଡ଼ଜାତମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମିଶିବା ତାରିଖରେ ୩୭ ଲକ୍ଷ ୯୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ଉପରେକ୍ତ ଡିପାଜିଟ୍ ହିସାବରେ ବଜେଟ୍ ରହିଥିଲା । ସେ ବଜେଟ୍ ରୁ ୨୦ ଲକ୍ଷ ନିଆଯାଇ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱରେ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ୨୯ ଲକ୍ଷ ୭୯ ହଜାର ଟଙ୍କା ରାଜସ୍ୱ ହିସାବରେ ଓ ୭ ଲକ୍ଷ ୧୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ବିଭିନ୍ନ ରାଶି ଡିପାଜିଟ୍ ବାବଦରେ ମଜୁର କରାଯାଇଅଛି ।

ପୁରୀତନ ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କର ସମ୍ବଳ :—ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟକଳ ହୋଇଅଛି ଯେ ପୁରୀ ଗଡ଼ଜାତମାନଙ୍କରୁ ମିଳୁଥିବା ସମ୍ବଳର ପରିମାଣ ୩୧୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ । ଏ ସମ୍ବଳ ନଗଦ ଡିପାଜିଟ୍, ବ୍ୟାଙ୍କ ବାଲନ୍ସ, ପିକ୍ୟୁରିଟି, ଶୁଳ୍କ ଓ ସେୟାର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଟ୍ରଷ୍ଟ୍ ସଫର୍ଭିର ଧନ ଆକାରରେ ଅଛି । ଏହି ୩୧୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଭିତରେ ମିଶ୍ରଣ ତାରିଖରେ ବଜେଟ୍ ରାଶି ଓ ଅଗ୍ରୀମ ରୂପରେ ୪୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଛି । ରାଶି ସବୁକୁ ବାଦ ଦେଲେ ସମ୍ବଳର ପରିମାଣ ୨୭୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ବଳର ପରିମାଣ ୨୦୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ବକୟା ୬୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହେବାକୁ ଅଛି । ସୋନପୁର ଟ୍ରଷ୍ଟ୍ ସଫର୍ଭିର ୨୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏ ବଜେଟ୍ ର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ । ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଫଣ୍ଡଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଏ ଟଙ୍କା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାକୁ ଅଲଗା ରହିବ । ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଷ୍ଟୋଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ୩୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସ୍ଥାୟୀ ଡିପାଜିଟ୍ ଆକାରରେ ରହିଅଛି ।

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ବ୍ୟାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଟଙ୍କା ଉଠାଇ ନିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପରିମିତ ରୁଣ ଓ ଆବଦ୍ଧ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବଳମ୍ବ ଦିଅନ୍ତି ।

ଅମାନତ ଓ ଲଗାଣ :—ଆଗରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହା ଶେଷରେ ମୋଟ ବଳକା ୧୭୩ ଲକ୍ଷ ୯୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ହେବ । ଏହା ନଗଦ ଟଙ୍କା । ଏଥିରେ ସରକାରୀ ରାଶିଦ୍ୱାରା ଲଗାଣ ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କା ମିଶି ନାହିଁ । ସହକାରୀ ରାଶିଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ ପକ୍ଷରୁ ଲଗାଣ ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କାର ପରିମାଣ ୯୩ ଲକ୍ଷ ୮୧ ହଜାର ଟଙ୍କା । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ପୁରୁଣା ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ୪୦ ଲକ୍ଷ ୩୫ ହଜାର ଓ ପୂର୍ବ ଗଞ୍ଜାମ ଅଞ୍ଚଳର ଟଙ୍କା ୫୩ ଲକ୍ଷ ୪ ହଜାର ।

ସରକାରୀ ସ୍ଥାନବାହାନ ଚଳାଚଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା :—୧୯୫୨ ମସିହାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରୁ ‘ଗ୍ରେଡ଼ିଂନସରପାଟ’ ବା ସ୍ଥାନବାହାନ ଚଳାଚଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସରକାର ନିଜ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ନେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ୧୯୪୮ ମସିହା କାନୁଆର ମାସ ଏକ ତାରିଖ ଭିତ୍ତିରେ ଓଡ଼ିଶାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା ଏବଂ କେବଳ ପଦ୍ମଚନ୍ଦ୍ର ଗଞ୍ଜାମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହା ପ୍ରାୟତଃ ଚାଲୁଥିଲା । ଏଣିକି ଏହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବ୍ୟାପିବ । ଗୁଜୁ ସରକାର ୧୯୫୧-୫୨ ବେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିରେ ୧୭ ଲକ୍ଷ ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଲଗାଣ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ମିଶ୍ରିତ ଗଞ୍ଜାମମାନଙ୍କରୁ ପ୍ରାୟ ମୂଲ୍ୟ ୧ ଲକ୍ଷ ୨୯ ହଜାର ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଧାର ଅଣା ହୋଇଥିବା ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମିଶିଥିଲା । ଏକାଉଁଶ ଲକ୍ଷ ନେଗାଟିଭ ଟ୍ରାନ୍ସିଜିର ଆଦି କରାଯାଇଥିବା ଲାଭ ଷଡ଼ି ହିସାବରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଚଳାଚଳ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ୫୫ ଲକ୍ଷ ୯୯ ହଜାର ଟଙ୍କା ଥିଲା । ସ୍ୱଳ୍ପ ଚାନ୍ଦ ଦେଲେ ମୋଟ ଲାଭ ୨୧ ଲକ୍ଷ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରୁ ଡେପୋସିଟର ବା ଷୟ ଏବଂ ଆନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଞ୍ଜାମ ପାଣ୍ଡି ବାବଦରେ ୧୨ ଲକ୍ଷ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା କାଟି ନେଲେ, ନିଟ ଲାଭ ୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେଉଥିଲା । ୧୯୫୨-୫୩ ମସିହାର ହିସାବ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହସ୍ତଗତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଆନୁମାନେ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗଞ୍ଜାମ ପାଣ୍ଡି ରଖି ଆହୁରି ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ନିଟ ଲାଭ ରୂପେ ପାଇବୁ ବୋଲି ଆଶା କରୁଅଛୁ । ଯୋଜନା ପରାମର୍ଶ ସଫଳ ହୋଇଥିବାରୁ ୧୯୫୩-୫୪ ବଜେଟ୍‌ରେ କେନ୍ଦ୍ରର ସାଧାରଣ ଚଳାଚଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପାଳିସ୍ୱର ସହର ସାଏଁ ବିସ୍ତାରିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୁଜୁ ହିସାବରୁ ଆହୁରି ୭ ଲକ୍ଷ ୪୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ରୂପେ ଆଣି ଖଟାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ନିଟ ଲାଭ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ହେବ ବୋଲି ହିସାବ ହୋଇଥିଲା । ମାନ୍ୟବର ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ରୂପେ ସେୟାର ନେଇ ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୋଟିଏ ସଂଗଠିତ କମ୍ପାନୀ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ; ଯଥା :—ଗୁଜୁ ସରକାର ଶତକଡ଼ା ୩୧, (ବେଲଗାର ଜଗିଆରେ) କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଶତକଡ଼ା ୨୦, ବେସରକାରୀ ମୋଟର ଶୁଳକ ଶତକଡ଼ା ୨୦, କମ୍ପାନୀର କର୍ମଚାରୀ ଶତକଡ଼ା ୨୯ । କମ୍ପାନୀର ମୂଲ୍ୟ ୩୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଥିଲା । ସରକାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେୟାର ନିଜେ କିଣି ନେଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଯଦି କମ୍ପାନୀ ଭବିଷ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସେୟାର କିଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାହେଲେ ସରକାର କିଣିଥିବା ସେୟାର ତାଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବେ । ଚଳାଚଳର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍, ୧୯୫୧-୫୨ରେ କମ୍ପାନୀ ଶତକଡ଼ା

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ଟ ୫୩ ଡିଭିଡେଣ୍ଡ ବା ଲାଭ ରୂପେ ଦେଇଥିଲେ । ସୂଚ୍ୟ ସରକାର ଏ ବାବଦରେ ୩୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ଓ ଆଗରୁ କଣିଥିବା ସେୟାରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁଣି ରୂପେ ୧୪ ହଜାର ଟଙ୍କା ପାଇଥିଲେ । ସୂଚ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ୫ଟି ଯୋନରେ ଚଳୁଛି ହୋଇଅଛି । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମଧ୍ୟରୁ କଟକ ଓ ଗଞ୍ଜାମ, ଏ ଦୁଇଟି ଯୋନରେ କମ୍ପାନୀର ମୋଟର ଚଳାଚଳ ହେଉଅଛି ଏବଂ ସମ୍ବଲପୁର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଓ କୋରାପୁଟ ଯୋନରେ ସରକାରୀ ମୋଟର ଚଳାଚଳ ହେଉଅଛି । କରକାଶ ମୋଟର ଚଳାଚଳ ହେଉଥିବା ଯୋନରେ ୧,୪୨୩ ମାଇଲ ବ୍ୟାପୀ ୩୪ ଟି ଗସ୍ତରେ ୮୯ଟି ବସ, ୧୧ଟି ଟ୍ରକ, ୩ଟି ଷ୍ଟେସନ ଓ ଏଗର ଓ ଗୋଟିଏ ଡେଲିଭରୀ ଭ୍ୟାନ ଚାଲିଛି । ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଧୀନରେ ୪୭୩ ଜଣ କର୍ମଚାରୀ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ଯାନମାନଙ୍କରେ ୧୭ ଲକ୍ଷ ୩୮ ହଜାର ଯାତ୍ରୀ ଯିବା ଆସିବା କରିଥିଲେ । ମଟର ପାର୍ଟସ ପ୍ରଭୃତି ନାନା ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢୁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଭଡା ଓ ମହାସୁଲ ନ ବଢାଇ ଏ ଚଳାଚଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଜଣା ଯାଇପାରିଛି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିଥିବା ଲାଭ ଲଗାଣ ହୋଇଥିବା ମୂଲ୍ୟନ ଉପରେ ଶତକ ୧୭.୭ ହାରରେ ମିଳିଅଛି । ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜୟଶଙ୍କର କଂପାନୀର ୭୭ ଟି ବସ, ୫ ଟି ଟ୍ରକ, ଗୋଟିଏ ଷ୍ଟେସନ ଓ ଏଗର ଓ ଗୋଟିଏ ଡେଲିଭରୀ ଭ୍ୟାନ ଅଛି । ଗରବର୍ଷ ଏ କଂପାନୀର ଯାନ ୪୦ଟି ଗସ୍ତରେ ଚାଲିଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ୨,୦୩୨ ମାଇଲ ବ୍ୟାପୀ ୫୪ ଟି ଗସ୍ତରେ ଚାଲିଛି । ଏହାର ୩୧୭ ଜଣ କର୍ମଚାରୀ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଯାନମାନଙ୍କରେ ୧୪ ଲକ୍ଷ ୮୮ ହଜାର ଯାତ୍ରୀ ଯିବା ଆସିବା କରିଥିଲେ । ୧୯୫୩ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସରୁ କମ୍ପାନୀର ଗାଡି କଟକ ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁର ମଧ୍ୟରେ ଯିବା ଆସିବା କରିବ । ୧୯୫୧-୫୨ ମସିହାରେ କମ୍ପାନୀର ଉଚ୍ଚ ଲାଭ ୪୮୩,୨୯୯ ହୋଇଥିଲା । ଲଗାଣ ହୋଇଥିବା ମୂଲ୍ୟନ ଉପରେ ଲାଭର ହାର ଶତକଡ଼ା ୭.୫ ହୋଇଅଛି । ସରକାରୀ ମୋଟର ଭଡା ଷ୍ଟେସନଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ଯାତ୍ରୀ ଚାଲିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସରକାରୀ ମହାମର୍ଗ ଦ୍ୱାରା କାଳିନ୍ଦୀର ଗୋଟିଏ ବୈଠକ ହଜ୍ଜୀଠାରେ ଚାଲିଥିଲା । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ମୁଁ ଏବଂ ସରକାରୀ ବସ୍ତାବର ଉପମନ୍ତ୍ରୀ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନ ସ୍ତରରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲୁ । ମୋଟର ଭୋରକଲ୍ ଟାକ୍ସସେସନ, ଟ୍ରାନସପୋର୍ଟ ଇନ୍ସୋରେସନ ଆକ୍ଟ ଓ ଚତୁର୍ଥାୟୀ ପୁନର୍ଗଠନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଚିନ୍ତାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ସବୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଳୁଥିବା ନୁହେଁ ।

ସାହାଯ୍ୟ ଓ ପୁନର୍ବସତି:—ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆସିଥିବା ବାସତ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁନର୍ବସତି ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରଶ୍ରେଣୀ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଚାଲୁ ରହିବ, ଯଥା :— (୧) କୃଷିଜ୍ଞ ଯୋଜନା—ଏ ଯୋଜନାରେ ୧୪ ଟି କୃଷିଜ୍ଞଙ୍କ କଲେଜ ବା ଉପକଲେଜ ରହିଅଛି । ୭୦୦ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ଯୋଜନା କଟକ, ବାଲେଶ୍ୱର, ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, କଳାହାଣ୍ଡି ଓ ପୁଷ୍ପ କଲରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଅଛି । (୨) ସହର ବସତି ଯୋଜନା—ଏ ଯୋଜନାରେ ୫୯୩ ଟି ପରିବାରଙ୍କୁ ବାସଗୃହ ଯୋଗାଇ ଦିଆ ଯାଇଛି, (୩) ଉନ୍ନତାୟ ଯୋଜନାଦ୍ୱାରା ୭୧ ଟି ଉନ୍ନତାୟ ପରିବାରଙ୍କୁ ଅଲ୍ପାଧାନ କରାଯାଇଅଛି, (୪) ମଣ୍ଡ୍ୟଜ୍ଞ ଯୋଜନା—ଏ ଯୋଜନାରେ ୫୦ ଜଣଙ୍କୁ ଜାତିକା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି (୫) ପାନଗୁଣୀ ଯୋଜନା—ଏ ଯୋଜନାରେ ୨୧ ଟି ପରିବାର ଅଲ୍ପାଧାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବାସତ୍ୱ ଲୋକଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ହୋଇଅଛି । ଚଳତ ବଜେଟ୍‌ରେ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳରେ ପୁନଃସତ୍ତା ଦାବତରେ ୨୦ ଲକ୍ଷ ୨୭ ହଜାର ଧଳା ଖର୍ଚ୍ଚ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଏବଂ ନୂଆ ବଜେଟ୍‌ରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ଦର୍ଶାଯାଇଅଛି ।

ବିଚାର ବିଭାଗ ଓ ଶାସନ ବିଭାଗ ପ୍ରତୀକରଣ :—ବିଚାର ବିଭାଗ ଓ ଶାସନ ବିଭାଗକୁ ପୃଥକ ପୃଥକ କରି ଦେବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ସମାବେଶ ଦାବୀ ହୋଇ ଆସିଅଛି । ଆମ୍ଭ ସରକାର ଏଥିରେ ପ୍ରୟୋଜନଯୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା କିପରି ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଉପାୟରେ ସମାହିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ଏ ବିଷୟରେ ସରକାର ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ସ୍ବାୟତ୍ତ ଶାସନ ଅନୁଷ୍ଠାନ :—ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଓ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସନ୍ତୋଷଜନକ । ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ବର ଆର୍ଥିକ ସଙ୍କଟର ସମ୍ମୁଖୀନ କାରଣ ଗତ ୩ ½ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କର ଦାବତରେ ୧୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅନାଦାୟ ରହିଅଛି । ଏ ଟଙ୍କା ପ୍ରଧାନତଃ ଜିଲ୍ଲା କେତେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜମିଦାର ଉପରେ ଦାବୀ ରହିଛି । ଜରୁର ପ୍ରୟୋଜନ ମେଣ୍ଟାଇବାକୁ ଓ କର୍ମସୂଚୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ୟ ଦେଇଦେବାକୁ ବୋର୍ଡ଼କୁ ଆଡ଼ର ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖି ଦିଆଯାଇଛି । ବାରିପଦା ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟିର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ ଏହିପରି । ଏ ଅଧିକଧାରୀ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ନିମନ୍ତେ ଟ ୫୧,୦୦୦ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଅଛି । କଟକ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାଶି ଓ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ବାୟତ୍ତଶାସନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ପ୍ରଦାନ ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ମାଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେତେ ଯେତେ ମାଲିକ ସମ୍ପ୍ରା ରଖା କରୁଅଛନ୍ତି ତହିଁର ଅନୁପାତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟର ଭେଇକୁ ଟାକ୍ସରୁ ହେଉଥିବା ଆୟର ଶତକଡ଼ା ୫୦ ଭାଗ ଦାଢ଼ିକାର ପ୍ରସାଦ ହେଉଅଛି । ଏ ସାତ ଅନୁସାରେ ଶତକଡ଼ା ୪୨ ½ ଭାଗ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବଣ୍ଟାଣ କରାଯିବ ଏବଂ ଶତକଡ଼ା ୨ ½ ଭାଗ ରିଜର୍ଭ ପାଣ୍ଡି-ରୂପେ ରଖାଯିବ । ଯାହାର ନିଅଣ୍ଟ ହେବ ତାକୁ ରିଜର୍ଭ ପାଣ୍ଡିରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯିବ । ଏ ଯେପରି କୌଣସି ସ୍ବାୟତ୍ତଶାସନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଟଙ୍କା ଅଭାବରେ ସତ୍ତା ମରାମତି କରିବାର ଅପୁରଧାରେ ନ ପଡ଼ନ୍ତି, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି । ଏପରି ଗ୍ରାଣ୍ଟରୂପେ ୧୩ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ବଣ୍ଟାଯିବ । ଆଶା କରାଯାଏ ଯେ କେତେକ ସ୍ବାୟତ୍ତଶାସନ ଅନୁଷ୍ଠାନ କିଛି ଅଧିକ ଟଙ୍କା ପାଇବେ । ଗତବର୍ଷର ମୋ ବଜେଟ୍‌ର ଶୁଷ୍କ ଅନୁସାରେ କଟକ ସହରର ଉନ୍ନୟନ ନିମନ୍ତେ ଆଡ଼ର ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଓ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି କଟକ ସହର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ବାରିକ ମିଥୀ କର୍ତ୍ତୃତ୍ବରେ ଗୁଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗ :—ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ, ପୁଲଭଗରେ ଥିବା ଜଳାଶୟ ମାନଙ୍କରେ ମାଛ ଗୁଣ୍ଡ ଓ ସମବାୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ପଶୁପାଳନ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିଷୟରେ ସଂଗ୍ରାମାଳଙ୍କ ଶୁଷ୍କରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଅଛି । ମୁଁ ତହିଁର ପୁନଃବୁଦ୍ଧି କରିବା ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ । ହଳଦୀ ଗୁଣ୍ଡିକର ଚିକିତ୍ସା ସମିତି, କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବିଶେଷ ସଂସଲମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା ସମିତି ଏବଂ ମହାନଦୀ ମୁହାଣରେ ମାଛଧରା ଯୋଜନା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବଜେଟ୍‌ର ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ ।

ପଞ୍ଚାସମାଜ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା :—ଗତଥରର ବଜେଟ୍ ଶ୍ରବଣରେ ମୁଁ ପଞ୍ଚାସମାଜ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲି । ସ୍ୱାଧୀନମାନଙ୍କ ଶ୍ରବଣରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭା ତରଫର ଧାରଣା କରିସାରିଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚାସମାଜ ଯୋଜନାଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ମାନରେ କରିବାର ଉଦ୍ୟମ ହେଉଥିବାରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ଜାଣାୟ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ଯେ କେବଳ ଲୋକଙ୍କର ସାମାଜିକ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ, ତାହା ନୁହେଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ବରଫ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଓ ଲୋକଙ୍କର ମନୋଭାବ ଓ ଆତ୍ମମୁଖ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟୁଅଛି ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ସହଯୋଗର ବାଟ ଫିଟୁଅଛି । ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପଞ୍ଚାସମାଜ ଯୋଜନା ଆଡମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ରସୁଲକୋଷ୍ଠା ଓ ସୁନାଗଡ଼ର ତିନି ପଞ୍ଚାସମାଜ ଯୋଜନା ଅଞ୍ଚଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି—“ଜନଶକ୍ତି ଓ ଉପକରଣ ବିଭବକୁ ଦେଖିଲେ ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବଳ ଅତି ବିପୁଳ । ଏହା ସଙ୍ଗକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ବିଭାଗ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ପ୍ରଭାରେ ସଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱାଧୀନ ପଞ୍ଚାସମାଜ ଯୋଜନାରେ ଅତି ଉଚ୍ଛ୍ୱସ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବ ।” ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ରସୁଲକୋଷ୍ଠା ଓ ସୁନାଗଡ଼ ଯୋଜନାମାନଙ୍କର କୁଳ ପିଣ୍ଡ ଶହେଟି ଲେଖାଏଁ ଗ୍ରାମ ଥାଇ ତିନୋଟି ଲେଖାଏଁ ବ୍ଲକ୍ । ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ସମାଜ ସେବା କରିବାର ଏହା ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ମୁଁ ଗତଥରର ବଜେଟ୍ ଶ୍ରବଣରେ ବିସ୍ତୃତଭାବରେ ଏ କଥାରୁ ଆଲୋଚନା କରିଅଛି । ଏଠାରେ ତରଫର ସୁନାଗଡ଼ର ଅନାବଣ୍ୟକ । ଯୋଜନା ପାଇଁ ଚଳତ ବର୍ଷ ଓ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ମୋଟରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଟ ୫,୯୧୪,୫୯୯ ଏବଂ ଟ ୮୮,୩୭,୮୭୪ ଲେଖା, ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଗ୍ରାଣ୍ଟ :—

ସଂଗୋଧିତ ବଜେଟ୍	...	...	ଟ ୧୮,୫୦,୧୭୯
ନୂଆ ବଜେଟ୍	...	...	ଟ ୩୩,୪୧,୪୦୭
ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଋଣ :—	...	...	
ସଂଗୋଧିତ ବଜେଟ୍	...	...	ଟ ୨୭,୦୦,୨୫୦
ନୂଆ ବଜେଟ୍	...	...	ଟ ୩୯,୪୪,୭୫୦
ସ୍ୱାଧୀନ ସରକାରଙ୍କର ଦେୟ :—			
ସଂଗୋଧିତ ବଜେଟ୍	...	...	ଟ ୭,୪୪,୧୭୦
ନୂଆ ବଜେଟ୍	...	...	ଟ ୧୫,୪୫,୭୧୭

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନୁରୋଧର ସମ୍ମତ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ଯୋଜନାର ସାଫଲ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ, ଉତ୍ସାହ ଆନୁରୋଧ ଏବଂ ସହୋପରି ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗ ଓ ସମନ୍ୱୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଲୋକେ ଯୋଜନାକୁ ନିଜର କାମବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ।

ଫୋର୍ଡ଼ ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ :—କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାରେ ଗୋଟିଏ ଆଶୁଆ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଅଛି । ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ କୃଷି, ପଶୁପାଳନ, ସାଧାରଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ପରିସ୍କାର ପରିଚ୍ଛେଦନା, ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସମବାୟର କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଉଅଛି । ଏ ଯୋଜନାକୁ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ହେବ । ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ଫୋର୍ଡ଼ ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ଦେବ ଟ ୨,୧୪,୯୦୦, ଶୁଭଚ ସରକାର ଦେବେ ଟ ୯୭,୫୫୦, ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଦେବେ ଟ ୯୭,୫୫୦ ।

ଶିଳ୍ପ :—ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଚିନ୍ତାବଳୀ ଲୁଗା, ଏଣ୍ଡି ଲୁଗା, ଚମଡ଼ା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କର ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବଢ଼ିବଟା ପାଇଁ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ବୋର୍ଡ଼ ଗଠନ କରିବାକୁ ବିଚାର କରୁଅଛନ୍ତି ସରକାର ଖସା ଓ କୁଟୀରଶିଳ୍ପର ସେକ୍ସପର ଗୋଟିଏ ବୋର୍ଡ଼ ଗଠନ କରିବାକୁ ବିଚାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଆୟୁମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷାରେ ତାଲିମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ୩୦ଟି ସ୍କୁଲପେଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ବଜେଟ୍‌ରେ ୪୦ଟି ନୂଆ ସ୍କୁଲପେଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି । କେତେକ ବେସରକାଶ ବୈଷୟିକ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ସୁବିଧାପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦିଆହେଉ ଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ସ୍କୁଲ ଅଫ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଙ୍ଗ୍‌କୁ ପୁନର୍ଗଠିତ କରି ନିଶିଳ ଶୁଭଚ ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷା କାଉନ୍ସିଲ୍‌ଙ୍କ ପୁରୀସ୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ ନିଶିଳଶୁଭଚ ସାହିତିକେଟ ଟେକ୍ନିକା ପାଠ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଛି । ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ଅନୁରୋଧମେ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦେବାକୁ କାଉନ୍ସିଲ୍ ଶୁଭଚ ସରକାରଙ୍କୁ ପୁରୀସ୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଶା କରାଯାଏ ଯେ ଏ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ମିଳିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏଡ଼ିଟ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି ଆକ୍ଟ ଅନୁସାରେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦିଆଯିବ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି । ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାତନ୍ତ୍ର ବା କରକାଶ ସାହାଯ୍ୟର ବିବରଣୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଛି । ଓଡ଼ିଶା ଟେକ୍ସଟାଇଲ ମିଲ୍‌ସ ପର୍ଯ୍ୟବସରେ କାମ କଲେଣି । ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗୁଣରୂପେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ତହିଁରୁ ସେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପରିଶୋଧ କରି ପାରିଲେଣି । ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ଗୁରୁ କପ୍ରିରେ ପରିଶୋଧ କରିବେ । ବଜେଟ୍‌ରେ ଚଳିତବର୍ଷ ପାଇଁ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ରଖା ଯାଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ପାଇଁ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ରଖା ଯାଇଛି । ଏହା ଲେନ୍ ସ୍କୁଲପେଣ୍ଡଫଣ୍ଡକୁ ଦିଆଯିବ । ଯେଉଁ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଶୁଭଚରେ ବା ଶୁଭଚ ବାହାରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ଏ ଟଙ୍କାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍କୁଲପେଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫୦ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏ ଫଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଉପକୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ ଫଣ୍ଡରୁ ସ୍କୁଲପେଣ୍ଡ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ କପରି ଦରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଣୀତ ହେଉଅଛି । କଳିଙ୍ଗ ଟ୍ୟୁବ୍ ଫାକ୍ଟରୀ ତିଆରି ହେଉଅଛି । ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଚୌଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଗୋଟିଏ କାଗଜକଳ ଛାପିତ ହେବ । ଆଲୁମିନିୟମ୍ ଓ ଫେରୋମାଙ୍ଗାନିଜ୍ ଫାକ୍ଟରୀ ଛାପିତ ହେବ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଅଛି । ଗୋଟିଏ ଫାଇନ ନ୍‌ଶିଆଲ କର୍ପୋରେସନ୍ ସ୍ଥାପନ କରିବା ବିଷୟ ମୁଁ ଆଗରୁ ଆଲୋଚନା କରିଅଛି । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ । ବୋର୍ଡ଼ ଅଫ୍ ସାଇଣ୍ଟିଫିକ ଆଣ୍ଡ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ ରିସର୍ଚ୍ଚକୁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଟ ୨୭,୫୭୦ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରା ହୋଇଛି ।

ଜଙ୍ଗଲ—ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ବିଷୟରେ ଶୁଭଚ ପୁନର୍ବିବରଣରେ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଥାନ ଦିଶାଯିବ । ଜଙ୍ଗଲ ଗୋଟିଏ ଜାତିଗଠନକାରୀ ବିଭାଗ । ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଫଳରେ ପ୍ରାୟ ଦଶ ହଜାର ବର୍ଗମାଇଲ ଅବିକଳ ଜଙ୍ଗଲ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଶାସନ ପରିଚାଳନା ଅଧୀନକୁ ଆସିବ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର

Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

କଥା ଯେ, ଜଙ୍ଗଲ ସବୁର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନୟନ ହୋଇନାହିଁ । ଜଙ୍ଗଲ ଉନ୍ନୟନ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉନ୍ନୟନ ସର୍କଲ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ସୁଦ୍ଧା ଗଠିତ ହେଉଅଛି । ଚଣ୍ଡିରେ ତିନୋଟି ଓଏଫ୍‌ସି ପ୍ଲାନ୍ ଡିଭିଜନ୍, ଗୋଟିଏ ଫରେଷ୍ଟ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଡିଭିଜନ୍, ଗୋଟିଏ ଫରେଷ୍ଟ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଡିଭିଜନ୍ ଓ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଜଞ୍ଜିରରେସନ ଡିଭିଜନ୍ ରହିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଙ୍ଗଲ ପରିଚାଳନାର ଓଏଫ୍‌ସି ପ୍ଲାନ ଏକାନ୍ତ ଦରକାର । ମାଳ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଆଦୌ ଓଏଫ୍‌ସି ପ୍ଲାନ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟତ୍ର ଶ୍ରବଣେ କହୁଥିବା ଗଛ ଯୁକ୍ତ ସମୟରେ କଟା ହେବାରୁ ଓଏଫ୍‌ସି ପ୍ଲାନ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ବେଆଇନ ଶ୍ରବଣେ ଗଛ ହଣା ହୋଇ ଜଙ୍ଗଲ ସବୁ ଗଛଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବାରୁ ଲୋକେ ସତ୍ୟତା ସମାଲୋଚନା କରୁଅଛନ୍ତି । ଗତ ଭିସେନ୍ସର ମାସରେ ଟିକର-ପଡ଼ାରେ ଯେଉଁ ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସର ସମ୍ମିଳନା ହୋଇଥିଲା, ଚଣ୍ଡିରେ ଏ ବିଷୟ ବିସ୍ତୃତ ଶ୍ରବଣେ ଆଲୋଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସବୁଅର୍ଥନେଟ୍ ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସର ସମ୍ମିଳନୀରେ ଏ ସମସ୍ୟା ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଫିସର ଓ ଅଫିସ୍ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର କେତେକ ଗୁହାରି ଅଛି ଏବଂ ସେ ସବୁ ପ୍ରତି ମନଯୋଗ ଦିଆଯାଉଅଛି । ଅନ୍ଧାରୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବାର ଆଶା କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଜଙ୍ଗଲ ପରିଚାଳନାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସୂଚି ଓ ଦୋଷ ରହିଛି, ତା ପ୍ରତି ଆନୁମାନେ ଆଖି ବୁଜି ଦେଇ ନ ପାରୁ । ଓଡ଼ିଶାର ଆର୍ଥିକ ଓ ବୈଷୟିକ ଅଭ୍ୟୁଦୟରେ ଜଙ୍ଗଲ ଓ ଖଣିଜପଦାର୍ଥ ହିଁ ଆନୁମାନଙ୍କର ସହାୟ ହେବ । ପ୍ରକୃତ ଆନୁମାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ବିଭବ ଦାନ କରିଅଛି । ଆନୁମାନଙ୍କର ସେ ସବୁରୁ ପୂରା ପୁରା ଉଠାଇବା ଉଚିତ । ସେସବୁର ବିକାଶ କରିବା, ପାଳନ କରିବା ଓ ସେସବୁକୁ ସମ୍ବଳିତ ହେବାକୁ ସୁବିଧା ଦେବା ଆନୁମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ । ଆନୁମାନଙ୍କର ବିଭବିତାର ଉଚିତ ଯେ ସେସବୁ ଆନୁମାନଙ୍କ ଖାତରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟାମୟ ଅଂଶ । ଗଛର ସେସବୁ ପରିପୋଷକ । ୧୯୫୧-୫୨ରେ ଜଙ୍ଗଲ ଗଜସ୍ତ୍ରୁ ତରୁ ସମୁଦ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ ଯାଇ ଟ ୭୭,୬୮,୭୯୯୯ ବଳିଥିଲା । ସେ ବର୍ଷ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୯୫୨-୫୩ର ଅଟକଳ ଅନୁସାରେ ତାହା ୬୦ ଲକ୍ଷକୁ ଖସିଛି । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷକୁ ତାହା ୫୫ ଲକ୍ଷରୁ ଅଳ୍ପ କିଛି ବେଶୀ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ୧୯୫୦-୫୧ରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ୩୨ ଲକ୍ଷ ଥିଲା । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ୪୧ ଲକ୍ଷ ହେବ ତୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ । ଜଙ୍ଗଲମାନଙ୍କ ଉନ୍ନୟନ ନିମନ୍ତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ସରକାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ଜଙ୍ଗଲର ଉନ୍ନୟନ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗରେ ଥିବା ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସହଯୋଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଆନୁମାନେ ଯଦି ଆନୁମାନଙ୍କ ଗର୍ଜାର ଜଙ୍ଗଲ ବିଭବର ରକ୍ଷା ନ କରୁଁ, ତାହାହେଲେ ଆନୁମାନଙ୍କ ଗୁଣ ଧୁନ୍ଦ ହେବ । ଜାଲେଣି କାଠର ସମସ୍ୟା ଆହୁରି ଜଟିଳ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ଜଙ୍ଗଲ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପଯୋଗ ଓ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଡ଼ିଏ ଅତି ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସାଧନ । ଜଙ୍ଗଲଦ୍ୱାରା କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପ ରକ୍ଷିତ ହୁଏ ଏବଂ ବିକଶିତ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଏ ।

ରେଲି ଲାଇନ—ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଆନୁମାନଙ୍କର ଟାଣୁଆ ଆବେଦନ ଫଳରେ ଗୋଟିଏ ରେଲ ଲାଇନ୍ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆନୁମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ।

ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ବିଭାଗ—ରାଜ୍ୟର ଏକ ଭୂଖଣ୍ଡରୁ ଚମପୈଲଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ । ରାଜ୍ୟ ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଦୁଇ ଭୂଖଣ୍ଡରୁ ଚମପୈଲଭୁକ୍ତ ସହରାଞ୍ଚଳ, ଚମପୈଲଭୁକ୍ତ ଜାତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁଲୋପ ସହରାଞ୍ଚଳ । ଏମାନଙ୍କର ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ବର୍ଷକୁ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗ୍ରାଣ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଚଳିତ ବର୍ଷ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଭାରତ ସରକାର ତହିଁର ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ ବା ୨୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେଲେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ଗୁଜରାଟ ସରକାର ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଗଲା । ଏ ବାବଦରେ ଯେପରି ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛି, ତାହା ଗୁଜରାଟ ସରକାର ଦ୍ଵାରା ତୁଲାଇ ପାରିବନାହିଁ । ୧,୫୫୯ ଗୁଣ ଥାଇ ୩୧ଟି ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ ଓ ୨୧,୦୫୫ ଗୁଣ ଥାଇ ୫୫୫ଟି ସେବାଶ୍ରମ ରହିଅଛି । ତତ୍ପରିଲବ୍ଧ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ତତ୍ପରିଲବ୍ଧ ଜାତିର ଗୁମାସ୍ତାମାନଙ୍କ କଲେଜ ଓ ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ ପଢ଼ା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନପେଣ୍ଡ ଦେବାରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ଗୁଜରାଟର ଭାଷଣରେ ଆଲୋଚିତ ହୋଇଅଛି ।

ଶ୍ରମ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ—ଗୁଜରାଟ ସରକାର ଶିଳ୍ପ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ବାସଗୃହ ନିମନ୍ତେ ବନାୟାସରେ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖି ଆଣିଥିଲେ । ସେଥିରୁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଚୌଦ୍ଵାର ଓଡ଼ିଶା ଟେକ୍ସଟାଇଲ ମିଲ, ଗୁଜରାଟପୁର ଓଡ଼ିଶା ସିମେଣ୍ଟ ଲିମିଟେଡ଼୍ ଓ ବାରକା ଶୁଦ୍ଧ ଗ୍ରାସ ଓଲିଭ୍‌ରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାନ୍ଥର ଚୋକିବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଅଛି । ଜଣାଯାଇଛି ଯେ, ଅନୁମୋଦିତ ନକ୍ସା ଅନୁସାରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୨୩୫ଟି ଦୁଇ ବର୍ଗମିଟର କୋଠା ହୋଇଅଛି । ଆଉ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖି ଆକାରରେ ତତ୍ପରିକାର ଥିଲା । ହୋଇଥିବା କମର ଚଳିତ କରାଯାଇଅଛି । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଭାରତ ସରକାର କେତେକ ଶିଳ୍ପ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ରକ୍ଷା ଦେଇଥିବା କଥା ଜଣାପଡ଼ିଅଛି । ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାକୁ ବଦଳ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଡ଼ମ୍ବର ଶିଳ୍ପ ଓ ବ୍ୟୁତ୍କାଳ ନିୟୁତ୍ତ କରାଯାଏ । ବ୍ୟବସାୟ ସଂସ୍ଥାର କେତେକ ସଭ୍ୟଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ଚାଲିଚେଇ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୋଲିଆରିରେ କେତେକ ବଦଳ ଆୟୋଗରେ ମୀମାଂସିତ ହୋଇଥିଲା । କ୍ୟାବିନେଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବଜେଟରେ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଅଛି ।

ପଞ୍ଚ ବାର୍ଷିକୀ ଯୋଜନା :—ଗୁଜରାଟର ଭାଷଣରେ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକୀ ଯୋଜନା କଥା ଉପସ୍ଥାପନରେ ଆଲୋଚିତ ହୋଇଅଛି । ଏହା ୧୯୫୧ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ଗୋଟିଏ ଭାଗରେ ୧,୫୯୩ କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ଅନ୍ୟ ଭାଗରେ ୩୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରେ ସର୍ବମୋଟ ୨୦୯୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭାଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ୪୧୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ଏଥିରୁ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ଗୁଜରାଟର ଭାଗ ୮୨୮ କୋଟି ୨୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଓଡ଼ିଶାର ଭାଗ ୧୭ କୋଟି ୮୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ଗୋଟିଏ ଯୋଜନାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଭାଗ ୧୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କା କେନ୍ଦ୍ରସରକାର ଦେଇଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ବା ୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଗୁଜରାଟ ସରକାର ଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ୨ କୋଟି ୮୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଧିକା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ । ୧ କୋଟି ୮୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତମା ମିଳିତ ଯୋଜନାରେ ଏବଂ ଏକକୋଟି ଟଙ୍କା ଗୁରୁତ୍ଵ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଶକ୍ତି ବର୍ଦ୍ଧନ ଯୋଜନାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ୧୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରୁ ୧୩ କୋଟି ୨୩ ଲକ୍ଷ ଗୁଜରାଟ ହସ୍ତାନ୍ତର ଓ ୧ କୋଟି ୨୭ ଲକ୍ଷ କାପିଟାଲ ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇଥାନ୍ତା । ଗୁଜରାଟର ଭାଗ ୫ କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ୧ କୋଟି ୫୦ ଲକ୍ଷ

[Shri Radhanath Rath (Minister)]

[Vol. III—No.3]

ରାଜସ୍ୱରେ ଥିଲା ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ୨ କୋଟି ୯୦ ଲକ୍ଷ ଭୁବନସ୍ୱ, ଜଳସେଚନ କର, ସେଲେକ୍ଟିବ୍, କୃଷି ଇନ୍‌ସୁରନ୍ସ ଟିକସ ଓ ବିବିଧରୁ ଆସିଥାନ୍ତା । ୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଡିପାଜିଟ୍ ଓ ଅମାମତରୁ ଆସିଥାନ୍ତା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ୧୦୫୧-୫୨ ରେ ୨ କୋଟି ୭୦ ଲକ୍ଷ ଓ ୧୯୫୨-୫୩ ରେ ୩ କୋଟି ୭୭ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ୧୯୫୭-୫୭ ରେ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ୧୭ କୋଟି ୮୪ ଲକ୍ଷ ହେବବୋଲି ଜଣା ପଡ଼ୁଛି । ଯୋଜନା କମିସନ୍ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ, ଯଥା ସମ୍ଭବ ନଅଶିଆ ହିସାବକୁ ପରିହାର କରିବା ଉଚିତ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ଦେଶର ଉନ୍ନୟନକୁ ମାନ୍ଦା କରିଦେବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ନଅଶିଆ ବଜେଟ୍ କରିବା ଭଲ । ସେ ଯଥାର୍ଥ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦେଶ କେତେକ ଅସୁବିଧା ଗ୍ରେଣିବା ବରଂ ଭଲ । ଯୁଦ୍ଧପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଓଡ଼ିଶାର ବାର୍ଷିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ୧ କୋଟି ୭୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବଢ଼ିଗଲା । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଏସବୁ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ପାଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲାନାହିଁ । ଯୋଜନା କମିଶନ ରୂପେ ଜୋଜନାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଯହିଁରେ କି, ବାର୍ଷିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୧ କୋଟି ୫୨ ଲକ୍ଷ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁସବୁ ଯୋଜନା ଚାଲୁ ରହିଥିଲା, ଗୁରୁତର ବିଶିଷ୍ଟତା ନ ଥିବାର ତାହାକୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ନାହିଁ ପରନ୍ତୁ ଏସବୁ ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନିମନ୍ତେ କେତେକ ଅତିରିକ୍ତ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ହେଲା । ଓଡ଼ିଶାରେ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା ଆଗିଦୁଗୁଣିତ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ତେଣୁ ପାଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଆନୁମାନେ ୩୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲାବଳି ଗୋଟିଏ ଯୋଜନା ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ, ଏହାକୁ ନିର୍ମମଶାବରେ କାଟି ଗୁରୁତ କରିଦିଆଗଲା । ସ୍ୱଳ୍ପ ଟଙ୍କାରେ କେତେ ପରିମାଣର ଉନ୍ନୟନ କରା ଯାଇପାରେ ତାହା ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନେ ଅନୁମାନ କରି ପାରନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର ସୀମା ଅଛି । ଆନୁମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଯାହା ହେଉ, ଏବଂ ଆନୁମାନଙ୍କର ସମ୍ଭବ ଯେତେକ ହେଉ ପଛକେ ଏ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଜନା କରିବା ହିସାରେ ଆନୁମାନଙ୍କ ଦେଶର ଏହା ପଡ଼ିଲି ଉଦ୍ୟମ । କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥାନତା ଲାଭ ପରେ ହିଁ ଏ ଯୋଜନା ସମ୍ଭବ ହୁଏ । ଆନୁମାନେ ଯଦି ସମସ୍ତେ ନିଜର ସମବେତ ଉଦ୍ୟମ ଖଟାଉଁ, ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ବିଶେଷ କରି ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରି ପାରୁଁ, ତାହା ହେଲେ ଏ ଯୋଜନା ସଫଳ ହେବ । ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଏତେ ଦୁନ ଯେ, ଆନୁମାନେ ଯଦି ତାହାର ଉନ୍ନତି କରି ନ ପାରୁ, ତାହାହେଲେ ଶ୍ୱାସଣ ପ୍ରତିହିତା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପକ ସଫର୍ଷ ଲାଗିରହିଛି । ଓଡ଼ିଶାର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ପ୍ରଚରନରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏତେ ପରିମାଣରେ ଅସରନ୍ତି ପ୍ରାକୃତିକ ବିଭବର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଆନୁମାନେ କଣ ଉପାସ ରହିବା ଏବଂ ଚିରକାଳ ଗରିବ, ଅନୁଭବ ଓ ମୂର୍ଖ ବୋଲି ପରିଚିତ ହେବା ? ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଓ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଣିତା ଯୋଗାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଏ କଳେଟ ଅନୁଯାୟୀ ବହୁତ ବେଶୀ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ । ମୁଁ ପରିଷ୍କାର କରୁଛି ଯେ ଏହି ଯୋଜନା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆନୁମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟାର କେବଳ କଡ଼ରୁ ଟିକିଏ ସମାଧାନ କରିହେବ । ଆନୁମାନେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କର ଓ ଆନୁମାନଙ୍କ ନିଜର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଓ ଦୁର୍ବଳତା ବୁଝିପାରୁ ଥାଉଁ । ଏ ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆନୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ

[Vol. III—No. 3]

[2nd March 1953]

କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଭାବ ଦିଆଯିବ ଓ ଆନ୍ଦୋଳନେ ଯେଉଁ ଅଳ୍ପ ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରି ପାରିବା, ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କର ସେ ସବୁକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ । ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତା ଓ ଆନୁରୋଧର ସହିତ କହୁଛି ଯେ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଓ ବୈଷୟିକ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁବୃତ୍ତିର ସାଧନ ଯଥାଯଥ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଆନ୍ଦୋଳନେ ଆନୁରୋଧ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଓ ଚିନ୍ତା ସହକାରେ ବୁଝାଇ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପଞ୍ଚବର୍ଷିକ ଯେ ଜନା ସମ୍ପର୍କରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ବିଷୟରେ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ବିଶେଷ ବିଚାର କରାଯାଉ । ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ କହୁଛି ଯେ ରାଜ ରୂପେ ଦେଉଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଭାରତ ସରକାର ସ୍ୱାଧୀନ ଯୋଜନାକୁ ଟଙ୍କା ଯୋଗାଉଥିବାରୁ ଆନ୍ଦୋଳନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ । କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି ଅନୁମାନ କରନ୍ତୁ, ଯୋଜନାଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ଉଦ୍ଭବ ହେଲେ ତାକୁ ଯୋଜନା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଶିଳ୍ପ ଓ ଗମନା ଗମନର ଉପ-ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ନିଯୋଗ କରିବାକୁ ଯଥା ଧନ ନ ଦିଆଯାଏ, ତାହାହେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଦଶା କଣ ହେବ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ନୂଆ ନୂଆ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କର ସ୍ଥାପନ ରେଳ ଓ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବାସହାର ଲୋକଙ୍କ ଅଭିଧାନ ସମସ୍ୟା ଗୋଟିଏ ବିରଟ ବ୍ୟାପାର । ତହିଁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଓ ତା'କୁ ସମାଧାନ କରିବା ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏହି ଦରିଦ୍ର ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରି ଆନ୍ଦୋଳନେ ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିପାରିବାର ଆଶା କରି ନ ପାରନ୍ତି । ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କର ବୁଝିବା ଉଚିତ ଯେ ଶେଷ ଦାୟିତ୍ୱ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କ ଉପରେ । ଯଥାର୍ଥ କୁହା ଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ନିଜ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଆନ୍ଦୋଳନେ ନିଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା । ଏ ଦିଗରେ ଆନ୍ଦୋଳନେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ୟମକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ପାରିବା ନାହିଁ । ଆନ୍ଦୋଳନେ ସବୁକିଛି ଉଦ୍ୟମ କରିବା । ଦଳଗତ ରାଜନୀତି ବା ପ୍ରାଦେଶିକ ବା ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ବିଚାରକୁ ଆଣିବା ନାହିଁ । ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଓ ଜାତିର ସ୍ୱାର୍ଥ ଲାଗି ସମସ୍ତ ସୁଦ୍ରବୀ ଗୁଡ଼ିକକୁ ହେବ ଓ ଦୃଢ଼ ସକଳ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ହେବ । ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର ହେବ ।

“ସବେ ଭବନ୍ତୁ ସୁଖିନଃ

ସବେ ସନ୍ତୁ ନିରାମୟଃ

ସବେ ଭ୍ରାଣୀ ପଶ୍ୟନ୍ତୁ

ମା କଷ୍ଟିତ ଦୁଃଖଭାବ୍ ଭବେତ୍ ।”

ମୋ କଥା ଧ୍ୟେୟ ଧରି ଶୁଣିଥିବାରୁ ମୁଁ ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ । ବିପୁଳ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ବଜେଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥବିଭାଗ ଯେଉଁ କଠୋର ଶ୍ରମ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଧୁବାଦ୍ ଦେଉଅଛି ।

କମ୍ପୁ ହିନ୍ଦ୍

